Procopienii

Revista elevilor şi profesorilor
de la Liceul „Ştefan Procopiu” - Vaslui

Anul IV, Nr.10 / iunie 2014

“IUBITE CETITORIU,

Multe prostii ai fi citit de când eşti. Ceteşte, rogu-te, şi aste şi, unde-i vede că nu-ţi vine la socoteală, ie pana în mână şi dă tu altceva mai bun la ivală, căci eu cu atâta m-am priceput şi atâta am făcut.”

(Ion Creangă)

Responsabilitatea pentru conţinutul articolelor publicate aparţine în exclusivitate autorilor.

ÎN ATENŢIA COLABORATORILOR REVISTEI

Colaboratorii revistei (elevi şi profesori) trebuie să respecte următoarele cerinţe:

- **articolele să fie trimise în format electronic, scrise cu fontul TIMES NEW ROMAN, dimensiunea literei 12, cu DIACRITICE, spaţierea la un rând, format A4;**
- **articolul poate fi însoţit de fotografii şi bibliografie (acolo unde este cazul);**
- **articolul să fie corect redactat din punct de vedere tehnic şi gramatical;**
- **articolul nu trebuie paginat;**
- **materialul să fie însoţit de numele şi prenumele autorului;**

Articolele se pot referi la: parteneriate europene, proiecte educative locale, judeţene sau naţionale, concursuri, activităţi curriculare şi extracurriculare, creaţii ale profesorilor şi elevilor (poezie, proză, eseu, puncte de vedere, mesaje, gânduri, reportaje, interviuri), articole cu caracter ştiinţific etc. Pentru următorul număr al revistei, articolele pot fi trimise până la data de 10 decembrie 2014. Articolele vor fi trimise pe următoarea adresă de email:

revistaprocopienii@gmail.com

Site-ul revistei "Procopienii": http://procopienii.webnode.com

Revista "Procopienii"

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Colectivul de redacţie:

Prof. Daniela Luca
Prof. Cristiana Botan
Prof. Doina Mazga
Prof. Diana Loghin
Prof. Diana Luca
Ec. Mihaela Soroceanu
Ing. Cristian Loghin

Sarca Mădălina (XB)
Talpă Dănuța (X B)
Baltă Mihai (X B)
Proca Ștefania (IX C)
Bursuc Ancuța (IX C)
Proca Roxana (IX C)
Gorbuleac Alina (IX C)

Coordonator:
Prof. Daniela Ramona Croitoru

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Cuprins

Pulsul școlii
Instantanee extracurriculare Pagina 4
Cooperare europeană: Everybody can do it! (ECDI) Pagina 14
Cooperare europeană: Learning Positive Discipline (LPD) Pagina 16
Cooperare europeană: repararea defectelor la cutiile de viteze automate Pagina 37

Condeiul Procopienilor Pagina 40

Pagina diriginților Pagina 46

Colțul părinților Pagina 48

Abordări didactice
Proiectarea programului de realizare a unei piese pe sisteme de fabricaţie flexibile Pagina 49
Utilizarea jocului la ora de logică, argumentare şi comunicare Pagina 51

Universul cunoașterii
Puncte de vedere: Putea România să reziste militar în anii 1917-1918? Pagina 54
Armistițiu de Crăciun Pagina 57
A greși e omenește ... Pagina 62
Honoré de Balzac Pagina 66
Contribuții la dezvoltarea gândirii economice românești Pagina 68
Cum atribuie oamenii valoare bunurilor? Pagina 73

Profesie și carieră
Tinerii europeni și locurile de muncă Pagina 80
Abandonul școlar – o problemă a școlii în secolul XXI! Pagina 82

Clubul procopienilor isteți Pagina 84

Cărți, evenimente, filme, timp liber
Procopienii vă recomandă Pagina 86

Cartea noastră de vizită Pagina 88

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Pulsul școlii

Instantanee extracurriculare

Holocaustul – o tragedie a omenirii

În data de 24 februarie 2014, la Clubul Elevilor, în intervalul orar 14.00-15.00, a fost organizată activitatea extracurriculară ”Holocaustul – o tragedie a omenirii”. Au participat 35 de elevi de la clasele a VIII-a, a IX-a C, a X-a B şi a XI-a A.

Obiectivele activităţii:

- îmbunătăţirea cunoştinţelor elevilor în legătură cu această tragedie a omenirii;
- conştientizarea problematicii Holoacustului;
- formarea şi dezvoltarea la elevi a unui comportament tolerant şi democratic bazat pe lipsa manifestărilor de rasism, antisemitism, violenţă, discriminare etc;

Etapele activităţii:

- Sesiune informativă: Holocaustul– o definiţie, Preluarea puterii de către Adolf Hitler, Persecutarea evreilor din Germania între anii 1933-1939, Ghetoizarea evreilor (1939-1941), Adoptarea „soluţiei finale”a „chestiunii evreieşti”, Exterminarea evreilor, Drepţi între popoare, Institutul Yad Vashem din Ierusalim;
- ”Oameni de omenie în vremuri de neomenie”: Viorica Agarici, Traian Popovici, Meip Gies, Irena Sendler;
- Concurs cu tema „Holocaustul – o tragedie a omenirii”.

Elevii au obţinut următoarele rezultate:

-Locul I: Talpă Dănuța Gabriela (X B), Baltă Mihai (X B)
-Locul II: Gavril Ionuț (VIII)
-Locul III: Corcodel Veronica (VIII), Danciu Marius (XI A), Stratina Aurica (XI A)
-Menţiunea I: Buzdugan Ionuț (XI A), Costin Sorin (X B), Miron Cristian (VIII), Mistreanu Nicoleta-Cătălina (VIII)
-Menţiunea II: Stamatin Ioan (VIII), Bejenaru Adelina (X B), Ciureanu Georgiana (VIII)

„Holocaustul este simbolul unei catastrofe fără precedent!”
(Elie Wiesel, supravieţuitor al Holocaustului)
„Cine uită, nu merită!” (Nicolae Iorga)

Profesori organizatori:
Prof. Loghin Diana
Prof. Hobjilă Daniela

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Este important să-ți pese de tine!

Proiectul educațional ”Este important să-ți pese de tine!” este implementat pe parcursul anului școlar 2013-2014 în colaborare cu Liceul ”Mihail Kogălniceanu” Vaslui, CPECA Vaslui și Biblioteca Județeană ”Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui.

Grupul țintă este reprezentat de 150 de elevi cu vârste cuprinse între 14-17 ani de la cele două licee partenere. Obiectivul general al proiectului este conștientizarea de către elevi a efectelor consumului de tutun, alcool și etnobotanice și sensibilizarea lor în vederea renunțării la astfel de ”obiceiuri” nesănătoase.

Profesorii implicați în implementarea activităților: Ciulei Maria (coordonatoarea proiectului), Luca Daniela, Vlad Ina Clara, Ciocoiu Mihaela.

Activități derulate în cadrul proiectului: activitatea de organizare a grupului țintă (decembrie 2013), ”Eu și ceilalți” – activitate de intercunoaștere (ianuarie 2014), ”Țigară versus prăjitură” (martie 2014).

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Acționează împotriva violenței de gen!

În perioada martie-aprilie 2014, 6 profesori din echipa de implementare a parteneriatului pentru învățare Grundtvig "Everybody can do it!" ECDI) au derulat proiectul educațional "Acționează împotriva violenței de gen". Proiectul a fost înscris la Competiția Județeană "Stop Violenței" organizată de ISJ Vaslui și CCD Vaslui în cadrul parteneriatului pentru învățare Grundtvig "Clubul prevenirii violenței în Europa".

Obiectivul general al proiectului educațional "Acționează împotriva violenței de gen!" este dezvoltarea abilităților participanților de a recunoaște diferite manifestări ale violenței de gen, de a-și însuși metode de intervenție și acțiune împotriva violenței de gen.

În cadrul proiectului au fost organizate următoarele activități:"Mituri și realități despre violența de gen", "Roata puterii și a controlului", "Violența culturală", "Ce putem face noi? Strategii de schimbare", "Hărțuirea stradală-formă a violenței de gen?".

Produsul final al proiectului este **ghidul "Să acționăm împotriva violenței de gen!"** care conține prezentarea programului de training structurat pe 5 sesiuni de instruire. Ghidul este însoțit de informații suplimentare utile formatorilor în susținerea activităților, de fișe de lucru pentru participanții la training, precum și de chestionarele de evaluare inițială a programului de training, respectiv cel al evaluării finale.

În data de 22 mai 2014, la sediul CJRAE Vaslui, a avut loc prezentarea proiectelor educaționale înscrise la Competiția Județeană "Stop Violenței". În competiție au fost înscrise proiecte educaționale derulate de 18 instituții de învățământ din județul Vaslui. Proiectul educațional "Acționează împotriva violenței de gen!" implementat în cadrul Liceului "Ștefan Procopiu" Vaslui a obținut locul I, acesta fiind prezentat de elevii Drăghici Mădălina și Bocancea Andrei de la clasa a XI-a H.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Egalitate de drepturi! Egalitate de şanse!

În perioada 5-9 mai 2014, 38 de cadre didactice şi circa 790 de elevi de la Liceul ”Ştefan Procopiu” au participat la activităţi educative în cadrul Campaniei Globale pentru Educaţie.

Campania Globală pentru Educaţie este un eveniment desfăşurat anual, la nivel mondial, de o coaliţie de organizaţii neguvernamentale, sindicate şi grupuri de cetăţeni din întreaga lume iar, începând cu anul 2001, este coordonat în România de Organizaţia Salvaţi Copiii. În acest an, sub sloganul **”Egalitate de drepturi! Egalitate de şanse!”**, Campania Globală pentru Educaţie are ca **temă de interes accesul la o educaţie de calitate pentru copiii cu dizabilităţi**. Se estimează că, în lume, copiii cu dizabilităţi (moderate sau severe) reprezintă mai mult de o treime din copiii care nu merg la şcoală (24 de milioane din 57 de milioane).

În data de 8 mai 2014, elevii din cadrul Biroului Executiv al Consiliului Şcolar al Elevilor (C.Ş.E.) împreună cu liderii departamentelor C.Ş.E. şi elevii clasei a VIII-a, îndrumaţi de d-na psiholog Luca Daniela, au desfăşurat activitatea cu tema ***“Egalitate de drepturi! Egalitate de şanse!”***. Invitatul special domnul viceprimar al municipiului Vaslui, ing. Radu Sorin Cătălin, a participat la activitate implicându-se în dezbaterea cu elevii.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Cu viața mea apăr viața!

În data de 3 Iunie 2014 la **Inspectoratul pentru Situaţii de Urgenţă „ Podul Înalt" Vaslui** a avut loc **faza județeană** a **concursului "Cu viața mea apăr viața".** Liceul " Ștefan Procopiu" a obținut **Locul I** , prin echipajul format din elevii de la clasa a **XI-a L**: Cojocaru Maria, Gherase Marius, Șchiopu Irinel-Ionuț, Țurlea Marius Adrian. Professor coordinator: Hăulică Dan.

Concursul cu tematică de protecție civilă se organizează în următoarele scopuri:
a) dezvoltarea capacității de percepție a protecției civile ca ansamblu de activități cu caracter exclusiv umanitar;
b) cunoașterea și aprecierea factorilor de risc potențial generatori de situații de urgență sau dezastre la care este expusă comunitatea din care fac parte;
c) adoptarea comportamentului adecvat și cunoașterea modului de acțiune în cazul iminenței producerii sau al apariției unei situații de urgență;
d) formarea spiritului de solidaritate și implicarea individuală sau în echipă în acțiunile de prevenire si de intervenție în situații de urgență.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Viața ta, alegerea ta!

Proiectul educațional ”Viața ta, alegerea ta!”, având ca obiectiv informarea elevilor în legătură cu efectele negative ale consumului de droguri și oferirea de alternative sănătoase pentru petrecerea timpului liber, s-a desfășurat în parteneriat cu C.P.E.C.A. Vaslui, Biblioteca Județeană ”Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui, D.G.A.S.P.C. Vaslui-Centrul de zi. Profesorii care au coordonat activitățile: Vlad Ina Clara, Ciulei Maria, Luca Daniela.

Activități organizate: ”Viața ta, alegerea ta!” (activitate de prezentare a proiectului, exerciții de intercunoaștere pentru elevii din grupul țintă, sesiune de informare), ”Mit și adevăr despre substanțele etnobotanice”, ”Schimbarea vine odată cu alegerea ta!”, ”Fii conștient, nu dependent”, ”Alege să fii liber și bucuros”.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Împărtășește-ne din experiența ta!

În data de 22 februarie 2014, Liceul ”Ștefan Procopiu” Vaslui a organizat prima ediție a Simpozionului Județean ”Împărtășește-ne din experiența ta!” în parteneriat cu ISJ Vaslui, CCD Vaslui și CJRAE Vaslui. Ne-am bucurat de prezența d-lui primar Vasile Pavăl care a subliniat importanța colaborării școală-instituții locale și ne-a urat succes în demersul nostru. De asemenea, la simpozion au fost prezenți și reprezentanți ai instituțiilor partenere. D-na inspector Landiana Mihnevici nu a pierdut prilejul și ne-a oferit o scurtă incursiune în lumea ERASMUS+, noul program al Comisiei Europene, prezentând informații utile participanților care doresc să se implice în continuare în derularea de proiecte europene.

Simpozionul a reprezentat o oportunitate pentru realizarea unui schimb de experiențe și bune practici referitoare la implementarea proiectelor europene, dar și o modalitate de promovare a rezultatelor obținute în cadrul programului LLP. Prezentările au fost grupate pe patru secțiuni:
I. Comenius (parteneriate multilaterale, parteneriate bilaterale, mobilități de formare continuă)
II. Leonardo (proiecte de mobilități, parteneriate)
III. Grundtvig (parteneriate pentru învățare, mobilități de formare continuă)
IV. Alte tipuri de proiecte și acțiuni (Tineret în acțiune, POSDRU, e-Twinning etc.)

Au participat profesori de la diverse școli și licee din județul Vaslui (Liceul Tehnologic ”Ion Mincu”, Colegiul Economic ”Anghel Rugină”, Școala Gimnazială ”Mihai Eminescu” Vaslui, Școala Gimnazială ”Manolache Costache Eupreanu” Bârlad, Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”, Vaslui, Școala Gimanizală nr. 1 Pușcași, Școala Gimnazială ”Constantin Parfene” Vaslui, Colegiul Tehnic ”Marcel Guguianu” Zorleni, Școala Gimnazială ”Virgil Caraivan” Șuletea, Școala Gimnazială nr. 1 Gara Banca, Liceul Tehnologic Puiești), dar și reprezentanți ai unor instituții locale și organizații non-guvernamentale care implementează proiecte europene (Palatul Copiilor Vaslui, CCD Vaslui, ISJ Vaslui, Penitenciarul Vaslui, Clubul Kiwanis Vaslui, AJOFM Vaslui, Asociația pentru tineret Emil Racoviță 2000). Produsul final al acestui simpozion este revista ”Împărtășește-ne din experiența ta!”.

Organizatorii aduc mulțumiri atât celor care au sprijinit acest demers, cât și participanților care au răspuns invitației.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

ROBOTECH - 2014

În perioada 8-9 aprilie 2014, liceul nostru a fost gazda celei de-a cincea ediții a simpozionului-concurs ROBOTECH. Obiectivele activității au vizat:

- Descoperirea talentului creativ în rândul elevilor
- Conştientizarea procesului de creativitate şi inovare
- Însuşirea de noi metode şi tehnici de dezvoltare a creativităţii
- Promovarea performanţei şcolare
- Asigurarea oportunității de valorizare a produselor create de elevi sub ândrumarea cadrelor didactice
- Stabilirea unor relaţii interumane de lungă durată în beneficiul tuturor participanţilor
- Promovarea imaginii instituţiilor de învăţământ preuniversitar participante la simpozion.

Activitatea s-a desfăţurat pe 2 secțiuni:

- Secțiunea A, ”Abordare interdisciplinară pentru realizarea standardelor de pregătire profesională, mijloace şi metode pentru formarea competenţelor profesionale”, s-a adresat elevilor, oferind acestora posibilitatea valorificării potenţialului creator, a evaluării pregătirii individuale şi orientarea către o carieră în domeniul tehnic. Au participat 58 de elevi grupați în 26 de echipaje.
- Secțiunea B: ”Actualităţi în domeniul specializării în sprijinul învăţării permanente” a cuprins lucrări ştiinţifice realizate de profesori.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Granițe comune. Soluții comune

În data de 16 mai 2014, 25 de elevi voluntari de la Liceul ”Ștefan Procopiu”, sub coordonarea profesorilor Tiron Loredana și Drăgoi Nicoleta, au participat la o campanie de colectare a deșeurilor organizată în cadrul proiectului ”Creșterea capacității de management al deșeurilor pentru un mediu mai curat în orașele Vaslui și Cahul.”. La activitate au participat 150 de elevi de la liceele vasluiene.

Obiectivul general al proiectului este îmbunătățirea capacității de management al deșeurilor pentru 2 orașe partenere cu impact transfrontalier important asupra îmbunătățirii calității vieții cetățenilor din cele două comunități.

Următoarea activitate în cadrul acestui proiect va fi organizată în septembrie 2014.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Marșul Absolvenților

În data de 22 mai 2014, Centrul Civic al orașului Vaslui a devenit neîncăpător pentru cei circa 1200 de absolvenți de la cele șase licee. Vasile Pavăl, primarul municipiului Vaslui, Andrei Puică, prefectul județului, Gabriela Plăcintă, inspectorul general și directorii celor șase licee au adresat cuvinte de încurajare și felicitări absolvenților.

Cu acest prilej, șefii de promoție de la fiecare liceu au predat ștacheta colegilor din clasa a XI-a. Șeful de promoție de la Liceul ”Ștefan Procopiu”, Ciprian Olariu (media 9,98) a predat ștacheta elevei Mitrache Laura (media 10).

“În toți anii de liceu am participat la Olimpiadele de Matematică și Informatică, unde am avut rezultate notabile, dar fiindcă ambele se desfășurau în aceeași perioadă, am fost nevoit, ca pentru faza națională, să aleg una dintre ele. Am optat pentru informatică, iar în clasa a X-a alegerea mi-a fost răsplătită cu locul 3 la faza națională și calificarea în lotul lărgit al națională României. Vreau să le mulțumesc, pe această cale, tuturor profesorilor pe care i-am avut, în special domnului profesor de matematică, Sorin Țiplea și domnului profesor de informatică, Dan Pracsiu. Planurile mele de viitor în acest moment se leagă de Universitatea din București, iar dacă voi avea posibilitatea, și de o bursă în Statele Unite” (Sursa: http://www.vrn.ro/ultima-zi-din-anii-de-liceu)

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Cooperare europeană: ”Everybody can do it!” (ECDI)

În perioada 1 august 2012–31 iulie 2014, Liceul ”Ştefan Procopiu” – Vaslui derulează parteneriatul pentru învăţare Grundtvig ”Everybody can do it!” (ECDI) în parteneriat cu instituţii din Spania (ţara coordonatoare), Marea Britanie, Portugalia, Franţa, Estonia, Finlanda şi Turcia.

Site-ul parteneriatului: http://everybodycandoit.eu/
Site pentru diseminarea parteneriatului în limba română: http://ecdi.webnode.com/

A cincea întâlnire de proiect: Agen, Franţa (24-28 martie 2014)

Agenda întâlnirii de proiect a cuprins următoarele activităţi:

- prezentarea organizaţiei gazdă, Mission Locale de l'Agenais, de l'Albert et du Confluent;
- vizita la Centrul de Instruire pentru Meserii din Agen care ajuta tineri neşcolarizaţi între 16 şi 25 de ani să se integreze social şi profesional;
- prezentarea materialelor referitoare la evaluare şi diseminare a proiectului;
- verificarea îndeplinirii responsabilităţilor de către fiecare partener;
- pregătirea celor patru workshop-uri de la fiecare instituţie în scopul realizării e-book-ului „Noi suntem egali!” ghid de bune practici privind egalitatea de gen, produsul final în cadrul parteneriatului;
- prezentarea de către fiecare partener a problematicii egalităţii de gen în diverse domenii de activitate în cadrul simpozionului „ Everybody can do it”;
- implementarea unui atelier de lucru ca exemplu de bună practică, atât pentru staff cât şi pentru learners/cursanţi;
- evaluarea întâlnirii de proiect şi înmânarea certificatelor de participare;
- activităţi de socializare şi relaţionare interculturală.

Echipa română a fost reprezentată de 2 membri din echipa de proiect (staff).

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

A șasea întâlnire de proiect: Newcastle upon Tyne, Marea Britanie (2-6 iunie 2014)

În perioada 2-6 iunie 2014, la Newcastle upon Tyne (Marea Britanie) a avut loc ultima întâlnire de proiect din cadrul parteneriatului pentru învățare Grundtvig ”Everybody can do it!” (ECDI). Întâlnirea a fost găzduită de Accentuate (North East) Limited. Liceul ”Ștefan Procopiu” a fost reprezentat de 2 membri staff. Agenda întâlnirii de proiect a cuprins următoarele activități:

- activități de evaluare (evaluarea gradului de îndeplinire a obiectivelor parteneriatului, a programului de lucru stabilit în formularul de aplicație, a rezultatelor obținute pe parcursul celor doi ani, evaluarea globală a parteneriatului avându-se în vedere aspecte precum comunicarea între parteneri, cooperarea, întâlnirile de proiect, managmentul proiectului, activitățile de diseminare etc.)

- ateliere de lucru pentru finalizarea broșurii ”Noi suntem egali! Ghid de bune practici privind egalitatea de gen!”, pentru îmbunătățirea calității celorlalte rezultate ale parteneriatului (site-ul proiectului, decalogul, materiale de diseminare: buletine informative, pliante etc.)

- discuții privind activitățile de diseminare; fiecare partener a prezentat activitățile de diseminare realizate până în prezent și a propus activități pentru diseminarea rezultatelor parteneriatului, în special a broșurii ”Noi suntem egali! Ghid de bune practici privind egalitatea de gen!” pentru perioada următoare.

- ateliere de lucru pentru completarea părții comune a raportului final.

Coordonatorul parteneriatului la nivelul instituției: prof. Doina MAZGA

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Cooperare europeană: Learning Positive Discipline (LPD)

Prof. Daniela LUCA, Prof. Daniela CROITORU

În luna iulie 2013, pe site-ul ANPCDEFP au fost postate rezultatele selecției pentru parteneriatele de învățare Grundtvig, runda februarie 2013. Competiția a fost destul de acerbă având în vedere că au fost depuse 485 de candidaturi și au fost aprobate doar proiectele care au obținut peste 90 de puncte la evaluarea calitativă (120 de proiecte). Printre proiectele selectate se numără și cel depus de Liceul ”Ștefan Procopiu” din Vaslui intitulat ”Learning Positive Discipline” (LPD). Acesta este al treilea parteneriat de învățare Grundtvig derulat de liceul nostru, celelalte două fiind ”Ambitios Challenge: Active Citizens of Europe-Ambiance” (2009-2011) și ”Everybody can do it! – ECDI” (2012-2014).

Parteneriatul ”Learning Positive Discipline” (LPD) va fi derulat în perioada 1 august 2013 – 31 iulie 2015, fiind coordonat chiar de Liceul ”Ștefan Procopiu” (este primul parteneriat Grundtvig în care liceul nostru are rolul de coordonator). Partenerii noștri sunt instituții atât din sectorul formal cât și din cel nonformal (școli, universității, organizații non-guvernamentale): Foreign Language Secondary School (Bulgaria, Pleven), Club Kiwanis Vaslui (România), Agentur Kultur e.V. (Germania), ESTONIAN SURVIVAL SOCIETY (Estonia), C.P.F.P.A. MISLATA (Spania), BAUSKA SECONDARY SCHOOL NO 2, (Letonia), Kecskeméti Főiskola (Ungaria), Amici del centro socio-culturale san Francesco (Italia), DC Center DariuszCegliński (Polonia), Usak Universitesi Kadin Sorunlari Uygulama ve Arastirma Merkezi (Turcia).

Scopul general al proiectului este de a-i încuraja pe adulți (părinți, profesori) să analizeze modul în care relaționează cu copiii și elevii, să descopere o gamă mai largă de instrumente și metode pentru rezolvarea problemelor de comportament ale copiilor bazate pe comunicare și disciplinarea pozitivă. Proiectul își propune să atragă atenția asupra efectelor negative ale pedepselor verbale și corporale aplicate copiilor și să promoveze creșterea copiilor într-o atmosferă pozitivă și non-violentă în toate mediile (acasă, la școală sau în orice altă împrejurare instituțională sau non-instituțională).

Acest proiect se adresează unui grup țintă format din:

- părinți care doresc să-și îmbunătățească abilitățile parentale, care manifestă dorința de a-și cunoaște mai bine copiii;
- persoane care interacționează cu copiii (educatori, profesori, psihologi, consilieri școlari) care doresc să descopere metode și instrumente de disciplinare pozitivă pentru a le aplica în

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

activitatea profesională cu elevii sau care își propun să ofere un sprijin părinților interesați să-și îmbunătățească cunoștintele, abilitățile și comportamentele de disciplinare pozitivă a copilului;
- persoane care lucrează în domeniul educației adulților.

Obiectivele parteneriatului de învățare ”Learning Positive Discipline” (LPD) vor fi atinse prin organizarea unor activități precum:
- 6 întâlniri de proiect;
- 2 seminarii europene: ”Tehnici de disciplinare pozitivă” și ”Comunicarea în cadrul disciplinării”;
- activități de documentare și sistematizare a informațiilor pentru elaborarea unui program de dezvoltare a abilităților de disciplinare pozitivă în rândul adulților (”Tools for teaching positive discipline”) și sesiuni de lucru pe tema discipinării pozitive;
- realizarea unei cercetări (”Educația copiilor referitoare la disciplinarea pozitivă. Repere și practici actuale în Europa”) pentru a identifica repere și practici actuale referitoare la educația în familieîn cele 10 țări partenere pentru a identifica unele percepții privind metodele eficiente de disciplinare a copilului și pentru a stabili de asemănări și deosebiri;
- activități de diseminare și valorizare a parteneriatului;
- activități de monitorizare și evaluare a parteneriatului.

Principala problemă care a determinat ”nașterea” acestui proiect de referă la faptul că multi adulți nu dețin cunoștințele și abilitățile necesare pentru a gestiona comportamentele problematice ale copiilor pe baza dezvoltării unor relații pozitive, fiind preocupați mai mult de eliminarea comportamentului nedorit și mai puțin de cultivarea comportamentului dorit. Potrivit specialiștilor, atunci când vine vorba de educarea copilului, disciplinarea pozitivă care prespupune și stimularea comportamentelor pozitive, este neglijată, jumatate din adulți recurgând la metode violente de educare (violență fizica, verbală, emoțională). Sursa pentru agravarea unor probleme de comportament ale copiilor este chiar modul adulților de a gestiona aceste probleme.

ȘTIAȚI CĂ ...?

Potrivit unui studiu realizat de organizația nonguvernamentală „Salvați Copiii” în anul 2011, copiii continuă să fie abuzați (emoțional, fizic sau verbal) de către adulții din viața lor (părinți, profesori, îngrijitori, angajați în instituții de protecția copilului). Potrivit aceluiași studiu (realizat în 37 de țări), 86% dintre copiii cu vârste cuprinse între 2-14 ani sunt disicplinați prin utilizarea de tehnici violente (pedeapsa corporală, abuz psihologic) de către părinți sau alți adulți din viața lor.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Principalele activităţi organizate în perioada august 2013 –iunie 2014:

- Selecţia grupului de cursanţi/learners;
- Activităţi pentru diseminarea parteneriatului;
- Realizarea unui site pentru diseminarea parteneriatului în limba română: www.learningpositivediscipline.webnode.com) şi realizarea site-ului proiectului;
- Organizarea primei întâlniri de proiect şi participarea la două întâlniri de proiect;
- 5 activităţi cu membrii grupului de learners;
- Activităţi de evaluare (iniţială, trimestrială, intermediară);
- Realizarea cercetării ”Educaţia copiilor referitoare la disciplinarea pozitivă. Repere şi practici actuale în Europa”;

În data de 27 octombrie 2013, a fost organizată o activitate la care au participat 63 de persoane (staff şi learners) de la Liceul ”Ştefan Procopiu” Vaslui şi Clubul Kiwanis Vaslui.

Activitatea a fost coordonată de d-na Luca Daniela, responsabil al parteneriatului ”Learning Positive Discipline” (LPD). Mai întâi au fost prezentate succint câteva informaţii despre parteneriat: parteneri, obiective, grupul ţintă, activităţi, rezultate şi produse finale, procesul de selecţie al formatorilor/staff şi al cursanţilor/learners, activităţi de diseminare a proiectului în comunitatea educaţională lărgită, planificarea întâlnirilor cu learners pe parcursul primului an, pregătirea întâlnirii de proiect din România. Fiecare learner a primit un pliant cu informaţii despre proiect. Întâlnirea a continuat cu activitatea ”Cine suntem” care a constat în prezentarea structurii grupului de cursanţi/learners de la Liceul ”Ştefan Procopiu”. Din grupul cursanţilor/learners fac parte cadre didactice, părinţi ai elevilor, consilieri şcolari, asistenţi maternali, pedagogi.

A urmat prezentarea conceptului de ”disciplinare pozitivă” care presupune învăţarea comportamentului dorit în paralel cu eliminarea comportamentului inadecvat, prin metode specifice. Disciplina pozitivă:

- *reprezintă* o serie de măsuri folosite de adulţi pentru a contura comportamentul unui copil şi a impune anumite norme, pentru a stabili limite şi a educa;
- *înseamnă* focalizarea pe comportament şi nu pe persoană;
- *înseamnă* învăţarea unor comportamente oferind copilului cât mai multe oportunităţi de învăţare, a unor abilităţi esenţiale pentru a deveni un copil responsabil şi autonom, independent.
- *înseamnă* focalizarea pe aspectele pozitive ale unui comportament;
- *se bazează* pe autoritatea pozitivă;
- *presupune* participarea copilului la luarea unor decizii.

A fost organizat cu exerciţiu pe grupe cu tema ”Recompense: Lauda şi încurajarea”. Fie că suntem adulţi, fie că suntem copii, avem nevoie de încurajare şi recunoaştere pe parcursul vieţii. Cu cât sunt mai naturale recompensele pe care le utilizăm, cu atât e mai mare şansa consolidării şi persistenţei comportamentului dorit. Când un copil realizează un comportament dorit, putem să-l încurajăm prin laude, aprobări, acordare de atenţie, o atingere pe umăr, o strângere de mână, un zâmbet, un semn de amiciţie. După evaluarea atelierului de lucru, cursanţii/learners au completat chestionarul de evaluare iniţială.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Prima întâlnire de proiect

În perioada 6-10 noiembrie 2013, Liceul ”Ștefan Procopiu” – Vaslui și Clubul Kiwanis – Vaslui au fost gazdele primei întâlniri de proiect organizată în cadrul parteneriatului pentru învățare Grundtvig ”Learning Positive Discipline” (LPD).

Obiectivele primei întâlniri de proiect:

- ☑ consolidarea echipei;
- ☑ revizuirea planului de lucru pentru cei doi ani de proiect;
- ☑ confirmarea și renegocierea responsabilităților partenerilor;
- ☑ stabilirea strategiei de diseminare și exploatare;
- ☑ stabilirea strategiei de monitorizare și evaluare.

Activități organizate:

- ☑ exerciții de intercunoaștere și consolidare a echipei;
- ☑ conferința de presă la Primăria Municipiului Vaslui;
- ☑ ”Who is who”;
- ☑ sesiuni de lucru;
- ☑ atelierul de lucru ”Emoții – comportamente – disciplinare pozitivă”;
- ☑ evaluarea întâlnirii de proiect;
- ☑ activități culturale și sociale.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Conferința de presă de la Primăria Municipiului Vaslui

Sesiuni de lucru

Având în vedere că aceasta a a fost prima întâlnire din cadrul parteneriatului, la sesiunea de lucru au fost discutate aspecte privind implementarea activităților pe parcursul celor doi ani. Subiecte abordate: pachetele de lucru, planul de lucru cu responsabilități și termene limite, regulile de baza ale grupului, responsabilitățile partenerului gazdă, strategia de diseminare și exploatare, strategia de monitorizare și revizuire. În cadrul acestei sesiuni de lucru, a fost discutat în detaliu planul de lucru până la următoarea întâlnire de proiect care va avea loc în martie 2014 la Munchen (Germania):

- aplicarea și analiza chestionarelor pentru cercetarea: ”Educația copiilor referitoare la disciplinarea pozitivă. Repere și practici actuale în Europa”;
- sesiuni de lucru staff-learners pentru elaborarea primului modul din ghidul ”Tools for teaching Positive Discipline”; ghidul va conține resurse utile pentru adulții care lucrează cu copiii (profesori, învățători, consilieri școlari, psihologi, asistenți maternali) sau în domeniul educației adulților;

- finalizarea instrumentelor de diseminare stabilite în formularul de aplicație: site-ul proiectului, poster, pliant, logo;
- activități de diseminare a parteneriatului; în luna noiembrie, va fi elaborat primul buletin informativ la nivelul parteneriatului și fiecare partener are responsabilitatea de a disemina proiectul în limba proprie.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Atelierul de lucru ”Emoții – comportamente – disciplinare pozitivă”. Etape:

- organizarea participanților în cinci grupe mixte formate din 5 sau 6 persoane: grupa roșie, grupa albastră, grupa maro, grupa neagră, grupa verde;
- exercițiu de intercunoaștere;
- prezentarea resurselor materiale aflate pe fiecare masă;
- selectarea de către fiecare grupă a unui carton cu emoții (în funcție de teoria lui R. Plutchick): frică, furie, tristețe, singurătate, anticipare, surpriză;
- prezentarea unui material Power Point cu informații despre disciplinarea pozitivă (ce este disciplinarea pozitivă, comunicarea în cadrul disciplinării pozitive, ascultarea reflexivă);
- explicarea sarcinilor de lucru;
- rezolvarea sarcinilor de lucru de către fiecare grupă;
- prezentarea rezultatelor fiecărei grupe de către unul dintre membri;
- evaluarea activității.

Atelierul de lucru a fost coordonat de Daniela Luca, responsabilul proiectului la nivelul Liceului ”Ștefan Procopiu” – Vaslui. Pornind de la sentimentul/emoția extrasă, fiecare grupă a notat câte un comportament inadecvat manifestat de către un copil și de către un adult, precum și o metodă de intervenție/remediere/corectare a comportamentului identificat. După rezolvarea acestei sarcini de lucru, au fost prezentate informații despre rolul comunicării în cadrul disciplinării pozitive deoarece o relație bună cu copilul presupune menținerea unei comunicări eficiente. Dar comunicarea cu copilul nu înseamnă doar a cicăli, a reminti, a amenința, a interoga, a da sfaturi, a ține o prelegere. Aceste ”moduri de a vorbi” nu îmbunătățesc comunicarea, dimpotrivă, o perturbă.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Comunicarea, atât cu copiii, cât și cu adulții, se bazează pe respect reciproc. Tonul vocii, cuvintele folosite, comportamentul nonverbal sunt foarte importante în comunicare ca bază pentru educația fără violență. Un element important al unei comunicări eficiente este ascultarea reflexivă care implică înțelegerea a ceea ce simte și ce vrea să spună copilul și apoi repetarea de către adult a ideilor exprimate de copil, într-un mod în care acesta să se simtă înțeles și acceptat. Ascultarea reflexivă îl ajută pe copil/adult să gândească dincolo de problema care a apărut și să exploateze diverse soluții pentru problemă.

Exemplu

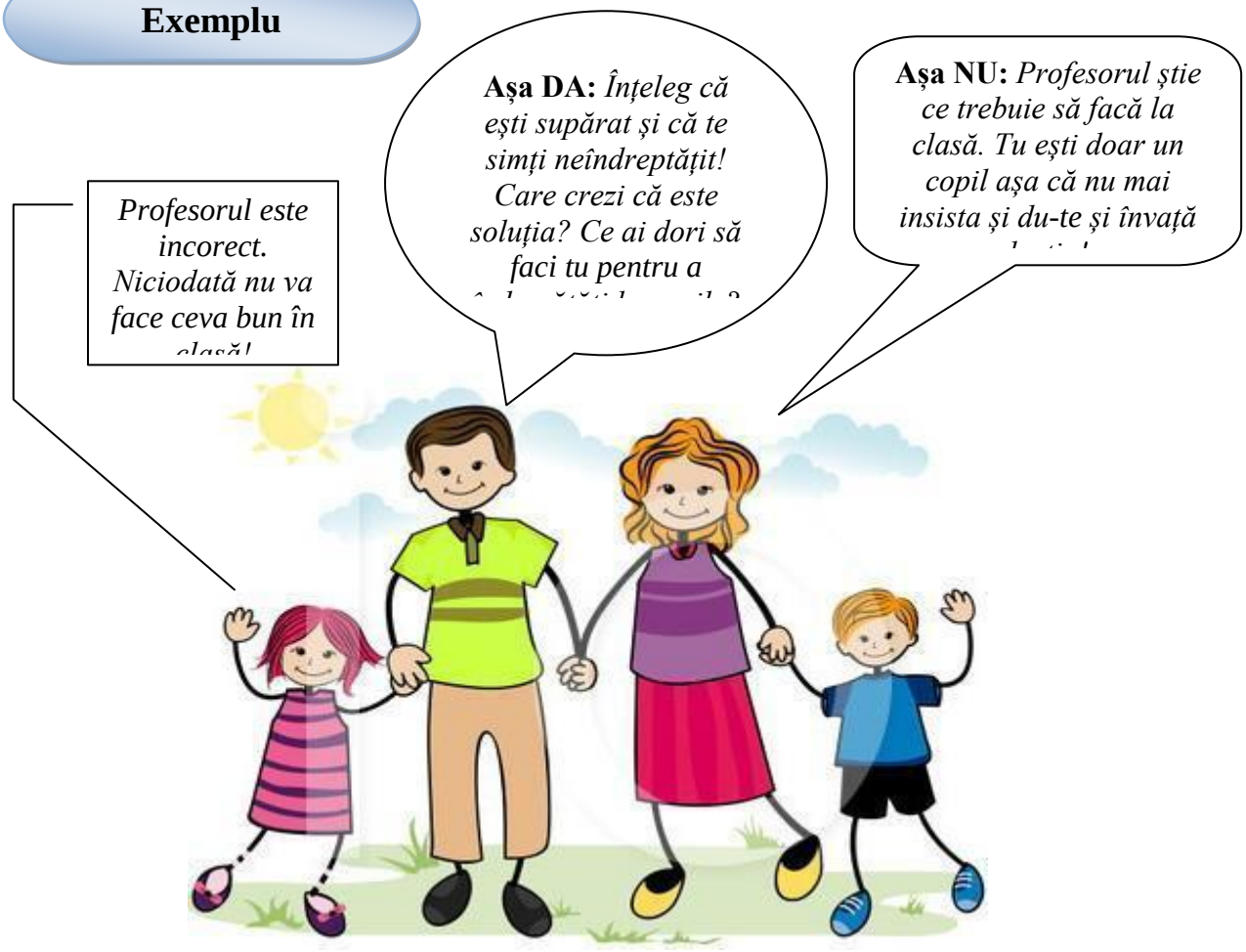

După prezentarea informațiilor despre rolul comunicării în disciplinarea pozitivă și despre ascultarea reflexivă, celor cinci grupe li s-a solicitat să găsească o modalitate de intervenție, utilizând ascultarea reflexivă, pentru remedierea comportamentul inadecvat al copilului/adultului menționat anterior. Fiecare grup a prezentat comportamentul analizat și metodele de intervenție propuse.

Concluziile activității:

- ✓ disciplinarea pozitivă începe cu o bună comunicare;
- ✓ ascultarea reflexivă și mesajul la persoana întâi asigură o comunicare eficientă;
- ✓ adultul trebuie să transmită copilului mesajul că îi înțelege sentimentele astfel încât acesta să se simtă ascultat și acceptat, și nu respins; astfel, copilul este încurajat să spună mai multe despre problema pe care o are;
- ✓ ascultarea reflexivă nu înseamnă doar o simplă repetare a cuvintelor copilului;

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

- ✓ ascultarea reflexivă înseamnă și discreție atunci când se constată că copilul preferă să păstreze tăcerea asupra unor aspecte; copilul nu trebuie forțat să-și împărtășească sentimentele;
- ✓ răspunsurile impulsive date copiilor pot crea neînțelegeri;
- ✓ folosirea neadecvată a ascultării reflexive poate bloca comunicarea.

La sfârșitul activităților a fost realizată evaluarea întâlnirii de proiect. Iată câteva dintre aspectele pozitive menționate de parteneri în chestionarele de evaluare: organizarea excelentă a primei întâlniri de proiect, implicarea unui număr mare de membri staff și cursanți români în activitățile întâlnirii, buna explicare a planului de lucru și a responsabilităților, comunicarea între parteneri, interacțiunea dintre oameni cu culturi și puncte de vedere diferite, îmbinarea perfectă a sesiunilor de lucru cu activitățile sociale și culturale, ospitalitatea gazdelor, buna planificare a activităților, planificarea unor activități interesante care nu i-au lăsat pe parteneri să se plictisească. De asemenea, participanții au apreciat în mod pozitiv diverse aspecte legate de managementul și coordonarea parteneriatului precum: informațiile primite de la coordonator înainte de întâlnire, facilitarea de către coordonator a înțelegerii de către parteneri a planului de lucru, a responsabilităților și termenlor limită, a comunicării și colaborării între parteneri, aceștia fiind încurajați să participe la discuții.

În data de 8 decembrie 2014 circa 45 de persoane, staff și learners din echipele de proiect de la Liceul ”Ștefan Procopiu” și Clubul Kiwanis Vaslui au participat la o activitate organizată în cadrul parteneriatului pentru învățare ”Learning Positive Discipline” (LPD).

Etapele activității au fost:

- ☑ diseminarea rezultatelor primei întâlniri de proiect (găzduită de Liceul ”Ștefan Procopiu” și Clubul Kiwanis Vaslui în perioada 6-10 noiembrie 2013);

- ☑ atelierul de lucru cu tema ”Pedeapsa și disciplinarea pozitivă” (”+” și ”-”);

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

☑ completarea chestionarelor pentru cercetarea ”Educația copiilor referitoare la disciplinarea pozitivă. Repere și practici actuale în Europa”.

La activitate a participat și preotul Mircea Istrătucă (de altfel fost elev al liceului) care a prezentat viziunea Bisericii referitoare la pedeapsă și educația copiilor.

D-na Luca Daniela, coordonatoarea proiectului, a menționat obiectivele și etapele activității, apoi a prezentat rezultatele primei întâlniri de proiect găzduită de Liceul ”Ștefan Procopiu” și Clubul Kiwanis Vaslui în perioada 6-10 noiembrie 2013. De asemenea, a reamintit activitățile primului an de proiect, subliniindu-se faptul că următoarea întâlnire cu formabilii/cursanții (learners) va fi în februarie 2014.

Atelierul de lucru ”Pedeapsa și disciplinarea pozitivă” (”+” și ”-”), coordonat de Ciulei Maria și Vlad Ina, membre în echipa de proiect de la Liceul ”Ștefan Procopiu”, a debutat cu o scurtă prezentare a sentimentului de mânie și a reacțiilor care îl însoțesc (dezamăgire, iritare, frustrare, stres, furie ”oarbă”). Apoi, fiecare grupă a extras un bilețel cu o situație ipotetică referitoare la un anumit comportament al copilului. Exemple de situații ipotetice selectate de coordonatoarea proiectului:

- Copilul dvs. este acuzat de profesorul de biologie că a copiat la o lucrare.
- Copilul dvs. fură bani din casă (ştie locul unde ţineţi în mod obişnuit banii) pentru a se duce împreună cu prietenii la film.
- Copilul dvs. a plecat de acasă (la discotecă) după miezul nopţii şi îl surprindeţi dimineaţa când se întoarce acasă.

- Copilul dvs. chinuie, în mod frecvent animalele de lângă bloc (pisici, câini) şi vecinii vă reproşează acest lucru.
- Copilul dvs. vă minte în mod frecvent.
- Copilul dvs. vă reproşează că nu sunteţi un părinte bun *“Tot timpul mă critici! Tot timpul îmi spui că nu e bun nici unul din prietenii pe care mi-i fac”* .
- Copilul dvs. vă spune, indiferent ce îi solicitaţi: *“Lasă-mă în pace! Nu eşti stăpânul meu!”*

Fiecare grupă a analizat situația descrisă în bilețel, răspunzând la anumite întrebări (ce comportament al copilului generează mânia?, care este reacția părintelui?, care sunt consecințele negative și pozitive ale reacției părintelui?), stabilind dacă soluția găsită răspunde nevoilor emoționale ale copilului (dragoste, onestitate, respect, înțelegere, acceptare, răbdare).

Prezentările grupurilor au oferit oportunitatea unor discuții interesante referitoare la modalitățile în care adulții reacționează atunci când sunt mânioși, unii folosind pedeapsa (emoțională, verbală sau chiar fizică), alții oferind copiilor un model prin propriul comportament.

A fost subliniat faptul că a disciplina înseamnă a învăța, căci cuvântul ”disciplină” este înrudit cu termenul ”discipol”, iar discipolul este o persoană care urmează învățăturile și stilul de viață al altei persoane, modelul său comportamental în diverse situații.

La sfârșitul atelierului de lucru, au fost evidențiate caracteristicile pedepsei, respectiv cele ale disciplinării pozitive:

- Pedeapsa reprezintă exercitarea unui control exterior prin forță asupra copilului pentru a modifica un comportament problematic,

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

in timp ce disciplinarea pozitivă presupune învățarea comportamentului dorit în paralel cu eliminarea comportamentului inadecvat, prin metode specifice.

- Pedeapsa forțează copilul să adopte un anumit comportament, spre deosebire de disciplinarea pozitivă care oferă copilului oportunitatea de a lua decizii, devenind astfel responsabil de propriul comportament și de consecințele acestuia și dezvoltându-și capacitatea de a găsi soluții și rezolva probleme.
- Pedeapsa se adresează persoanei, în timp ce disciplinarea pozitivă se adresează comportamentului neadecvat.
- Pedeapsa se concentrează asupra comportamentului anterior, amintind copilului de greșelile făcute în trecut, învățându-l doar ceea ce nu trebui să facă nu și ceea ce trebuie să facă. În schimb, disciplinarea pozitivă îl ajută pe copil să învețe ceea ce trebuie să facă într-o anumită situație.

Fiecare participant a primit un pliant cu tema ”Disciplinare fără pedeapsă” care conține răspunsuri la întrebări precum ”De ce părinții aplică pedepse emoționale și fizice?”, ”Ce presupune pedeapsa?”, ”Ce presupune disciplinarea pozitivă?” etc.

Ce presupune pedeapsa?

Ce presupune disciplinarea pozitivă?

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

În data de 16 februarie 2014, la Clubul Elevilor din cadrul Liceului ”Ștefan Procopiu”, a avut loc cea de-a treia întâlnire cu formabilii (learners) din cadrul parteneriatului pentru învățare Grundtvig ”Learning Positive Discipline” (LPD).

Activitatea a debutat cu un exercițiu de intercunoaștere pe parcursul căruia membrii celor 8 grupuri în care au fost împărțiți participanții au trebuit să răspundă la câte o întrebare (”Ce fel de părinte sunteți?”, ”Care este ultima problemă, în ceea ce îl privește pe primul dvs copil, cu care v-ați confruntat?”, ”Ce așteptări aveți de la copilul dvs.?”, ”Menționați o calitate și un defect al primului dvs. copil” etc.).

D-na Diana Loghin a prezentat rezultatele cercetării ”Educația copiilor referitoare la disciplinarea pozitivă. Repere și practici curente în Europa” realizată în perioada decembrie 2013-februarie 2014 în scopul identificării formelor de disciplinare utilizate de părinți, precum și atitudinea acestora față de pedeapsa fizică. Structura chestionarului:

- **Secțiunea I:** profilul respondentului (vârstă, studii, mediul de rezidență, statutul pe piața muncii);
- **Secțiunea II:** 2 întrebări închise referitoare la profilul familiei respondentului (tipul de familie, starea materială a familiei);
- **Secțiunea III:** 6 întrebări închise care pot oferi o privire de ansamblu asupra tehnicilor de disciplinare utilizate de părinți. O întrebare se referă la tehnicile de disciplinare utilizate de părinții respondentului cu scopul identificării unor anumite similarități sau schimbări (pentru că unii părinți pur și simplu aplică automat regulile pe care le-au vazut aplicate de proprii lor părinti și bunici).

Chestionarul a fost completat de 136 de persoane.

Sfaturi pentru părinți

Răspunsurile celor 136 de respondenți indică faptul că în ceea ce privește educația copiilor, dominant, ***ambii părinți:***

- aplică pedepse atunci când copilul greșește;
- răsplătesc copilul atunci când acesta este ascultător sau obține rezultate deosebite;
- utilizează frecvent recompensele verbale (lauda, încurajarea).

O explicație posibilă a acestor rezultate poate fi faptul că majoritatea respondenților:

- au vârsta cuprinsă între 25 și 44 ani (90/136)-66,17%,
- au studii superioare (106/136)-77,94%,
- sunt persoane active pe piața muncii (124/136)-91,17%.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

În ultimul an, metode de disciplinare utilizate cel mai des de respondenți au fost:

- discutarea calmă a problemei (58);
- copilul a fost lăsat să experimenteze consecințele faptei sale (41);
- îndeplinirea unor sarcini suplimentare (31);
- interzicerea temporară a unor activități (26).

Adulții care au completat chestionarul, tind să utilizeze ca metode de disciplinare, metodele pe care le-au folosit părinții lor atunci când erau copii, evitând însă să folosească cearta, critica. O posibilă explicație ar fi faptul că neplăcându-le ca și copii această formă de disciplinare încearcă ca și părinți să nu o aplice.

În ceea ce privește atitudinea față de pedepasa fizică (pălmuirea, bătaia), respondenții au selectat frecvent varianta cu totul de acord pentru următoarele afirmații:

- Bătaia poate deteriora relația dintre copil și părinte (73);
- Bătaia nu este necesară pentru disciplinarea unui copil și nu trebuie utilizată vreodată (57);
- Bătaia este ultima soluție la care trebuie să recurgă părinții (54).

Rezultatele obținute analiza răspunsurilor la această întrebare, confirmă faptul că adulții-părinți care au completat chestionarul sunt convinși de faptul că bătaia, pălmuirea nu este necesară în disciplinarea copiilor, această ducând la deteriorarea relației dintre părinte și copil.

Atelierul de lucru **”Pedepse potrivite”**, coordonat de Daniela Luca și Isabela Mititelu, a oferit participanților oportunitatea unor discuții interesante referitoare la pedepsele aplicate copiilor de părinți. Obiectivele acestui atelier de lucru au fost:

- dezvoltarea abilităților adulților de a gestiona problemele comportamentale ale copiilor prin utilizarea unor pedepse potrivite;
- însușirea de către adulți a unor cunoștințe privind regulile ce trebuie respectate în aplicarea unei pedepse;
- schimbarea unor anumite comportamente și atitudini ineficiente în relația adulților cu copiii și învățarea unor comportamente de relaționare bazate pe disciplinarea pozitivă.

Punctul de plecare pentru acest atelier de lucru l-a constituit prezentarea unei situații ipotetice privind comportamentul inadecvat al unui adolescent. Jocul de rol a fost susținut de un grup de elevi de la Liceul ”Ștefan Procopiu”. Participanții, împărțiți în 8 echipe, au primit două sarcini de lucru privind modalitatea în care ar reacționa ca părinte pentru situația prezentată prin intermediul jocului de rol și identificarea unei pedepse adecvate pe care părintele ar trebui să o aplice fiicei adolescente. Moderatorul activității a prezentat informații privind pedepsele potrivite: definiții, întrebări ce trebuie puse înainte de a pedepsi și reguli ce trebuie respectate pentru ca o pedeapsă să fie potrivită.

Fiecare participant a primit un pliant cu tema ”Disciplinare fără țipete și palme” care conține întrebările pe care un părinte trebuie să și le pună înainte de a pedepsi copilul, 10 reguli

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

pentru a stăpâni un copil furios, precum şi sfaturi pentru părinţi privind utilizarea pedepsei în mod eficient.

În pliant este adresată şi o invitaţie părinţilor- aceea de a răsfoi cartea ”Părinţi străluciţi, profesori fascinanţi”, scrisă de Augusto Jorge Cury, psihiatru, psihoterapeut, om de ştiinţă şi scriitor din Brazilia.

PEDEAPSĂ-situaţie de învăţare în care un comportament este urmat de un stimul aversiv şi, datorită acestui fapt, îşi reduce frecvenţa şi apoi dispare (*LAROUSSE- Marele dicţionar al psihologiei).*

10 întrebări ce trebuie puse înainte de a pedepsi

1.Această pedeapsă îmi va învăţa copilul să ia decizii mai bune?
2. Această pedeapsă îi va schimba comportamentul copilului într-unul bun?
3. Această pedeapsă reduce necesitatea aplicării altor pedepse?
4. Sunt înfuriat când îl pedepsesc?
5. Această pedeapsă o folosesc în mod impulsiv?
6. Pedepsindu-l, vreau să mă răzbun?
7. Pot fi perseverent în aplicarea pedepsei?
8. Pot pune pedeapsa în aplicare?
9. Această pedeapsă este rezonabilă în raport cu comportamentul nedorit?
10. Am mai încercat o altă soluţionare a problemei?

Concluzia activităţii a fost formulată de d-na Daniela Luca, coordonatoarea proiectului ”Learning Positive Discipline” (LPD): ”O pedeapsă adevărată este cea folosită rar, întrucât rar este nevoie de ea”.

Disciplinarea pozitivă presupune învăţarea comportamentului dorit, în paralel cu eliminarea comportamentului inadecvat, prin metode specifice.

Este important să ştiţi cum să vă disciplinaţi eficient copiii. Disciplina nu este aceeaşi cu pedeapsa. Disciplina are mai mult de-a face cu învăţatul, implicând învăţarea copilului, diferenţierea răului de bine, cum să respecte drepturile altora, ce fel de comportamente sunt acceptabile şi care nu, pentru a deveni un copil care se simte sigur pe sine şi iubit, care să se auto-disciplineze, să ştie să-şi controleze impulsurile şi să nu fie frustrat în situaţiile normale stresante de zi cu zi.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

A doua întâlnire de proiect

În perioada 24-28 martie 2014, la Munchen (Germania) a avut loc a doua întâlnire de proiect în cadrul parteneriatului ”Learning Positive Discipline” (LPD). Liceul nostru a fost reprezentat de 3 membri staff și un learner.

Agenda întâlnirii de proiect a cuprins următoarele activități:

- Exerciții de intercunoaștere și de spargere a gheții
- Sesiuni de lucru: ”Ce-am realizat împreună până în prezent?, ”Instrumente de diseminare”, ”Planul de lucru pentru următoarea perioadă”
- ”Educația copiilor referitoare la disciplinarea pozitivă. Repere și practici curente în Europa” – prezentarea rezultatelor aplicării chestionarelor, identificarea unor asemănări și deosebiri
- Exemple de bună practică: ”LPD și educația familială”, ”LPD și artă”, ”LPD și Froebel”, ”LPD – învățând de la mintea genială a lui Leonardo da Vinci”
- Atelier de lucru: ”Pedepse potrivite”
- Activități culturale
- Evaluarea întâlnirii de proiect

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Logo-ul proiectului

Ceea ce vezi este o morișcă colorată simplu, dar bogată în simboluri. De ce o morișcă? Deoarece este o jucărie simplă pentru copii, a străbătut vremurile, ... și nu consumă energie electrică. Morișca are culorile steagurilor celor 11 parteneri ai parteneriatului ”Learning Positive Discipline” și gravitează în jurul steagului Uniunii Europene care acționează ca un pivot.

Toate acestea sunt susținute de Programul Grundtvig, care își are originea în ”gazonul fertil” al Programului de Învățare pe Tot Parcursul Vieții. Parteneriatul nostru ”Learning Positive Discipline” este briza care rotește morișca.

LPD pornește de la realități diferite, de la culturi diferite. Dar împreună vom găsi soluții pentru o relație bună părinți-copii, așa cum vântul care mișcă morișca amestecând culorile care tind spre o singură culoare albă, la fel ca în discul lui Newton.

În data de 27 aprilie 2014, a avut loc cea de-a patra întâlnire cu formabilii (learners) din cadrul parteneriatului pentru învățare Grundtvig ”Learning Positive Discipline” (LPD). Au participat 34 de persoane, staff și learners. Etapele activității:

- prezentarea rezultatelor întâlnirii de proiect din Germania;
- activitatea de grup ”Ascultarea reflexivă”.

Activitatea de grup cu tema ”Ascultarea reflexivă” a fost precedat de un exercițiu menit să faciliteze comunicarea între membrii grupurilor constituite. Pretextul exercițiului l-a constituit tabloul ”Sfânta Ana, Fecioara și pruncul cu mielul”, pictură realizată de Leonardo da Vinci în jurul anului 1510 (pictura este expusă la Muzeul Luvru din Paris). Exercițiul a avut ca scop identificarea emoțiilor/sentimentelor transmise de autor prin intermediul lucrării. D-na prof. Luca Daniela a centralizat pe o foaie de flip-chart răspunsurile participanților și a constatat că sentimentele care au apărut cu cea mai mare frecvență în răspunsurile participanților au fost: iubirea și încrederea. Exercițiul a realizat legătura cu tema atelierului de lucru și anume faptul că, de cele mai multe ori, comportamentul copiilor/adulților se constituie în formă de exprimare a ceea ce simt.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

În continuarea activității, d-na Nicoleta Amancei, moderatorul exercițiului, a solicitat fiecărei grupe să extragă câte un bilețel pe care erau notate diferite emoții și sentimente, conform teoriei lui R.Plutchik, solicitând grupelor să stabilească, pentru sentimentul notat pe bileţelul extras și să noteze, pe foaia de flip-chart, un comportament neadecvat, generat de acel sentiment și manifestat de un copil/manifestat de un adult (funcție de grupa din care fac parte). Au fost oferite câteva informații despre emoțiile de bază. Autorii care au studiat emoțiile au propus diverse emoții ca fiind de bază. Bineînțeles, unele dintre emoții se găsesc pe lista mai multor autori, în timp ce altele nu. Moderatorii au propus lista emoțiilor inspirată după lucrările lui Robert Plutchik. El propune 8 emoții de bază și 8 emoții avansate compuse din câte 2 emoții de bază.

Emoție de bază	Emoție de bază opusă
Bucurie	Tristețe
Încredere (Acceptare)	Dezgust
Frică	Furie
Surpriză	Anticipare
Tristețe	Bucurie
Dezgust	Încredere (Acceptare)
Furie	Frică
Anticipare	Surpriză

D-na prof. Amancei Nicoleta a solicitat apoi ca la nivelul fiecărei grupe să fie indentificată și notată pe foaia de flip-chart, o singură modalitate de intervenție pentru unul din comportamentele neadecvate identificate, apoi a prezentat, cu ajutorul unui material PPT, informații privind ascultarea reflexivă.

Ascultarea reflexivă implică înțelegerea a ceea ce simte și ce vrea să spună copilul și apoi repetarea de către adult a ideilor exprimate de copil, într-un mod în care acesta să se simtă înțeles și acceptat. Ascultarea reflexivă îl ajută pe copil/adult să gândească dincolo de problema care a apărut și să exploateze diverse soluții pentru problemă.

Profesorul este incorect. Niciodată nu va face ceva bun în clasă!

Așa DA: *Înțeleg că ești supărat și că te simți neîndreptățit! Care crezi că este soluția? Ce ai dori să faci tu pentru a îmbunătăți lucrurile?*

Așa NU: *Profesorul știe ce trebuie să facă la clasă. Tu ești doar un copil așa că nu mai insista și du-te și învață lecția!*

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

În continuare fiecare grupă a identificat și notat pe foaia de flip-chart cum anume se poate interveni folosind ascultarea reflexivă în *schimbarea comportamentului neadecvat selectat și notat pentru copil/pentru adult*. Prezentările grupurilor au oferit oportunitatea unor discuții interesante din acest punct de vedere.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Fiecare participant a primit un pliant cu tema *"Disciplinarea începe cu o bună comunicare"* care conține informații despre teoria lui Robert Plutchik, care propune 8 emoții de bază și 8 emoții avansate compuse din câte 2 emoții de bază, precum și tipul de răspuns pe care trebuie să îl primească un copil pentru a ști că este ascultat, anume răspunsul deschis care indică faptul că cel care ascultă a auzit ceea ce i-a spus altă persoană și că a înțeles mesajul din spatele cuvintelor (spre deosebire de răspunsul închis care indică faptul că cel care ascultă nu a auzit și nu a înțeles ceea ce i s-a spus).

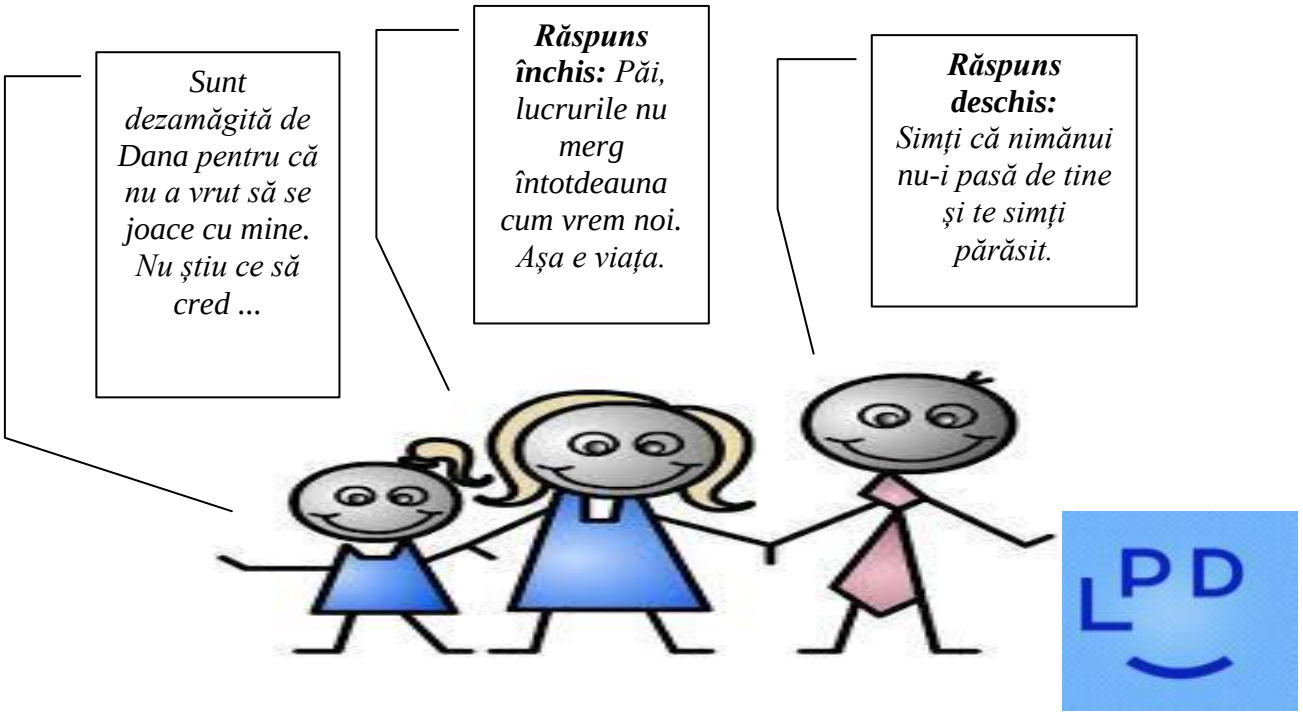

Concluzia activității a fost formulată de către d-na prof. Luca Daniela și anume că în comunicarea atât cu copiii cât și cu adulții este utilă folosirea cuvintelor care reflectă intensitatea emoțiilor (ascultarea reflexivă), fiind astfel posibilă transmiterea faptului că au fost înțelese nuanțele sentimentelor exprimate de către aceștia. Pentru evaluarea activității, materialul PPT, câte un reprezentant al fiecărei grupe a răspuns la întrebarea cu același nr. ca și nr. grupei din care a făcut parte.

A treia întâlnire de proiect

În perioada 3-7 iunie 2014, avaut loc cea de-a treia întâlnire de organizată în cadrul parteneriatului pentru învățare Grundtvig "Learning Positive Discipline" (LPD). Întâlnirea a fost găzduită de partenerul din Polonia (DCCenter).

În cadrul întâlnirii de proiect au avut loc următoarele activități:

- seminarul european "Comunicarea în cadrul disciplinării pozitive".
- sesiuni de lucru: "Educația copiilor referitoare la disciplinarea pozitivă. Puncte de vedere și practici curente în Europa" – identificarea de asemănări și deosebiri în ceea ce privește

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

rezultatele obținute la acest chestionar, ”Activități de diseminare în primul an”, ”Planul de lucru pentru perioada următoare”, ”Structura întâlnirii de proiect din Italia”.

- activități de evaluare: evaluarea primului modul al ghidului ”Tools for teaching positive discipline”, produsul final al acestui parteneriat, evaluarea intermediară, evaluarea întâlnirii de proiect.

- atelierul de lucru: ”Dicționarul disciplinării pozitive”, ”Mesajul la persoana I”.

- exerciții de intercunoaștere și consolidare a echipei, activități culturale și de socializare.

Liceul ”Ștefan Procopiu” Vaslui a fost reprezentat de 3 membri staff și doi learners.

Parteneriatul pentru învăţare Grundtvig ”Learning Positive Discipline” (LPD) este finanţat cu sprijinul Comisiei Europene. Această publicaţie (comunicare) reflectă numai punctul de vedere al autorului şi Comisia nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a informaţiilor pe care le conţine.

Programul Învăţare pe toată durata vieţii

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Cooperare europeană: ”Repararea defectelor la cutiile de viteze automate”

Prof. Silvia BÎRCĂ, Prof. Mariana BACOȘCĂ

În perioada 28 aprilie-11 mai 2014, 20 de elevi de la clasele a X-a, profilul Tehnic, domeniul Mecanic, calificările Tehnician proiectant CAD, Tehnician mecatronist, Tehnician mecanic întreținere și reparații și Mecanic auto au participat la stagiul de practică organizat în cadrul proiectului de mobilități ”Leonardo da Vinci ”Repararea defectelor la cutiile de viteze automate” la Școala Profesională din Koblenz (Germania), partener al școlii noastre de peste 10 ani. Elevii au fost însoțiți de profesorii Silvia Bîrcă și Mariana Bacoșcă.

Instituția parteneră, Fordeverein Berufsbildende Schule Technik din Koblenz, este recunoscută pentru resursele materiale, umane de care dispune pentru pregătirea de calitate a elevilor în domeniul tehnic, fiind partenerul liceului nostru în derularea de proiecte europene (Leonardo da Vinci și Comenius) din 2001.

Obiectivele proiectului sunt:

- formarea abilităților practice a elevilor în repararea defectelor cutiilor de viteze automate la automobile;
- cunoașterea metodelor de demontare, reparare a defectelor apărute la părțile componente ale cutiilor de viteze automate la automobile marca Toyota, Skoda, Opel, Audi, Mercedes;
- utilizarea standur ilor pentru verificarea, reglarea, formarea deprinderilor de interpretare a schemelor de conexiuni automatizate utilizate la calculatorul cutiilor de viteză automată (CVA);
- dezvoltarea abilităților de lucru în echipă a elevilor în vederea asigurării calității lucrărilor prin probe pe automobile;
- achiziționarea de termeni tehnici în limba engleză.

Activități desfășurate în stagiul de practică:

- prezentarea atelierelor, a platformei service și echipamentelor, mijloacelor utilizate pentru repararea cutiilor de viteze automate;

- evaluarea inițială (au fost evaluate cunoștințele elevilor privind tipurile de cutii de viteze automate, părțile componente, S.D.V-urile utilizate pentru demontarea și repararea cutiilor de viteze automate, etapele de demontare a acestora etc.);

- activități practice bazate pe munca în echipă (demontarea cutiilor de viteze automate de pe

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

automobile, selectarea sculelor corespunzătoare operației de demontare, identificarea defectelor apărute din cauza impurităților mecanice, montarea cutiilor de viteze automate, probe de exploatare a automobilelor, utilizarea standurilor de verificare și reglare a cutiilor de viteze automate, utilizarea schemelor de conexiuni pentru modulul electro-pneumatic al cutiilor etc.);

- vizită tematică la firma Scania specializată pe repararea autocamioanelor cu acționare pneumatică, hidraulică, electropneumatică și electrohidraulică;

- pregătire lingvistică (limba engleză și limba germană); pregătirea lingvistică a presupus traducerea în limbile engleză și germană a elementelor componente ale cutiilor de viteze automate, a denumirii sculelor, dispozitivelor și a verificatoarelor etc.

- evaluare finală: test practic de montare și demontare a părților componente ale CVA, înlocuirea părților componente defectate, reglarea și verificarea funcționalității, interpretarea rezultatelor.

- activități culturale: vizitarea centrului istoric al orașului Koblenz, Muzeul Vinurilor, Muzeul Armurilor, Muzeul Mobilierului Medieval, orașului Köln (Domul, Muzeul Ludwig, Muzeul artei moderne, centrul istoric).

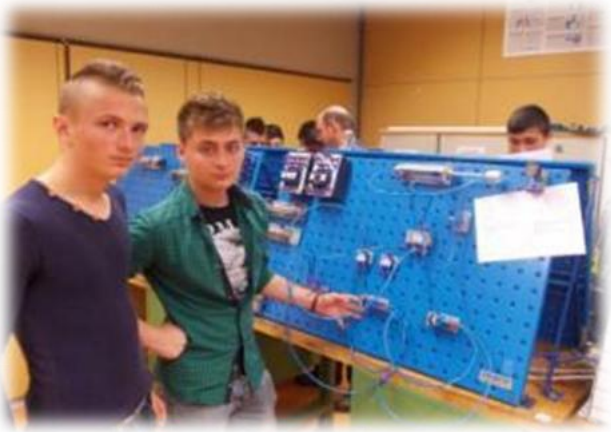

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Competențe dobândite și consolidate de elevi datorită participării la stagiul de practică în Germania

Competențe profesionale:

- însuşirea de noi metode de demontare ale cutiilor de viteze automate;
- repararea defectelor apărute la hidrotransformator, ansamblul de mecanisme planetare cu ambreiajele şi frânele multidisc, modulul electro-pneumatic de comandă şi control numit şi calculatorul cutiei de viteze;
- utilizarea standurilor pentru verificarea şi reglarea cutiilor de viteze automate;
- formarea deprinderilor de interpretare a schemelor de conexiuni automatizate care fac parte din componența cutiilor de viteze automate;

Competențe personale:

- dezvoltarea abilităţilor de lucru în echipă a elevilor
- formarea unei atitudini responsabile;
- dezvoltarea creativității și a spiritului de inițiativă;
- dezvoltarea spiritului de coeziune a grupului şi formarea unei atitudini tolerante;
- formarea capacităţilor de comunicare interumană;
- adaptarea la situaţii noi, într-un grup multicultural;
- dezvoltarea capacităţii de decizie în situaţii concrete de lucru.

Competențe interculturale și lingvistice:

- dezvoltarea abilităților de comunicare în limba engleză;
- învățarea unor termeni tehnici atât în limba engleză, cât și în limba germană;
- îmbunătățirea cunoștințelor despre civilizația germană.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Condeiul Procopienilor

The Night

The water falls,
The stars are shining,
The moon is close,
The night is frightening.

A dark forest right behind,
With shadows calling…
I think I'm blind,
Because I'm falling…

The trees are tall,
The air is cold,
I feel so small,
Just like you've told…

Burcianu Mihaela,
Clasa a XII a C

LIFE

Life is like a flower
Which doesn't fade,
It is the rarest flower
Which lives on Earth.

Life is like a house
Which is hard to be built.
You put a foundation
But there is more up to the top.

Moga Lavinia,
clasa a X a C

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

A PIECE OF ADVICE

In the sky there are only stars,
In this world there are only scars,
Dream of getting up there someday,
Fight to find a pure way…

See the middle of the ocean
And you'll meet a single motion,
You could reach another you;
Just look there and find what's true!

Don't give up when you're down,
Build for you another town.
Put there all you want to get,
Just be patient, step by step…

Burcianu Mihaela,
Clasa a XII a C

A New Day

A bell beats for a moment,
Awaking and animating a world
A new world…
Where I listen, watch
And I am amazed
By a song without lyrics
Which I hear again and again
Like a book without files
Which in mind remains
An eternal picture.

Caminoc Mădălina,
clasa a X-a C

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Seasons

Winter is coming
With snow and then with rain.
Winter comes and goes,
Spring is at the crossroads.

Spring is coming towards us,
Young people are on the lanes,
Summer surrounds them
With a perfume lime.

It's summer.
The sun fills the country
And brings on the lanes
Lime flowers.

Autumn falls with its first frost,
Baring the trees,
Dark clouds gather,
Bringing back the winter..

Cercel Loredana,
Clasa a X a C

The Blue Autumn

Have you already come on my shoulders?
Together with the passing of summer, you appear,
Again, and again, endlessly
And my leaves change into
Yellow, red and rusty,
And you take from me the rest of my summer,
The warmth, the happiness of my soul.
And I ran out from nothing during the summer…
All I gathered,
Was lost during the Autumn rising from nowhere
You, Autumn, don't announce me,
You, Autumn, are dumb
You have come too early to me,
To sun, to the world
And once again with your ending
I die and I return to life again
In the late spring.

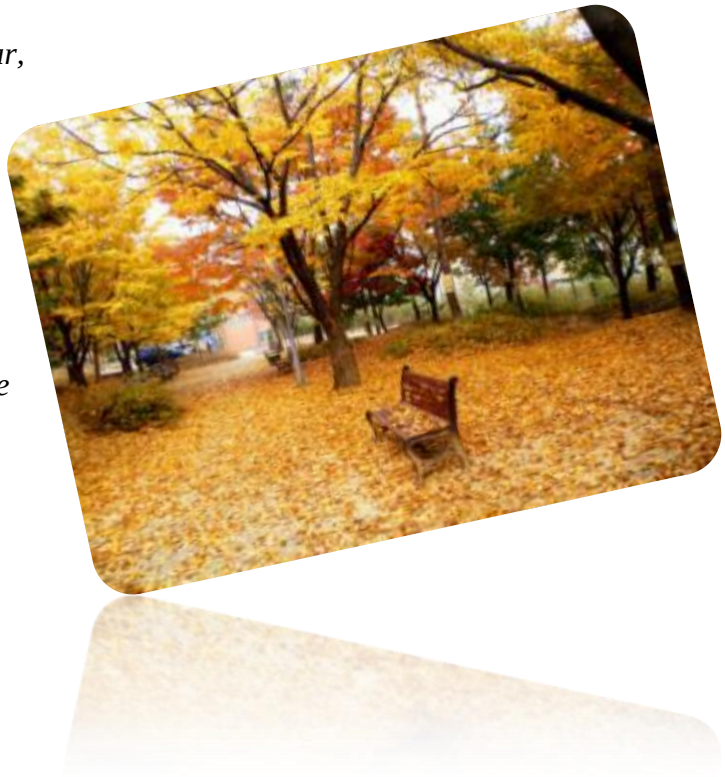

Melinte Andreea,
clasa a X a C

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Why?

Living and dying,
Laughing and crying,
This is life
But it's all all right.
When you look in the mirror
All things are getting clearer.
Love's the funeral of the hearts
Like you're playing darts
And the heart is the target.
So this feeling in decay is getting over your head.
You can't understand the voice you're hearing within
It's like something which is crawling in your skin.
That "something" is a face that is laughing,
Every time someone is falling.
In your castle of tears you're the king
So your beloved soul is the queen.
You have answers to find
But it is all a mess in your mind,
And when your heart and mind revive
You say a prayer for someone who is deaf and blind.
You think in the middle of the night
About the three little words and a question "Why".

Epure Vasile
clasa a X a C

Profesor coordonator: Cristiana Botan

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Sentiment de iubire

Ireversibil în inevitabil ,te iubesc !
Ador să nu te pierd!
Vibrație prin cuvânt de sentiment.
Aromă -a ta,a mea-
Amirc!
Te cuprind în surâs letal în devenire
Astept o privire,poate două,
în prelungiri…
Ochi mister mă amețesc
Timid te cuceresc!

Antonache Denisa, clasa a X-a E
Profesor coordonator: Luca Diana

L'amour

Le moment où mon regard,
A rencontré tes yeux,
Lorsque votre sourire bavard,
A éclairé mon esprit joyeux,

Quand j'ai entendu votre voix
J'ai entendu le bonheur
Quand j'ai vu que le soleil renvoie
J'ai entendu les couleurs

Ce moment,
Il m`a fait t'aimer, je suis ravi
Ce moment
Il m`a montré que j`étais en vie.

Parce que ta merveilleuse présence,
M'empêche la faim
Parce que tes mots, sont une plaisance,
Ils étanchent ma soif.

Maintenant, j'ai plus de patience,
J'entends toutes les nuances,
Je vois ton sourire, et j'entends
Ton parfum d'oléandre.

Mes sens perçoivent, le sommet
Que ne pourrait jamais
Ils découvrent:
La réalité.

Mitrache Laura, clasa a XI-a G,
Prof. coordonator : Bocan Anca

L` âme

Feu dans les yeux, étincelle de rire,
Lèvres closes, regard sans point de nire...
Inexactitude des sentiments,
Liberté, cage dorée, simplement.

Fusion des corps dans une joie,
Esprit libéré, en soi.

Vibration des frondaisons,
Couleurs du temps, des saisons,
Perte totale de toute raison...
Parole labile, facile oraison...
Beau mensonge futuriste,
Amant d` une rupture triste.

Proca Ștefania, clasa a IX-a C,
Prof. coordonator : Bocan Anca

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Îngrijiţi-vă viitorul

Autor: Diaconu Mădălina Petronela
Clasa a X-a X
Profesor îndrumător: Diana LOGHIN

Viitorul nostru este în fapte
Să facem lucruri curate
Dar ce fel de viitor avem noi
Dacă natura e un gunoi?

Aveţi grijă de natură
Nu vorbiţi numai din gură
Faceţi voi un lucru bun
Nu aruncaţi chiar tot în drum.

Populaţia se măreşte
Industria iarăşi creşte
Iar natura-i numai una
Ocrotiţi-o întotdeauna.

Unul aruncă o hârtie
Altul o mică jucărie
Tot aşa din veac în veac
Până ea s-a poluat.

Ocrotiţi-vă planeta
Faceţi voi un lucru sfânt
Ajutaţi-o să-nverzească
Ca să semene a pământ.

Natura are răbdare
Ne serveşte chiar de-i sfânt
Dar dacă natura moare
Ci-o să fie pe pământ?

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Pagina diriginților

Echipa de implementare a parteneriatului pentru învățare Grundtvig ”Everybody can do it!” (ECDI) recomandă profesorilor diriginți ghidul ”Să acționăm împreună împotriva violenței de gen!”. Acest ghid reprezintă produsul final al proiectului educațional ”Acționează împotriva violenței de gen!” derulat în perioada martie-aprilie 2014 de 6 membri din echipa parteneriatului menționat. Proiectul a obținut locul I la competiția județeană ”Stop violenței!” organizată de ISJ Vaslui și CCD Vaslui.

Ghidul ”Să acționăm împreună împotriva violenței de gen!” conține prezentarea unui program de training structurat pe 5 sesiuni de instruire. Ghidul este însoțit de informații suplimentare utile formatorilor în susținerea activităților, de fișe de lucru pentru participanții la training, precum și de chestionarele de evaluare inițială a programului de training, respectiv chestionarele evaluării finale. Având în vedere că cele mai multe ghiduri de acest gen se referă la violență la modul general, un astfel de instrument axat pe violența de gen aduce, cu siguranță, o valoare adaugată, oferind profesorilor diriginți materiale utile pentru susținerea orelor de dirigenție și derularea programului educațional Săptămâna ”Școala Altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!”.

Stuctura programului de training:

Sesiunea I: Mituri și realități despre violența de gen (90 minute)

1. Exercițiu de intercunoaștere ”Îmi place să fiu femeie/bărbat deoarece ...” (10 minute).
2. Completarea chestionarului de evaluare inițială (10 minute).
3. ”Gen sau Sex?” (15 minute)
4. ”Violență de gen sau violență domestică?” (10 minute) – dezbatere.
5. ”Violența nu este o ceartă între îndrăgostiți!” (20 minute) – dezbatere.
6. ”Fals sau adevărat? Mituri și realități despre violența de gen” (20 minute) – dezbatere.
7. Evaluarea sesiunii de instruire (5 minute).

Sesiunea II: Roata puterii și a controlului (90 minute)

1. Exercițiu de intercunoaștere: ”Numele meu este ... și îmi place să .... și nu-mi place să ...” (5 minute)
2. ”Cine-i de vină?” (cauzele violenței de gen) – dezbatere, brainstorming (15 minute)
3. ”Roata puterii și a controlului” (formele de manifestare a violenței de gen) – 25 minute
4. Roata egalității – dezbatere, brainstorming (10 minute)
5. Consecințele violenței de gen – brainstorming (15 minute)
6. Scuzele agresorului – brainstorming (5 minute)
7. Evaluarea sesiunii de instruire (5 minute).

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Sesiunea III: Violența culturală (90 minute)

1. Exercițiu de spargere a gheții ”Cine ar trebui să facă asta?” (10 minute)
2. ”Relații sănătoase” – activitate de grup (20 minute).
3. ”Violența de gen și violența culturală” – dezbatere, brainstorming (30 minute).
4. ”Limbajul modelează realitatea și gândirea” – activitate pe grupe (25 minute).
5. Evaluarea sesiunii de instruire (5 minute).

Sesiunea IV: Ce putem face noi? Strategii de schimbare (90 minute)

1. Exercițiu de spargere a gheții ”Cercul abuzului” (15 minute).
2. Factorii de risc: Povestea Nadiei – studiu de caz (25 minute).
3. ″De ce să rămână, de ce să plece?” – brainstorming (20 minute).
4. ”Strategii de acțiune împotriva violenței de gen” (stat, sistem educațional, mass-media, familie, biserică, școală, sectorul civic, sectorul economic) – activitate de grup (25 minute).
5. Evaluarea sesiunii de instruire (5 minute).

Sesiunea V: Hărțuirea stradală-formă a violenței de gen? (90 minute)

1. Exercițiu de spargere a gheții: ”Povestea Ioanei și Povestea lui Ioan” (15 minute).
2. ”Ce este hărțuirea stradală?” – scurtă sesiune informativă, dezbatere (10 minute)
3. ”Aceeași poveste, alte culori și alte personaje” – storytelling. (20 minute)
4. Manifest: ”Să acționăm împotriva hărțuirii stradale!” – brainstorming (15 minute)
5. Evaluarea finală a programului de training prin completarea de către participanți a unui chestionar. (10 minute).
6. Concluzii privind violența de gen (20 minute)

Metode aplicate: dezbaterea, studiu de caz, brainstorming, lucru pe grupe, arta povestirii (storytelling), exerciții de intercunoaștere, exerciții de spargere a gheții.

Materiale utilizate: flipchart, markere, fișe de lucru, chestionare de evaluare inițială și chestionare de evaluare finală, jetoane cu mituri despre violența de gen, materiale ajutătoare pentru facilitator.

În elaborarea acestui ghid au fost utilizate în principal următoarele surse:

- ☑ ”Inegalitatea de gen: violența invizibilă. Ghid de lucru pentru conștientizarea și eliminarea violenței împotriva femeilor”” (autori Ina Curic și Lorena Văetișii), Ed. Eikon, Cluj-Napoca, 2005
- ☑ ”Violența domestică: accesul femeilor la siguranță și la justiție. Un pachet de instruire menit să îi sprijine pe cei care lucrează cu sau în cadrul sistemului de justiție penală”, lucrare realizată în cadrul proiectului Wosafejus.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Colțul părinților

Un părinte informat reprezintă un sprijin extraordinar pentru copilul său. Din acest motiv, membrii din echipa de implementare a parteneriatului pentru învățare Grundtvig "Learning Positive Discipline" (LPD) recomandă părinților câteva cărți despre disciplinarea pozitivă.

"Disciplinarea pozitivă sau cum să disciplinezi fără să rănești" de Adina Botiș Matanie și Anca Axente

Cartea este concepută ca un ghid ce se adresează părinților, educatorilor, consilierilor școlari și tuturor celor care lucrează cu copii. Disciplinarea pozitivă vizează și încurajează învățarea unor comportamente și atitudini adaptative adecvate. Ghidul cuprinde informații despre strategiile eficiente de modificare a comportamentului copiilor, din perspectiva disciplinării pozitive.

"Eu te-am făcut, eu te omor. Ghidul bunelor maniere pentru părinți" de Michiela Poenaru

Lucrarea ia atitudine împotriva tratării abuzive a copiilor de către propriii lor părinţi. Autoarea cere ca toţi părinţii să-şi facă o autoevaluare critică şi să renunţe la obiceiuri şi comportamente care le fac rău atât lor înşişi, cât şi propriilor lor copii. Ideea că este greu să-ţi creşti copiii se preia din generaţie în generaţie ca un adevăr universal valabil. Ea este complet falsă şi ne face să nu mai vedem de ce mare privilegiu ne bucurăm când avem copii de crescut. Autoarea ne face să înţelegem că atitudinea potrivită este tocmai contrară acestei concepţii de viaţă. Convingerea strămoşească potrivit căreia bătaia e ruptă din rai justifică acţiunile agresive ale părinţilor împotriva propriilor copii şi în plus le creează convingerea că autoritatea părintească se manifestă sub forma tiraniei şi abuzului. Părinţii vor de regulă ca fiii şi fiicele lor să ajungă ceea ce ei au visat să devină ei înşişi şi dintr-un motiv sau altul nu au reuşit. Pentru aceasta, le impun copiilor cariere pe care aceştia nu le doresc sau îi obligă la căsătorii nepotrivite. Cartea ne arată cum să evităm aceste capcane şi multe altele şi ne învaţă să devenim mai buni cu copiii noştri.

"Educă-ți pozitiv copilul. Oferă ce vrei să primești" de Dr. Tanya Byron

„Azi a luat o nota mică la matematică. Ieri s-a bătut cu un coleg de școală. În camera lui e mereu dezordine. Nu mă pot înțelege deloc cu el… Face numai rele." Ce-ar fi dacă, măcar pentru o zi, ați renunța la atitudinea negativistă și ați încerca să vă bucurați pur și simplu de copilul dumneavoastră? Atitudinea pozitivă atrage după sine consecințe pozitive – o demonstrează cu argumente solide atât teoriile psihologiei, cât și experiența cotidiană a fiecăruia dintre noi. Educă-ți pozitiv copilul este un suport pentru toți părinții care își asumă responsabil provocările educării propriilor copii, pledând pentru consecvența impunerii comportamentelor pozitive.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Abordări didactice

Proiectarea programului de realizare a unei piese pe sisteme de fabricaţie flexibile

Prof. Ioana IONIȚĂ

Sistemul flexibil de fabricaţie

Sistemul flexibil de fabricaţie este formatdin grupuri de maşini unelte cu comandă numerică legate între ele printrun sistem automat de transfer manipulare piese şi scule care realizează prelucrarea automată a oricărei piese aparţinând unei familii de piese cu asemănări morfolo gice şi/sau tehnologice mai mari sau mai mici în limitele unei capacităţi şi ale unui algoritm de fabricaţie prestabilite. Scopul proiectului este de a prelucra suprafetele piesei cu o freză cilindro-frontală cu diametrul de 12 mm. Pentru executarea desenului am folosit un program numit **Solidworks**, din program l -am salvat ca fişier Step pe care l-am salvat în Catia.

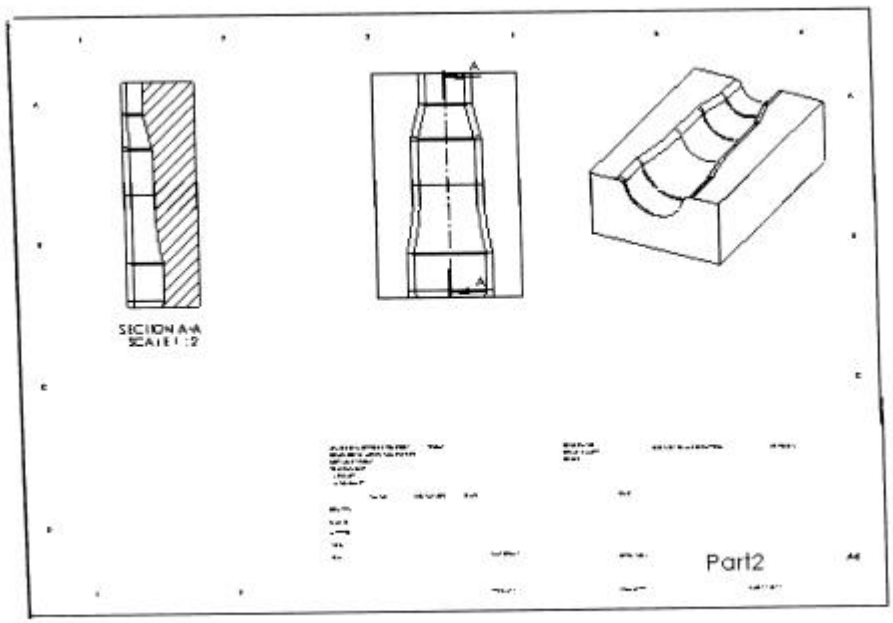

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

1.1.Se definesc planurile de referinţă:To; Safety

1.2. Observarea planelor de referinţă create anterior.

2.1.Se crează un cerc concentric cu laturile piesei (L*l. Condiţii de constrângere

2.2. Centrul cercului creat anterior trebuie să coincidă punctul de referinţă al maşinii ($X_0 Y_0 Z_0$)

3.1.Se defineşte punctul cercului ca fiind punct de referinţă ($X_0 Y_0 Z_0$)

4.1.Se trece la modulul Machining-Advanced Machining

4.2.Se definesc coordonatele de axe (x, y, z)

5.1.Se selectează din fereastra Machining semifabricatul (body), planele de referinţă Top şi Safety

5.2.Se trece la definirea operaţiei de degroşare şi se alege modul de prelucrare a operaţiei.

6.1.Se defineşte freza cilindro-frontală cu diametrul de 12 mm.

6.2.Se definesc vitezele de lucru(apropiere-retragere) a sculei.
Se transforma valorile stabilite din viteze liniare în viteze unghiulare.

7.1Simularea întregului proces de prelucrare a semifabricatului

8.1.Se trece la alta operaţie ce consta într-o semifiniţie,astfel se crează o freza cilindro-frontală

cu diametrul de 6 mm.

9.1.Se defineşte o zona de lucru în care se încadrează conturul piesei.

9.2.Se defineşte traseul de apropiere-retragere al sculei astfel se utilizează Zlevel. Distanţa traseului sculei se defineşte de-a lungul axei z a maşinii.

10.1. Datorită suprafeţei complexe a semifabricatului mai este necesară o operaţie de finiţie, astfel se crează o freză sferică cu diametrul de 12mm.

11.1. Pentru o mai bună rugozitate a suprafeţei piesei se efectuează operaţia de curăţire (sweping).

11.2.Se reglează distanţele dintre trecerile succesive ale frezei sferice.Se modifică distanta maximă dintre treceri.

12.1.Se urmăreşte simularea întregului proces de execuţie a semifabricatului pas cu pas.

12.2. Finalizarea piesei.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Utilizarea jocului la ora de logică, argumentare şi comunicare

Autor: prof. Diana LOGHN
Liceul „Ştefan Procopiu” Vaslui

Motto:
"*Jocul copilului nu este numai o oglindă fidelă a personalităţii sale în formare, ci poate fi utilizat şi ca auxiliar educativ şi chiar să servească drept bază metodelor de predare*."
(E. Planchard)

Folosit cu mare succes în cadrul orelor de logică, argumentare şi comunicare, jocul didactic este o metodă de predare-învăţare prin care se dezvoltă la elevi capacitatea de argumentare, precum şi gândirea critică şi raţională, logic corectă, memoria, imaginaţia, competenţele de comunicare, spiritul de iniţiativă, creativitatea, spiritul de echipă.

S-a constatat faptul că jocul facilitează procesul de asimilare, fixare şi consolidare a cunoştinţelor, acestea fiind valorificate în contexte noi, inedite. Prin joc se poate fortifica voinţa şi atenţia, copilul poate deveni perseverent şi se poate concentra mai mult şi fără prea mult efort, poate respecta cu uşurinţă regulile impuse în cadrul jocului. Un alt avantaj îl reprezintă faptul că el reuşeşte să antreneze şi elevii cu rezultate mai puţin bune la învăţătură, stimulându-le motivaţia şi crescîndu-le performanţele, aceştia căpătând încredere în capacităţile lor, siguranţă şi promptitudine în răspunsuri. Este de dorit ca toţi elevii să participe la joc!

În lucrarea *Copilul şi jocul*, Jean Château considera că un copil care nu vrea să se joace este un copil a cărui personalitate nu se afirmă, care se mulţumeşte să fie mic şi slab, o fiinţă fără mândrie, o fiinţă fără viitor. În acest sens, Fr. Schiller afirma "Omul este un om întreg numai atunci când se joacă", iar marele filosof antic grec Platon recomanda: „Faceţi în aşa fel încât copiii să se instruiască jucându-se. Veţi avea prilejul de a cunoaşte înclinaţiile fiecăruia".

Trebuie menţionat că jocul are câteva elemente componente precum scopul jocului, conţinutul jocului, sarcina didactică, regulile jocului şi elementele de joc. Referitor la reguli, este obligatorie anunţarea acestora trebuie enunţate de la început, ele precizând ordinea, succesiunea acţiunilor de joc; reglementează acţiunile dintre copii, reuşind să stimuleze sau să inhibe uneori anumite manifestări comportamentale.

Jocurile cel mai des folosite în orele de logică, argumentare şi comunicare sunt: întrebările de logică şi perspicacitate, cuvinte încrucişate/rebus, "Unde sunt greşelile?".

Întrebările de logică şi perspicacitate

La începutul anului şcolar, pentru a capta atenţia elevilor şi a le stimula interesul pentru studiul disciplinei Logică, argumentare şi comunicare, adresez elevilor câteva întrebări „de logică" (să nu fim răutăcioşi şi să le spunem ghicitori) care solicită gândirea, şi anume:

- Când este soarele mai jos decât pământul? Răspuns: când se reflectă în apă
- Ce merge în patru picioare dimineaţa, două picioare ziua şi trei picioare seara? Răspuns: omul.
- Ce pot ţine în mâna mea stângă, dar nu şi în mâna mea dreaptă? Răspuns: mâna mea dreaptă
- Fratele unui economist a murit, dar omul care a murit nu avea niciun frate. Cum e posibil? Răspuns: Economistul era femeie.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

- Trebuie să nu îl pierzi, altfel şi cei din jurul tău îl vor pierde. Răspuns: timpul.
- La ce întrebare nu poţi răspunde? Răspuns: Cum e să fii mort? ş.a.m.d

Lecţia ,,Argumentarea şi structura sa" obişnuiesc să o încep cu următoarea problemă:

Un camion de mare tonaj trebuie să traverseze un pod lung de 35 km. Podul rezista la o greutate maximă de 120 de tone, exact cât are camionul acum. Camionul merge până la mijlocul podului şi se opreşte. În acel moment o pasăre se aşează pe camion. Ce se întâmplă cu podul? Cedează? Motivul?

Solicit elevilor răspunsul şi totodată să îl argumenteze. În acest fel le arăt că argumentarea este sinonimă cu demonstrarea, justificarea, şi deci pentru a convinge pe cineva de o idee e necesar să aducem în favoarea acesteia şi dovezi (argumente, premise, probe, temeiuri).

Jocul „Rebus"

Indiscutabil acesta dezvoltă la elevi procese psihice precum memoria, gîndirea, atenţia, creativitatea, limbajul; poate fi folosit şi ca metodă de învăţare şi evaluare.

Rebusul poate fi folosit cu succes în captarea atenţiei, conducând la evitarea plictiselei, a dezinteresului. El poate fi completat de elevi individual sau pe grupe. Plecând de la o temă sau de la un termen logic, cer elevilor să creeze ei înşişi (uneori individual, alteori pe grupe de 2 elevi) un rebus. Cel mai reuşit este premiat cu nota maximă.

Exemplu:

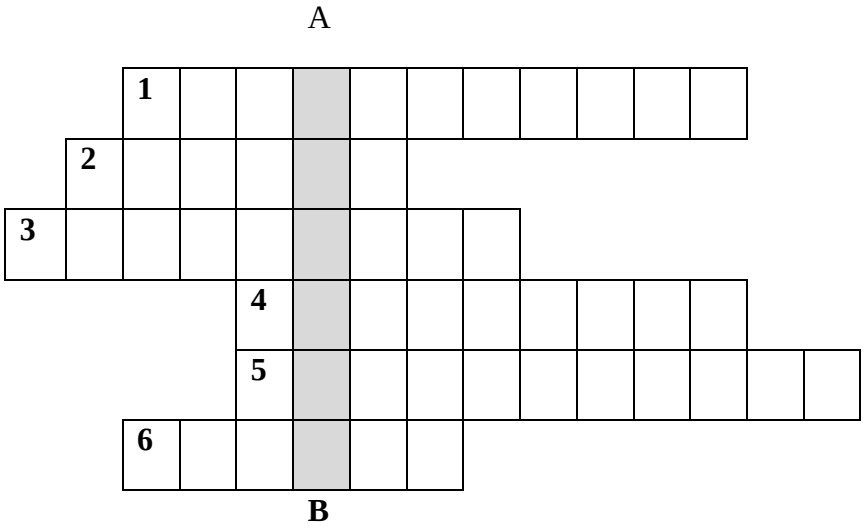

1. Sinonim cu corectitudine logică.
2. Predicatul logic al concluziei unui silogism se mai numeşte termen...
3. Raţionament deductiv mediat format din trei propoziţii şi din trei termeni.
4. Inferenţe formate dintr-o singură premisă şi o concluzie.
5. Propoziţii în care despre un termen se afirmă sau se neagă ceva.
6. Raţionamente care au premisele adevărate, iar concluzia are o probabilitate scăzută să fie adevărată.

Pe coloana **A-B** vei descoperi ştiinţa care studiază gândirea corectă.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Jocul „Unde sunt greşelile?”

Scopul: de a dezvolta atenția și a consolida cunoștințele dobîndite anterior (ex. Aplicaţii la lecţia *Figuri şi moduri silogistice*).

Desfășurarea jocului: Elevii primesc o fișă de lucru pe care sunt trecute câteva scheme de inferenţă şi le cer să precizeze în cazul fiecăreia modul şi figura corespunzătoare.

Exemplul: SaM
PeM
SoP

Majoritatea elevilor dau răspunsul incorect aeo-2, puțini fiind cei care observă faptul că prima premisă, numită ,,majoră”, conţine termenul minor S, în timp ce premisa minoră – a doua, conţine termenul major P, prin urmare, premisele trebuiesc schimbate şi se obţine modul eao-2.

Pentru captarea atenţiei, la începutul unei ore se poate adresa următoarea întrebare: **Care sunt cele două greşeli din această scurtă povestire?**

„Citeam deunăzi la pagina 18 a unei mici broşuri cu mult text şi fără nici o ilustraţie că, în preajma oraşului Miercurea Ciuc, unde se înregistrează de obicei temperaturile cele mai scăzute din ţara noastră, pe la începuturile lunii mai, cu toate că temperatura fusese în timpul zilei relativ moderată, noaptea s-a lăsat deodată un frig şi a început să ningă, aşternându-se un covor de zăpadă destul de gros. Am întors repede fila, pentru a afla ce e atât de curios în asta. Şi, astfel, am putut citi pe pagina următoare că exact peste 72 de ore de la scăderea pronunţată a temperaturii, un soare arzător a topit zăpada în câteva ore!”.

În concluzie, jocul didactic reprezintă un mijloc valoros de instruire şi educaţie, prin el urmărindu-se participarea activă a tuturor copiilor, sporirea interesului faţă de activitate, dezvoltarea spiritului de competiţie, creativitatea, spiritul de observaţie, deprinderea de a lucra rapid şi în mod plăcut. Indiscutabil jocul contribuie la sublinierea importanţei comunicării şi argumentării pentru viaţa reală, elevii înţelegând poate mai bine astfel necesitatea construirii unor argumente, a evaluării lor, a utilizării argumentelor şi a contraargumentelor în diferite situaţii de comunicare (de exemplu, în convingerea altor persoane).

Bibliografie:

- Carmen-Daniela Tamaş, *100 probleme de logică*, Editura Taida, Iaşi
- http://www.uamsibiu.ro/studenti/docs/cursuri/3/PIPP3-04.pdf
- http://www.scritub.com/gradinita/JOCUL-DIDACTIC-IN-PROCESUL-INS45174.php
- http://pipp-bn.blogspot.ro/2012/02/jocul-didactic.html
- http://biblioteca.regielive.ro/proiecte/pedagogie/rolul-locul-si-metodologia-jocului-didactic-matematic-29680.html

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Universul cunoașterii

În 2014 se împlinesc 100 de ani de la declanșarea Primului Război Mondial, motiv pentru care vor fi organizate numeroase manifestări cultural-științifice pentru comemorarea acestui eveniment. Evenimentele culturale vor readuce în actualitate premisele, evoluția și consecințele unui eveniment militar care a modificat radical destinul Europei.

Având în vedere acest fapt, lucrările prezentate de cei 3 elevi care au reprezentat Liceul "Ștefan Procopiu" la faza județeană a sesiunii de referate și comunicări științifice pentru elevii de liceu, disciplina istorie, au abordat diverse aspecte referitoare la acest eveniment.

Puncte de vedere: Putea România să reziste militar în anii 1917-1918?

Rezumatul lucrării prezentată de eleva Grobuleac Alina (clasa a IX-a C) la faza județeană a sesiunii de referate și comunicări științifice pentru elevii de liceu, disciplina istorie. Eleva a obținut Premiul II la secțiunea "Istoria românilor".

Această lucrare, structurată pe 8 capitole, propune un exercițiu analitic pentru un episod fundamental al participării României la Primul Război Mondial, anume Pacea de la București din 1918.

Istoria reprezintă nararea evenimentelor aşa cum s-au petrecut ele. Întrebarea – ce s-ar fi întâmplat dacă – este, în general, respinsă de mediile academice şi ştiinţifice, ea fiind considerată ca ţinând de istoria contrafactuală. În ciuda criticilor, mulţi istorici nu au ezitat şi nu ezită să-şi pună întrebarea, unii conduşi de propria imaginaţie, alţii dornici de a aprofunda un moment, o epocă, un fenomen, o personalitate.

Cum se cunoaşte, au existat mai multe etape ale ieşirii statului român din război, anume armistiţiul de la Focşani, preliminariile păcii de la Buftea şi tratatul de la Bucureşti. Dezbaterea acestui moment în rândul istoricilor a fost realuată după ce, în anul 2010, la o lansare de carte, istoricul Neagu Djuvara a afirmat că România avea posibilitatea să reziste militar în toamna anului 1917 şi primăvara anului 1918.

Care era contextul extern la sfârşitul anului 1917 şi începutul anului 1918? În toamna anului 1917, Puterile Centrale păreau a fi mai aproape ca niciodată de victoria finală. Spre sfârşitul anului 1917, avuseseră loc două evenimente cu urmări grave pentru Aliaţi: marea înfrângerea a italienilor, la Caporetto, şi, mai catastrofal, marea revoluţie bolşevică care scotea Rusia din rândurile aliaţilor. În schimb, la 6 aprilie 1917, Statele Unite intraseră în război împotriva Germaniei. După ieşirea Rusiei din război, România rămăsese singură pe frontul de est înconjurată de duşmani.

Victoriile de frontul de est au determinat Puterile Centrale să declanşese, în martie 1918, o puternică ofensivă pe frontul de Vest, împotriva Franţei. Puterile Centrale îşi supravealuaseră forţele, subapreciindu-le pe cele ale Antantei, beneficiară a prezenţei americanilor. Ofensiva a fost un eşec, fiind oprită după două săptămâni. Nici celelalte iniţiative ale Puterilor Centrale pe frontul

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

de vest nu s-au bucurat de succes. Primăvara anului 1918 marca o schimbare în raportul de forțe dintre Antanta și Puterile Centrale.

În ceea ce privește situația României, campania militară din toamna anului 1916 a fost un eșec. După 4 luni de luptă, armata armată pierdea două treimi din teritoriul naţional şi jumătate din efectiv. Guvernul, armata, suveranii, o parte din locuitori s-au retras în Moldova. După refacerea armatei, în vara anului 1917, România a obținut victoriile de la Mărăști, Mărășești și Oituz. Dar aceste victorii nu au putut fi valorificate pentru că Rusia a ieșit din război, iar România a rămas singură pe frontul de est. În aceste condiții, România a încheiat armistițiul de la Focșani. Dar Ion I. C. Brătianu, prim-ministru, tergiversa începerea tratativelor de pace. În ianuarie 1918, Puterile Centrale au trimis României un ultimatum privind începerea trativelor. Unii membri ai guvernului, doreau denunțarea armistițiului și reînceperea luptei. Din cauza acestor neînțelegeri, guvernul Brătianu și-a dat demisia. Au urmat două guverne conduse de Alexandru Averescu, respectiv Alexandru Marghiloman.

Alexandru Marghiloman era prim-ministru în momentul semnării păcii de la Bucureşti care conţinea prevederi foarte dure pentru România. Dacă semnarea armistiţiului de la Focşani (26 noiembrie/9 decembrie 1917) şi a păcii preliminare de la Buftea au avut loc în condiţii de incertitudine în privinţa capabilităţilor Antantei de a soluţiona situaţia geostrategică pe Frontul de Vest, italian şi balcanic, la data semnării păcii de la Bucureşti lucrurile erau clare: armata germană suferise două înfrângeri pe Frontul de Vest.

Dacă analizăm numărul diviziilor existente în România, putem oberva că în ianaurie, numărul diviziilor românești și ruse era mai mare decât numărul diviziilor Puterilor Centrale. Aparent, situația Puterilor Centrale, în septembrie 1917, era nefavorabilă. Dar nu trebuie să uităm, că atunci România nu se putea baza pe trupele rusești. În schimb, în ianuarie 1918, raportul de forțe înclina spre Puterile Centrale.

Majoritatea oamenilor politici şi a conducătorilor militari români erau conştienţi de faptul că lupta „până la ultima rezistenţă” ar fi dus la nimicirea armatei române şi, prin urmare, la dezmembrarea sau chiar desfiinţarea statului român. Dar erau şi persoane care susţineau ideea ca România să opună rezistență armatelor Puterilor Centrale. Printre aceștia se aflau Regina Maria, oameni politici precum Take Ionescu, Nicolae Iorga, Nicolae Titulescu, Barbu Delavrancea, o parte din tinerii ofițeri.

În general istoriografia românească a căutat să justifice politica guvernelor de la Iaşi, mai ales că, în cele din urmă, rezultatul final a fost unui pozitiv, înfăptuindu-se Marea Unire. În schimb, în istoriografia internaţională, părerile sunt mult mai nuanţate, variind cu gradul de simpatie de care se bucură ţara noastră în ochii autorilor. Cel mai adesea, opinia e categoric negativă, românii fiind acuzaţi că doreau să ”sugă de la două mame”.

Ar fi putut Aliații occidentali să ajute militar România în cazul continuării ostilităților?

La această întrebare, istoricii români au puncte de vedere comune, considerând că țările Antantei nu puteau oferi ajutor României în eventualitatea continuării ostilităților. La sfârșitul anului 1917, Franța, Marea Britanie și Italia erau preocupate de contracararea loviturilor planificate de Puterile Centrale. În plus, Franța și Marea Britanie fuseseră nevoite să trimită trupe pe frontul italian pentru a evita prăbușirea armatei italiene. În ianuarie-februarie 1918, Germania a transferat numeroase divizii pe frontul de Vest, pregătindu-se astfel pentru contraofensiva împotriva Franței. Toate acestea demonstrează faptul că occidentalii aveau problemele lor pe Frontul de Vest, iar insistenţa pentru menţinerea activă a Frontului Oriental, mai ales în condiţiile semnării păcii separate de către Rusia, nu era întâmplătoare. Se dorea imobilizarea pe acest front a numeroase forţe germane şi austro-ungare care, altfel, ar fi fost transferate în vest.

În ceea ce privește perioada în care România ar fi putut rezista în fața Puterilor Centrale, părerile generalilor erau împărțite. În decemrie 1917, a avut loc o consfătuire la care au aprticipat Regele Ferdinand I, prim ministrul Ion I. C. Brătianu, generalii Constantin Prezan, Constantin Iancovescu, Eremia Grigorescu, Arthur Văitoianu și Alexandru Averescu. Generalul Iancovescu,

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

ministrul de război, aprecia durata rezistenţei la cel mult o lună. Generalul Alexandru Averescu estima la 23 de zile durata rezistenţei. Generalul Eremia Grigorescu era mai optimist, subliniind că armata română putea să reziste două luni.

Neagu Djuvara apreciază că ar fi putut fi evitată semnarea păcii din 1918. La data încheierii păcii, armatele Puterilor Centrale erau deja într-o puternică ofensivă pe Frontul de Vest, fapt ce făcea ca improbabilă o ofensivă pe frontul din Moldova. Neagu Djuvara afirmă că nu din decembrie 1917, îndată după semnarea armistiţiului, ar fi trebuit luată hotărârea de reluare a ostilităţilor, ci doar în cursul negocierilor de la Buftea, când au fost cunoscute toate condiţiile catastrofale pentru ţară. O rezistenţă armată încununată de succes, ar fi avut numeroase consecinţe pozitive. Succesul ar fi însemnat o creştere a moralului şi încrederii în forţa şi tăria de caracter a armatei române, atât din partea populației române, cât și în plan extern, chiar dacă pierderile umane și materiale ar fi fost mai mari. Nu ar fi existat vreun motiv serios de reproș la adresa sa, căci România și-ar fi respectat în totalitate angajamentele asumate față de aliați la intrarea în război. Pe plan internaţional, România s-ar fi prezentat ca o ţară credibilă, interesantă şi tentantă.

Principalele consecințe ale unui eșec al armatei române în cazul continuării operațiilor pe frontul din Moldova ar fi fost:

- Ocuparea întregii ţări şi, în cazul victoriei finale a Puterilor Centrale, o pace mult mai dură decât cea de la București, mergându-se poate până la desființarea statului român.
- Decimarea armatei române;
- Creşterea semnificativă a pierderilor umane şi materiale şi prelungirea războiului;
- Instaurarea unui regim de ocupaţie temporară care ar fi condus la exploatarea resurselor ţării de către ocupanți și la scăderea dramatică a nivelului de trai al populației.

Neagu Djuvara consideră că consecințele continuării luptei, indiferent de rezultat, ar fi fost pozitive și de lungă durată. El consideră că ne-am fi putut făli cu participarea noastră la război, cu mai multe decât Mărăști, Mărășești și Oituz. Am fi fost scutiți de umilința refuzului Aliaților, la Conferința de pace de la Paris, de a mai recunoaște validitatea Convenției din 1916, prin care Antanta ne promitea Transilvania, Banatul și Bucovina în întregime. Prin urmare, un eșec, anticipat de toate analizele militare, ar fi avut consecințe dintre cele mai diverse, preponderent negative pe termen scurt, dar și unele pozitive pe termen lung precum sporirea credibilității națiunii române, evitarea acuzelor de nelioalitate atribuite României, întărirea spiritului de mândrie și solidaritate etc. În concluzie, conducerea politică şi militară a ţării a conştientizat situaţia dezastruoasă şi a decis – după îndelungi tergiversări, căutări de soluţii viabile şi dramatice frământări de conştiinţă – pacea cu Puterile Centrale. Cei mai mulţi istorici consideră această opţiune a fost lucidă, realistă şi pragmatică, deoarece România nu putea să reziste militar în faţa Puterilor Centrale. A încerca să dăm astăzi o altă posibilă soluţie multora li se pare hazardată, date fiind condiţiile externe vitrege, starea Frontului Oriental, situaţia economică, socială şi militară a ţării.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

ARMISTIȚIU DE CRĂCIUN

Rezumatul lucrării prezentată de eleva Sarca Mădălina (clasa a X-a B) la faza județeană a sesiunii de referate și comunicări științifice pentru elevii de liceu, disciplina istorie. Eleva a obținut Premiul III la secțiunea "Istoria universală".

Lucrarea, structurată pe șapte capitole, prezintă un fapt remarcabil petrecut la finele primului an de război. În perioada 24-25 decembrie 1914, la circa cinci luni după începutul Primului Război Mondial, s-au înregistrat în mai multe puncte de pe linia frontului de vest armistiții spontane pentru sărbătoarea Crăciunului. Deși nu a existat un armistițiu oficial, circa 100 000 de soldați de pe frontul de vest, în special englezi și germani, s-au implicat în acest moment de pace și umanitate. Un moment incredibil din istoria Primului Război Mondial despre care nu aflăm din manualele de istorie!

Planul germanilor prevedea un război fulger pe două fronturi: în vest împotriva Franței apoi în est împotriva Rusiei. Germanii au încălcat neutralitatea Belgiei şi au atacat Franţa prin surprindere. Războiul fulger a fost oprit de francezi pe râul Marna, septembrie 1914, la 40 km de Paris. Astfel, a început războiul de poziții sau de uzură. Viaţa în tranşee nu era uşoară. Moartea pândea la tot pasul, mai ales în timpul bombardamentelor inamice, deoarece exista pericolul surpării ori prăbuşirii colibelor din bârne, dar şi lovirea combatanţilor de schijele care săreau în toate direcţiile. Toți soldații erau cu moralul la pământ, erau obosiți de această luptă oarbă, stăteau în tranșee alături de camarazi morți înotând într-un amalgam de noroi amestecat cu excremente, de câteva luni deja. Crezuseră că totul o să se termine foarte repede și, de fapt nu înaintaseră măcar un metru. Și unii și altii se ascundeau în tranșee și din când în când trăgeau câte o rafală de gloanțe înspre inamic. Dorul de casă, de cei dragi, era foarte mare.

Toți așteptau Crăciunul și sperau într-o minune: sfârșitul războiului și sărbătorirea Crăciunului alături de familii – însă așteptau în zadar. În apropierea Crăciunului, au existat câteva tentative de a iniția un armistițiu, ca acești soldați să poată scăpa, cel puțin pentru câteva zile, din coșmarul în care erau prinși. Cel mai cunoscut efort a fost cel al Papei Benedict al XV-lea, care obținuse acceptul împăratului Wilhem al II-lea al Germaniei, dar nu și pe cel al altor conducători. De asemenea, 101 de femei din Marea Britanie au semnat o scrisoare deschisă care conținea un mesaj de pace adresat omenirii. Nici această inițiativă nu a avut succes. Dar, după cum vedea, eșecul armistițiului de Crăciun a fost doar unul administrativ. În ciuda acestui fapt, germanii erau hotărâți să serbeze Crăciunul.

Aceasta este linia frontului din vest unde, în zilele de 14 și 25 decembrie 2014, s-au înregistrat armistiții spotane pentru sărb ătoarea Crăciunului. Frontul se întindea de la Ypres, în Belgia, până în Alsacia, în Franța. Circa 100 000 de soldați au ignorat ordinele pentru a serba Crăciunul în liniște. Potrivit relatărilor, germanii au fost cei care au inițiat "Armistițiul de Crăciun". Cunoscând starea soldaților și faptul că se apropia Crăciunul, nemții au hotărât să le ridice moralul oamenilor lor trimițând brazii împodobiți pe

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

front. Și au avut dreptate! Brazii au ajuns în tranșee și în seara de 24 decembrie 1914, nimeni nu mai tragea… Brazii împodobiți i-au pus deasupra tranșeelor. Privind la ei, s-au văzut parcă dintr-o dată cuprinși de febra Sărbătorii Crăciunului și au început să cânte colinde în limba germană.

În dimineața de 25 decembrie 1914, luptele încetaseră treptat. Englezii erau nedumeriți. Din cauza propagandei de război, mulți englezi își imaginau că germanii erau niște bestii însetate de sânge care doreau dominația mondială. Din acest motiv, englezii au rămas în tranșee. Ei nu înțelegeau ce se întâmplă și la început au crezut că este vorba despre un truc al germanilor. Treptat, cu vorbele ”Noi nu tragem, voi nu trageți”, atitudinea englezilor a început să se schimbe. Soldații au început să strige în glumă invitații reciproce de a veni în tranșeele inamice, dar în scurt timp această idee parcă își pierdea din absurditate. Câțiva soldați și-au luat inima în dinți și au mers în ”țara nimănui” (”No Man’s Land”), încântați, dar și temători în același timp, să facă cunoștință cu cei care cu doar câteva zile mai devreme i-ar fi ucis.

În aceste prime întâlniri se negociază o încetare a focului. Din ce în ce mai mulți oameni ies din tranșee și parcurg drumul către foștii lor oponenți. Treptat, cele două părți s-au convins că pot avea încredere unii în alții, că nu se vor trage focuri. Fraternizarea începuse. Soldații au început să cânte colinde împreuna,a tât în limba engleză, cât și germană. Soldații au început să facă schimb de țigări, alcool, ziare și diverse obiecte personale. favorite din acest punct de vedere erau nasturii, cataramele și curelele de la uniforme, pălăriile. Se pare că cel mai dorit obiect era casca germană. Au loc schimburi de adrese și de promisiuni de reîntâlnire după război. În unele locuri, germanii au scos butoaie de bere și au băut împreună cu inamicii lor. Morții ce împânzeau țara nimănui (”No Man’s Land”) au fost îngropați, la unele ceremonii participând laolaltă și germani și englezi și francezi.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Una dintre cele mai celebre activități desfășurate pe perioada armistițiului de Crăciun au fost meciurile de fotbal, aceastea fiind menționate în multe dintre scrisorile soldaților. Imediat ce zona ”No Man’s Land” a fost curățată de leșurile soldaților căzuți în zilele anterioare, nu a mai fost decât un pas până realizarea unei mingi și începerea unui joc de fotbal. Nu au existat arbitri, nici reguli clare. Echipele numărau circa 100 de oameni sau chiar mai mulți. Oricum, soldații erau sătui de reguli căci în ultimele cinci luni trebuiseră să respecte niște reguli pe care nimeni nu le solicitase. Deși nu au existat reguli, așa cum reiese din scrisorile soldaților, nu a existat rea-voință între soldați, nu au existat incidente violente.

Dar, în această frântură de pace, când dușmanii deveneau prieteni, au existat și persoane care s-au manifestat împotriva acestei fraternizări. Mareșalul englez John French a răspuns acestui spectacol neautorizat de bunăvoință cu emiterea de ordine pentru evitarea repetării unui asemenea comportament. Se zvonea că un colonel amenințase că va deschide mitraliera împotriva tuturor celor care jucau fotbal dacă această fraternizare nu înceta. Un soldat german și-a aruncat haina militară, strigând furios: ”Acesta este război?!!!”. Unul dintre soldații care lupta în armata germană pe frontul de vest era austriacul Adolf Hitler. Când a fost întrebat dacă vrea să meargă în zona ”No Man’s Land” să se întâlnească cu soldați englezi, răspunsul lui a fost: ”Chiar nu ți-a rămas nicio o urmă din onoarea germană?”. Când au sosit ordine de declanșare a unor tiruri de artilerie care să descurajeze repetarea unor astfel de momente, militarii germani și britanici din prima linie conveneau în secret să deschidă focul la ore fixe și să țintească anumite poziții (în prealabil evacuate) astfel încât să se reducă la maximum numărul victimelor, dar să și fie respectate ordinele.

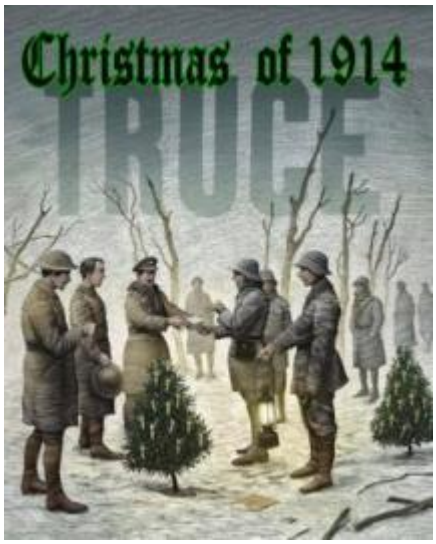

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Care a fost motivația soldaților pentru această noapte de pace? Impulsul de a sărbători Crăciunul în afara tranşeelor, în mijlocul zonei de luptă, a fost analizat de mai mulți istorici. Unii au afirmat că războiul dura doar de 4 luni iar animozitatea între tabere nu era foarte mare, așa cum va fi mai târziu. Acest lucru a fost completat de un sentiment comun de disconfort din cauza vieții în tranşee. Soldații se săturaseră de viața în tranşee, erau dezamăgiți, supărați căci crezuseră că războiul se va termina până la venirea Crăciunului. Pentru mulți soldați, Crăciunul era o sărbătoare foarte importantă, împregnată în subconștientul lor. În plus, mulți dintre soldați erau din clasa de mijloc și aveau prea puțin în comun cu obiectivele comandanților și conducătorilor lor. Exista o anumită ruptură între soldatul de rând și comandant. Cu siguranță, soldații de pe frontul de vest au fost influențați și de faptul că în acea perioadă papa inițiase negocieri de pace între Anglia și Germania. Negocierile au eșuat dar știrea despre aceste negocieri au avut un anumit impact asupra moralului soldaților.

Armistițiul de Crăciu n a durat în unele porțiuni ale frontului până în jurul Anului Nou. Comandamentele trasmiteau ordine de încetare a oricărei pactizari cu inamicul, dar fără rezultate. Generalii au fost nevoiți să vină în prima linie și să ordone deschiderea focului sub amenințarea executării oamenilor pentru trădare. Pentru a evita orice alte fraternizări, rotația trupelor a devenit obișnuită, iar unitățile cunoscute pentru astfel de acte au fost trimise în alte porțiuni ale teatrului de război. Atunci când soldații care petrecuseră Crăciunul cu soldații englezi au primit ordinul de a redeschide focul, răspunsul unui german a fost: ”... nu putem, pur și simplu, nu putem ... ei sunt oameni buni”. Fraternizările de pe front au înfuriat ofițerii de stat major care au dat ordine ferme pentru a împiedica viitoare întâmplări de acest gen. . În unele porțiuni ale frontului, ostilitățile au început la fel de emoționant ca în zilele în care se hotărâse armistițiul. Căpitanul James Dunn amintește ca a tras trei focuri în aer și a ridicat un steag pe care scria "Crăciun fericit!". Germanii au răspuns cu un "Mulțumesc" mâzgălit pe o bucată de pânză, iar căpitanul acestora s-a ridicat și el pe parapet. Amândoi s-au salutat și apoi s-au adăpostit în tranşee. Apoi, căpitanul german a tras la rându-i două focuri de armă în aer. Războiul reîncepuse.

The Daily Mirror

WHY DELAY?

AN HISTORIC GROUP: BRITISH AND GERMAN SOLDIERS PHOTOGRAPHED TOGETHER.

Informațiile legate de Armistițiul de Crăciun au fost suprimate de guvernele țărilor participante în război, Din cauza unei interdicții neoficiale, timp de o săptămână nu au apărut în presă informații despre evenimentele din 24-25 decembrie 1914. Dar scrisorile soldaților au ajuns în mâna presei și astfel aceste evenimente au putut fi aduse astfel la cunostința publicului larg. Unele ziare chiar i-au criticat pe cei care luaseră parte la ar mistițiu. La începutul lui ianuarie 1915 a fost publicată o declarație oficială în ziarele germane cu privire la armistițiu, susținându-se că s-a întâmplat doar în sectoare restrânse și a fost vorba doar de câteva

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

cântece și fotografii. Informații despre acest aveniment se găsesc în special în scrisorile trimise de soldați acasă. În 2012 a fost descoperită o scrisoare trimisă de sergentul britanic Clement Barker fratelui său, la patru zile după Crăciunul petrecut pe front, în 1914. Această scrisoare oferă noi detalii despre acea zi memorabilă.

Acest moment a inspirat numeroase cântece, cărți de literatură, picturi, chiar și filme. De exemplu, în anul 2005, un regizor francez a realizat un film despre acest moment. Inițial regizorul a vrut să realizeze fimlul în Franța. Găsise și locația potrivită într-o unitate militară. Dar solicitarea sa de a filma aici a fost refuzată. Se pare că un general i-a spus: ”Nu putem fi parteneri într-un film despre rebeliune!”. În cele din urmă, filmul, o coproducție Franța-Germania-Belgia-România, a fost realizat în România. Filmările au durat 13 săptămâni în Studiourile MediaPro.

”Miracolul” de pe front din 25 decembrie 1914 arată o dată în plus că există și pot exista valori care să reprezinte un liant între oameni indiferent chiar dacă apar cele mai abrupte prăpastii care pot apărea conjunctural între noi. Armistițiul de Crăciun este o dovadă a faptului că, oricât de mult s-ar înrăutăți lucrurile, există speranța că mințile raționale vor avea câștig de cauză.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

A greși e omenește ...

Rezumatul lucrării prezentată de elevul Baltă Mihai (clasa a X-a B) la faza județeană a sesiunii de referate și comunicări științifice pentru elevii de liceu, disciplina istorie. Elevul a obținut Premiul III la secțiunea "Istoria universală".

Greșeala este o experiență inerentă condiției umane. A greși e omenește, iar acest fapt este valabil și pe timp de război. Uneori, greșeala este consecința unei intuiții eronate, a unei hotărâri impulsive. Alteori însă, ea poate apărea și ca rezultat al unei acțiuni îndelung plănuite. În viața de zi cu zi, greșelile sunt, în general, controlabile, iar pagubele-limitate. În război însă, o singură greșeală are, de cele mai multe ori, urmări catastrofale pentru un număr mare de oameni.

Războiul este un spațiu al incertitudinii și al surprizei, al fricțiunilor reciproce și, deseori, al haosului. Este evident că incertitudinea războiului, lipsa de siguranță, îndoiala sunt sunt surse enorme de greșeli dintre cele mia felurite. În esență, greșelile militare sunt întotdeauna aceleași – lucru uimitor, care ne poate conduce la concluzia că, de fapt, comandanții militari nu au învățat nimic de la înaintașii lor. Însă, de fiecare dată este foarte dificil ca în mijlocul celor mai mari pericole să se aprecieze corect situația și să se prevadă reacția inamicului. Cele mai importante cauze ale greșelilor militare sunt:

- Înșelarea dușmanului;
- Estimarea greșită a forțelor militare;
- Aprecierea greșită a situației operative;
- Informațiile deficitare ale inamicului;
- Organizarea greșită a trupelor;
- Necunoașterea locului în care se află trupele dușmane
- Considerarea greșită a condițiilor naturale;
- Greșeli de strategie și tactică.

Această lucrare analizează greșelile care au influențat unele dintre bătăliile Primului Război Mondial. Ne-am oprit asupra luptelor de la Liege (august 1914), Marna (august-septembrie 1914), Tannenberg (august 1914), Gallipoli (1915), Verdun (1916), Somme (1916, 1917).

La 3 august 1914, Germania a atacat Belgia. Potrivit planului german, Belgia trebuia străbătută ca o săgeată pentru ca armata germană să pătrundă în Franța. Germanii trebuie să ocupe orașul Liege printr-un atac surprinzător. Ușor de zis, greu de făcut. Orașul, un important centru de fabricare a armamentului, era situat la o înălțime de 150 metri, pe malul stâng al râului Meuse, pe o coastă abruptă, înconjurat de râul lat de 200 m ca de un zid de apărare. În plus, orașul era întărit cu 12 forturi cu ziduri de beton groase de câțiva metri, așezate în formă de cerc. Liege era considerată cea mai puternică fortăreață din lume.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Garnizoana cetății, aflată sub comanda generalului Leman, număra 30 000 de oameni. La 5 august 1914, orașul a fost atacat de circa 100 000 de soldați germani. În dimineața zilei de 6 august, trupele conduse de generalul von Oven trebuie să atace și să cucerească cetatea. Însă soldații se rătăcesc și nu vor mai ajunge la cetate. Pe la prânz, generalul Ludendorff, crezând că generalul Oven cucerire orașul, și fiind este curios și vrea să vadă mai de aproape fortăreața. A luat o mașină rechiziționată de la belgieni și merge pe strada abruptă care duce spre fortăreață. El coboară din mașină și se îndreaptă spre poartă, convins că soldații germani se aflau în cetate. El bate cu mânerul sabiei în poarta cetății. În cele din urmă, poarta cetății s-a deschis. În fața generalului sunt 5-6 belgieni. Atât belgienii, cât și generalul sunt uluiți. Generalul vrea să facă cale întoarsă căci simțea cum i se înmoaie picioarele de spaimă. La rândul lor, belgienii se holbau la general și la uniforma sa și se înșeală. Belgienii au ridicat mâna și flutură steagul alb. 300 de soldați și ofițeri depun armele și se predau unui singur general german. Belgienii crezuseră că în spatele generalului se aflau soldații germani care i-au încercuit. Ceea ce nu era adevărat, căci, să ne amintim, generalul von Oven și soldații săi, plecați să cucerească fortăreața, se rătăciseră. Fortăreața Liege s-a predat, chiar dacă forturile au mai continuat lupta timp de câteva zile. Drumul spre Belgia și Franța era liber, iar marșul poate fi realizat așa cum fusese plănuit.

După victoriile obținute în Belgia, la 24 august 1914, cinci armate germane înaintează în Franța. Planul germanilor este de a distruge forțele franceze conduse de generalul Joffre printr-o singură operațiune-gigant nimicitoare. În cele din urmă, francezii vor opri înaintarea germanilor și vor declanșa o contraofensivă. ”Miracolul de la Marna” s-a datorat gravelor greșeli ale comandanților germani. În primul rând, Helmuth von Moltke, comandantul statului-major, nu a aplicat în totalitate Planul Schlieffen, schimbând unele aspecte. Moltke considera pericolul de pe frontul de est mai mare decât era în realitate, motiv pentru care va transfera 180 000 de soldați de pe frontul de vest pe cel din est. În planul său, Schlieffen stabilise că flancul drept ar trebui să dea inamicului lovitura finală, motiv pentru care trebuia întărit. În schimb, Moltke a întărit flancul stâng în locul celui drept.

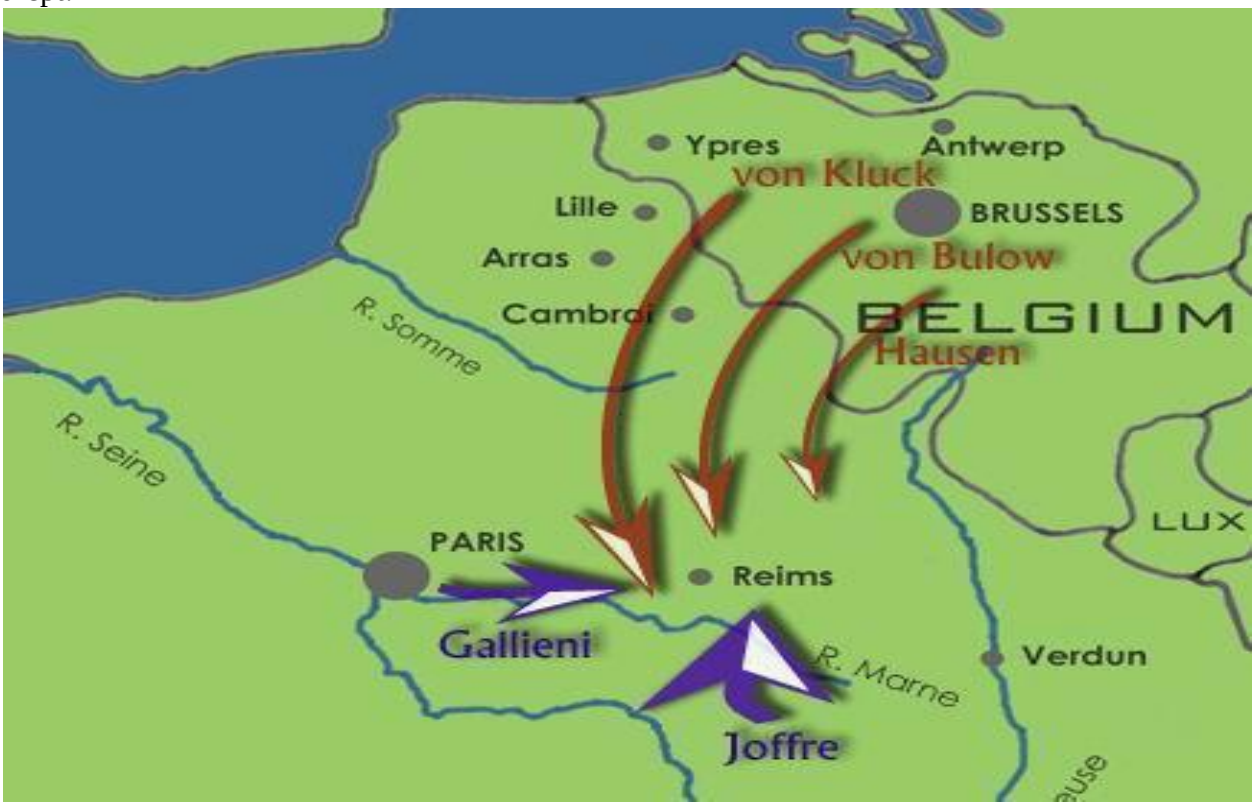

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Situația strategică devenise favorabilă francezilor, mai cu seamă datorită faptului că între armatele a I-a (aflată sub conducerea generalului von Kluck) și a II-a germane (aflată sub conducerea lui von Bulow) se crease o breșă de 50 km. Corpul expediționar britanic condus de John French a pătruns în această breșă. În aceste condiții, retragerea germanilor devenise inevitabilă. Ce se întâmplase? Cum se ajunsese la acea breșă de care au profitat francezii? Cel care a schimbat roata destinului a fost un tânăr locotenent-colonel pe nume Hentsch. Acesta fusese primit în Statul Major datorită rezultatelor obținute la Academia Militară, dar nu avea deloc experiență. Pe el l-a trimis Moltke pe front pentru a-i aduce informații despre Armata 1 și Armata 2. Ordinul pe care Hentsch îl primise de la Moltke era acela că, în cazul în care Armata 1 nu reușea să față față atacurilor, aceasta trebuia să se retragă pentru a face legătura cu flancul drept al Armatei a 2-a pentru a astupa astfel gaura din front. Însă Moltke nu a dat acest ordin de retragere în scris, în ciuda faptului că el însuși îi avertizase pe generalii din statul său major să dea întodeauna ordinele scrise. Hentsch nu a respectat ordinele lui Moltke. În loc să meargă direct să se intereseze de situația Armatei 1 și a Armatei 2, Hentsch a pierdut timpul trecând pe la Armatele 3,4 și 5. Apoi, ajunge la Armata 2. Având în vedere că nu avea experiență, unele cuvinte ale generalului von Bulow îl sperie. El are impresia că Armata 1 este într-o poziție periculoasă. Fără a se interesa să vadă care este totuși realitatea, el a dat ordinul ca Armata 2 să se retragă. Apoi, a doua zi a plecat spre Armata 1. Aici află că Armata 1 era într-o situație foarte bună. Dar, având în vedere că, la ordinul lui Hentsch, Armata 2 începuse retragerea, poziția Armatei 1 devenise foarte periculoasă. Prin urmare, și Armata 1 va începe retragerea. Astfel, s-a ajuns la situația în care două armate, până atunci victorioase, s-au retras numai pentru că fiecare s-a înșelat asupra situației celeilalte, crezând că nu va rezista. Moltke a fost nevoit să ordone și retragerea celorlalte armate, pentru a le feri de o încercuire din partea inamicului.

Tannenberg este o localitate în nordul Poloniei (azi Stebark) unde, în perioada 26-31 august 1914, s-a desfășurat o luptă între germani și Armatele rusești 1 și 2 conduse de generalii P. Rennenkampf și A. Samsonov. Într-o primă fază a luptelor în Prusia Orientală, cei doi generali ruși au obținut câteva victorii pe care nu le-au exploatat. La Tannenberg, Armata 8 germană comandată de generalul Paul von Hindenburg va câștiga o strălucită victorie asupra Armatei 2 ruse, comandată de generalul Samsonov. Germanii profitaseră de o breșă creată între cele două armate rusești, această bresă fiind creată și de faptul că între cei doi generali ruși existau anumite animozități mai vechi.

Gallipoli este peninsula dominantă în Strâmtoarea Dardanele. În cursul anului 1915 anglo-francezii au încercat să aplice așa-numita ”strategia periferică”, concentrându-și o parte din eforturi în sud-estul Europei, unul dintre obiective fiin d ocuparea strâmtorilor Bosfor și Dardanele. Principalul susținător al acestei idei este tânărul Winston Churchill, Prim Lord al Amiralității. Dar Gallipoli este un obiectiv de necucerit. Cu toate acestea, Winston insistă. Erorile de judecată au condus la dezastrul de la Gallipoli. Contemporanii și istoricii au apreciat că înfrângerea s-a datorat în primul rând faptului că această operațiune de mare amploare a fost pripit organizată, foarte puțin gândită, așa cum n-au fost multe în istorie.

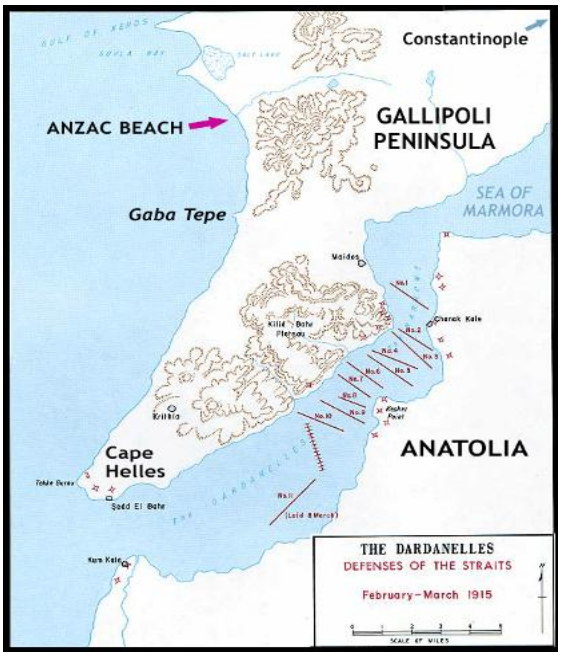

Pentru campania din 1916 germanii au plănuit schimbarea direcției loviturii principale din est pe frontul de vest, cu scopul de a obține decizia în război.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Ținta germanilor este orașul Verdun. Orașul se va transforma într-o adevărată ”mașină de tocat carne”. La aceasta au contribuit numeroase greșeli, atât de partea germană, cât și de cea franceză. Scopul ofensivei nu este ocuparea teritoriului, ci pierderi foarte mari din partea inamicului. Din acest motiv a fost ales orașul Verdun. Acesta era pentru Franța un simbol al onoarei, al rezistenței și apărării victorioase, cel mai puternic punct al francezilor. Punctul de cotitură în această serie de lupte se petrece în mai 1916. Aliații au început o nouă ofensivă pe Somme, amenințând să cadă în spatele germanilor de la Verdun, ceea ce îi silește pe aceștia să se retragă. Din acest moment soarta bătăliei era decisă. Armata germană a eșuat. Calculele germanilor fuseseră greșite.

Planul ofensivei de pe râul Somme, fluviu în nordul Franței, a fost elaborat de generalul Joseph Joffre, dar acesta a fost nevoit să predea controlul operațiunilor mareșalului Douglas Haig. Dar strategia inițială a acestuia a fost pur și simplu o greșeală. Haig avea sub comanda sa 750 000 de oameni în 27 de divizii. Planul operațional era să folosească modernele tunuri britanice pentru a bombarda fortificațiile germanilor timp de opt zile și, după aceea, să lanseze un masiv atac frontal. Germanii ocupaseră o poziție mai bună, pe o colină pe care o fortificaseră din plin. Bombardarea acestei poziții nu a avut nici un efect asupra gardului de sârmă ghimpată și a zidurilor de ciment. La sfârșitul primei zile a atacului, la 1 iulie 1916, britanicii numărau 58 000 de victime, cele mai multe efective pierdute de armata britanică într-o singură zi de-a lungul istoriei. Deși pare incredibil, a doua zi mareșalul Haig a ordonat reluarea operațiunii. Și în următoarea .... Un milion de victime pentru a cuceri 12 km. La sfârșitul campaniei, însă, au fost împinși înapoi, pe pozițiile inițiale. Mai mult de un milion de victime pentru nimic!

Generalul Nivelle, noul comandant-șef al armatei franceze , nu a renunțat la proiectul unei ofensive de amploare pe frontul de vest. Ofensiva Neville, începută în aprilie 1917, se soldează cu mici avantaje, dar cu pierderi înfiorătoare. Populația Franței, la fel ca și armata era sătulă de război. Conducătorii știau acest lucru. Era necesară o schimbare importantă. Toate speranțele erau puse în generalul Nivelle. El va încerca să spargă frontul pe o distanță de 40 km, de-a lungul fluviului Somme. Frontul nu este spart. În schimb, numărul morților este foarte mare. Numai în cinci zile au murit 135 000 de soldați francezi. În aceste condiții, soldații se revoltă. Neville a fost înlocuit cu Philippe Petain la conducerea armatei. Însă nemulțumirile continuă, căci lumea s-a săturat de război. Revoltele au curpins 45 de divizii. Populația se revoltă și ea. Un milion de muncitori se află în grevă. O revoluție pare de neevitat. Dacă germanii ar ataca acum, în momentul cel mai greu prin care trece Franța, înfrângerea ei ar fi pecetluită. Dar de ce nu s-au folosit germanii de această șansă unică? Existau unele știri ale agenților și prizonierilor despre dezorganizarea armatei franceze. La conducerea armatei germane se afla cum Paul von Hindenburg, iar șeful cartierul general era Ludendorff. Chiar dacă comandanții auziseră zvonuri, ei rămăseseră neîncrezători. Germanii nu se pot decide să înceapă acum o ofensivă împotriva Franței. Nu se știe dacă în acest caz, corpul de expediție britanic ar lupta singur mai departe în Franța sau s-ar retrage în Anglia. Cea mai mare șansă a germanilor de a câștiga războiul în Franța a fost ratată pentru că germanii s-au înșelat asupra situației inamicului, crezându-l mai puternic decât este în realitate în aceste momente.

Concluzia la care se poate ajunge în urma studierii numeroaselor războaie din istoria omenirii și a greșelilor de care au fost însoțite, determinând înfrângeri și victorii, a fost formulată deja în urmă cu 2000 de ani, de istoricul grec Plutarh: ”Există o forță care amestecă norocul și nenorocul în istorii omenești pline de surprize.” Din această perspectivă, greșelile militare sunt un factor inevitabil, o parte a destinului. Având în vedere că cele mai multe din lucrurile pe care se clădesc acțiunile în vreme de război sunt incerte, posibilitatea de a comite erori este foarte mare. Greșelile au apărut în mod repetat, în toate timpurile și la toți combatanții, unele ciudate și neașteptate, altele, din contră, evidente și ușor de înțeles.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Honoré de Balzac

Pascal Georgiana și Titianu Mihaela, clasa a X-a E
Prof. coord. Diana LUCA

Honoré de Balzac (n. 20 mai 1799, Tours, Franța – d. 18 august 1850, Paris, Franța) a fost un romancier, critic literar, eseist, jurnalist și scriitor francez.

El este considerat unul dintre cei mai mari scriitori francezi în domeniul romanului realist, romanului psihologic și a romanului fantastic.

Apreciat de critica literară, Gérard Gengembre, G. Vannier, cât și de filozofi sau eseiști ca Alain, Albert Béguin el a fost caracterizat drept un autor vizionar de către Albert Béguin .

În cultura română a avut doi admiratori de valoare, G.Călinescu, cel care milita pentru balzacianism în articolele sale teoretice exemplificând tehnica acestuia în romanul *Enigma Otiliei*, și de Mircea Eliade, care, în tinerețe și-a dorit să scrie o monografie consacrată operei lui Balzac. Pornind de la motivul androginului, care constituie de fapt nucleul nuvelei de ample dimensiuni *Séraphita*, Mircea Eliade a dezvoltat teoria sa din eseul *Mitul reintegrării*.

Datorită complexității operei sale, Balzac a fost greu de încadrat, atât de critica literară din acea perioadă, cât și de cea de astăzi, ca aparținând unei categori deja existente, aparte.

El a creat un adevărat monument, "Comedia umană" (în franceză *Comédie humaine*), ciclu în a cărui componență intră 95 de lucrări terminate (nuvele, romane și eseuri) și 48 lucrări neterminate. Ideea continuității dintr-o lucrare în alta, a uninii, a apărut pentru prima dată în 1830, odată cu gruparea romanelor *Sarrasine*, *Gobseck*, sub titlul *Scènes de la vie privée*.

Bazele Comediei Umane

Succesul obținut cu Șuanii și cu Fiziologia căsătoriei schimbă substanțial poziția socială și perspectivele de viitor ale lui Balzac, care își găsește acum prieteni mai peste tot în presă. La 7 ianuarie 1830 devine colaborator la revista La Silhouette, îi sunt solicitate colaborări la revista La Mode, invitație făcută de redactorul șef din acea vreme Emile de Girardin; pentru fiecare 16 pagini primind câte 50 de franci.

La 3 martie devine colaborator al Feuilleton des journaux politiques, revistă la a cărei fondare participă și unde i se rezervă rubrica de cronică externă. Din păcate revista va cădea după unsprezece numere. La 5 martie devine colaborator la Le Voleur, la 4 noiembrie la La Caricature unde timp de doi ani va semna cu diverse pseudonime precum: Alex. De B..., Henri B..., Alfred Coudreaux, Eugene Morisseau.

1830 a fost primul an de glorie din viața lui. Ușile lumii mondene îi sunt larg deschise, astfel, ajunge în cele mai strălucite saloane ale epocii: la poetaMarceline Desbordes-Valmore, la baronul Gerard, la contesa Merlin, la George Sand, la ducesa Bratiano, la Sophie Gay, la Delphine de Girardin, la celebra doamna Recamier, la doamna Ancelot, la doamna contesa d'Agoult.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Chipul jovial, fruntea largă, ochii de foc, costumul elegant îl fac să fie binevenit pretutindeni. Își mobilează cu gust apartamentul de pe str. Cassini și duce o viață îmbelșugată. Ducea o activitate bulevardistă și mondenă intensă.

În ceea ce privește munca sa, Balzac spunea: „Mă scol la miezul nopții și lucrez șaisprezece ore în șir". E greu de imaginat cum a putut să dea publicității numai în cursul acelui an peste o sută de lucrări. În ianuarie a scris La Vendetta (O frumoasă poveste de dragoste ce se ivește între doi tineri aparținând unor familii vrășmașe. La o primă vedere asemănările cu Romeo și Julieta de William Shakespeare, rivalitatea dintre familii, o dragoste interzisă, căsătoria imposibilă, diminuându-i valoarea. Însă Balzac merge mai departe, prezentând realitatea, urcușurile și coborâșurile unei căsnicii tolerate, mizeria și disperarea, tinzând spre distrugere. Realmente o dramă de familie puternic marcată de orgoliile impuse de spiritul corsican), în februarie La Femme vertueuse (mai târziu intitulată Une Double famille) și Les Dangers de l'inconduite (redenumită Gobseck).

Opera

Primul succes al lui Balzac "Les Chouans" 1829, inițial publicat sub numele de "Le Dernier Chouan") a fost urmat de "La Peau de chagrin" (1831). În următorii 20 de ani el a scris o vastă colecție de romane și scurte povești cunoscută sub numele "La Comédie humaine". Aceasta, cea mai de seamă lucrare a sa, este o reproducere a societății franceze a timpului său, ilustrând în detaliu peste 2000 de personaje specifice fiecărei clase sociale și profesii.

Bibliografie:

J.R.Chevalier, P.Audiat, E.Aumenier, *Les nouveaux textes français*

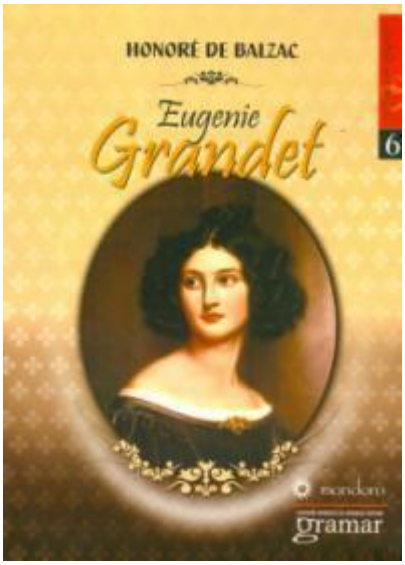

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

CONTRIBUŢII LA DEZVOLATAREA GÂNDIRII ECONOMICE ROMÂNEŞTI

Ec. Mihaela SOROCEANU

Pe masura înaintării procesului de modernizare a instituţiilor politice, economice şi sociale după unirea din 1859, interesul major al specialiştilor şi al opiniei publice s-a deplasat treptat spre problema opţiunilor preferabile în legatură cu strategia dezvoltării economice pe termen lung a ţării noastre. Problema nu era deloc facil de rezolvat dacă ţinem seama de multitudinea de interese care se confruntau, de contradicţiile care însoţeau procesul decizional la scara naţională, precum şi de dificultăţile pe care le întâmpina ţara noastră pe plan internaţional.

Controversele ideologice ocazionate de fundamentarea teoretică a strategiei dezvoltării economice a României moderne şi independente au pus în evidenţă un întreg eşafodaj de interese sociale şi de partid care se ciocneau şi au permis sesizarea mai clară a raportului real dintre acestea şi interesele fundamentale de durată ale naţiunii române. Premisa metodologică a acestor controverse a constituit-o analiza stării nesatisfacătoare a economiei româneşti din a doua jumătate a secolului trecut, atât în raport cu potenţialul ei uman şi resursele naturale de care dispunea, cât şi în comparaţie cu performanţele altor ţări europene, îndeosebi cele occidentale. Rezultatul acestor controverse 1-a constituit teoria industrializării ţării, structurată în trei subdiviziuni mai importante: argumente în favoarea industrializării României, căi şi metode care trebuiau folosite în acest scop, precum şi politica economică externă compatibilă cu aceste opţiuni strategice.

PETRE SEBEŞANU AURELIAN- PROMOTOR AL CERCETĂRII ECONOMICE MONOGRAFICE

Economist, profesor şi om politic, Petre Sebeşanu Aurelian face parte din galeria marilor personalităţi ale României, reuşind în timpul celor aproape opt decenii de existenţă să contribuie semnificativ la dezvoltarea ţării. Abordând problema creării unei industrii naţionale în contextul relaţiilor economice şi istorice româneşti, subliniind necesitatea corelării acesteia cu agricultura, Petre S. Aurelian s-a evidenţiat ca susţinător al protecţionismului industrial. Totodată el este unul dintre promotorii cercetării economice monografice, al studiului ştiinţific amplu, detaliat şi multilateral asupra unei teme, ca mijloc al cunoaşterii economico-sociale şi suport al deciziei politice. Pentru Petre S. Aurelian dezvoltarea economică, ordinea în stat, idealul românilor de a se uni într-un singur stat era o formă de existenţă şi de manifestare a patriotismului. El este primul economist român ales membru titular al Academiei Române la data de 9 septembrie 1871, fiind mai apoi şi preşedinte al acestui înalt for ştiinţific şi cultural în perioada 26 martie 1901-23 martie 1904.

Viaţa şi opera

Petre Sebeşanu Aurelian este fiul profesorului transilvănean Gheorghe Ardeleanu, şi a Constantinei, care s-au stabilit în anul 1919 la Slatina. Născut la 13 decembrie 1933, nu a apucat să-şi cunoască tatăl, pe care îl pierde la o vârstă fragedă, dar moşteneşte o mare parte din calităţile acestuia. Şcoala primară o urmează în localitatea natală, apoi devine bursier la Liceul „Sfântul Sava” din Bucureşti, al cărui absolvent devine în anul 1854. Timp de doi ani frecventează în ţară

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

cursuri de medicină şi drept, apoi primeşte o bursă de la Eforia Şcoalelor şi se înscrie la Şcoala Superioară de Agricultură de la Grignon. În 1855, este şef de promoţie şi obţine licenţa în ştiinţe economice şi agronomie.

Întors în ţară în 1860, începe o vastă activitate didactică, publicistică, politică şi socială, care peste ani, va fi apreciată în egală măsură atât de economişti cât şi de agronomi. Adept al reformei structurilor economiei româneşti de la jumătatea secolului al XIX-lea şi al măsurilor protecţioniste care să accelereze dezvoltarea economico-socială a ţării, el desfăşoară o activitate susţinută, uneori controversată şi minimalizată de contemporanii săi. Numit profesor la Şcoala de Agricultură de la Pantelimon din 1860 el predă cursuri de agricultură, silvicultură, botanică şi economie agrară. În 1863 reorganizează şcoala, iar în 1869 reuşeşte să o mute la Herăstrău, într-un local corespunzător. Fiind un deschizător de drumuri în domeniul învăţământului agricol şi un adept convins al nevoii de popularizare a cunoştinţelor privind agricultura el este în decursul timpului redactor sau colaborator la numeroase publicaţii: Monitorul, ziar oficial al Ţării Româneşti (13 octombrie 1860–14 iulie 1861), Agronomia (21 februarie–15 iulie 1861); Monitorul comunelor (20 iulie 1861–1864), Revista ştiinţifică (1870–1882), Economia Naţională ca supliment al Revistei ştiinţifice (1873-1876), Economia rurală (1876–1877 şi 1881–1884), Economia Naţională (1885 - 1901) etc.

Adept al ideilor liberale, Petre S. Aurelian a jucat un rol activ în viaţa politică a ţării în calitate de parlamentar, precum şi de ministru ori prim-ministru, după um urmează: 21 iulie 1877– 6 martie 1876 ministru al lucrărilor publice într-un guvern prezidat de I. C. Brătianu; 1 iulie 1882 –23 iunie 1884 ministru al cultelor şi instrucţiunii publice într-un guvern prezidat de I. C. Brătianu; 26 aprilie 1887–1 martie 1888 ministru al lucrărilor publice într-un guvern prezidat de I.C. Brătianu; 21 noiembrie 1896–31 martie 1897 preşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al domeniilor; 14 februarie 1901–18 iulie 1902 ministru de interne într-un guvern prezidat de D. A. Sturza; 18 iulie–14 noiembrie 1902 ministru al domeniilor într-un guvern prezidat de D. A. Sturza. A avut o contribuţie decisivă la adoptarea unor măsuri de politică economică de o importanţă majoră: Tariful vamal din 1874, Tariful vamal din 1886, prima lege de încurajare a industriei româneşti întitulată "Măsuri generale pentru a veni în sprijinul industriei naţionale" din 1887 şi "Legea repausului duminical" din 1897.

Contribuţii ştiinţifice

Agronom şi economist, intelectual subtil şi cu o vastă cultură Petre S. Aurelian a jucat un rol important în marea dispută din cea de a doua jumătatea a secolului al XIX-lea dintre adepţii liberului schimb în comerţul exterior şi cei ai protecţionismului industrial. Manifestându-se pentru fondarea unei industrii naţionale, cu scopul consolidării independenţei economice a ţării, P. S. Aurelian ţine conferinţe pentru a-şi argumenta ideile, face numeroase interpelări în Parlament, scrie articole şi cărţi:

- Notice sur la Roumanie, principalement au point de vue de son économie rurale, industrielle et commerciale, avec un carte de la Principauté de Roumanie, publicată la Paris în 1867 în colaborare cu Alexandru Odobescu;
- Catehismul economiei politice publicată în 1871;
- Terra nostra. Schiţe economice asupra României, publicată în 1875 şi ediţia a II-a în 1880;
- Economia rurală la români, publicată în 1879
- Cum se poate fonda industria în România şi industria română faţă cu libertatea comerţului de importaţiune, publicată în 1871;
- Schiţe asupra stării economice a României în secolul al XVIII-lea, publicată în 1881;
- Politica noastră comercială faţă cu convenţiile de comerţ, în 1885;
- Politica noastră vamală, publicată în 1890;
- Viitorul nostru economic, publicată în 1890;

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

- Manual de agricultură, publicată în numeroase ediţii ş.a.

Lucrarea "Cum se poate fonda industria în România şi industria română faţă cu libertatea comerţului de importaţiune" este o lucrare fundamentală, care a contribuit la crearea unui curent de gândire economică şi de acţiune favorabil unei politici protecţioniste, cu scopul de a apăra interesele economice ale României în acea epocă.

Contribuţia la fondarea şi dezvoltarea industriei naţionale

Petre S. Aurelian considera că fondarea şi dezvoltarea industriei româneşti se putea înfăptui în mod complex, etapizat şi ţinând seamă de realităţile din ţară, precum şi de împrejurările externe. El se manifestă în favoarea unei dezvoltări industriale graduale, concretizată într-o primă etapă în întreprinderi mici şi mijlocii, care să permită, concomitent, atât acumularea capitalurilor necesare, cât şi educaţia populaţiei referitoare la rigorile şi disciplina activităţilor de tip industrial, urmată într-o a doua etapă de dezvoltarea marii industrii.

Conştient de slăbiciunea burgheziei româneşti din epoca sa, Petre S. Aurelian şi-a dat seama că forţa economică a acesteia nu-i permitea să facă faţă de la început tuturor nevoilor de investiţii cerute de un amplu proces de industrializare, aşa cum nu-i îngăduia nici să reziste în concurenţă liberă, deschisă, cu burghezia matură şi dezvoltată din Europa Occidentală.

Totodată, el precizează că: "Fabricile mari presupun, înainte de toate, capitalişti mari şi industriali învăţaţi în fabricaţiunea ce-şi aleg, pieţe pentru desfacerea productelor şi, cele din urmă, muncitori mulţi…" şi dispuşi să consimtă a se supune disciplinei de tip industrial. Ca atare, raportat la realităţile concrete din ţară, el optează pentru o dezvoltare graduală a industriei româneşti. Petru S. Aurelian scria: "... credem că organizaţiunea noastră industrială trebuie să se întemeieze pe înfiinţarea industriei domestice şi a meseriilor. Cu timpul – continuă el -, când condiţiunile economice ale ţărei se vor schimba, industria mare se va impune de la sine". Mai mult decât atât, în concepţia sa, dezvoltarea industrială va reprezenta şi un suport al dezvoltării agriculturii.

Pentru întemeierea industriei, în afara unui sistem de protecţie vamală îndreptat împotriva concurenţei străine, Petru S. Aurelian rezervă statului un rol decisiv, care cuprinde numeroase pârghii economice: sistemul comenzilor de stat pentru armată, căi ferate, învăţământ, cultură, sănătate; scutiri de taxe, reduceri fiscale etc. Abordarea acestor probleme într-un cadru sistemic, ne îndreptăţeşte să afirmăm că el şi-a întrecut contemporanii. Propunerile sale cu privire la elaborarea unui program economic, de lungă durată, cu precizarea priorităţilor economiei româneşti, este o premieră în gândirea economică românească şi îi conferă locul unui vizionar, cu idei de forţă în literatura economică românească.

Odată cu publicarea lucrării "Cum se poate fonda industria în România şi industria română faţă cu libertatea comerţului de importaţiune", Petru S. Aurelian trăieşte satisfacţia concretizării efortului său de peste două decenii de susţinere a industrializării ţării. La 17 (29) mai 1886 Parlamentul României adoptă "Tariful vamal general", iar la 12 (24) mai 1887 legea intitulată "Măsuri generale pentru a veni în ajutorul industriei naţionale", P.S. Aurelian fiind cel care a susţinut expunerea de motive la aceste legi.

Alte domenii de interes

La 9 septembrie 1871, la vârsta de numai 38 de ani, Petre S. Aurelian este ales membru al Academiei Române, secţia ştiinţifică. În Academia Română, devenea membru titular, primul economist român. Activitatea publicistică şi luptele politice în care s-a angajat în a doua parte a vieţii sale, nu l-au îndepărtat de la îndeplinirea îndatoririlor ce-i reveneau şi îi erau încredinţate de către mediul academic. Drept urmare, între 1871 şi 1906, cât a făcut parte din cel mai înalt for ştiinţific al ţării, este ales, aproape fără întrerupere în diferite funcţii de conducere: secretar al secţiei ştiinţifice, vicepreşedinte şi apoi preşedinte al acestei secţii, ulterior, vicepreşedinte şi preşedinte al Academiei Române. Împreună cu Ion Ionescu de la Brad a fost organizatorul primelor expoziţii de agricultură şi industrie din România (mai 1865) şi împreună cu Alexandru Odobescu,

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

al Secţiunii române la Expoziţia universală de la Paris din 1867. Pentru activitatea desfăşurată la această expoziţie, primeşte „Legiunea de Onoare” din partea împăratului Napoleon al III-lea. Aşa cum am arătat Petre S. Aurelian s-a remarcat şi ca un important publicist colaborâmd cu alţi mari economisti din acea perioadă precum A. D. Xenopol, Dionisie Pop Marţian, Ion Ionescu de la Brad, Constantin Esarcu etc. Între1870 - 1901 conduce „Revista Ştiinţifică”, „Economia Naţională”şi „Economia Rurală”.

Petru S. Aurelian este considerat pe bună dreptate primul economist român de notorietate internaţională. Încă din timpul vieţii, a fost un nume discutat, comentat şi combătut în legătură cu faptele politice întreprinse sau în virtutea demnităţilor politice deţinute, dar a fost şi elogiat pentru contribuţiile sale ştiinţifice. Ostilitatea cercurilor politice europene, cu deosebire Austro-Ungare, s-a manifestat între anii 1886-1888, perioadă în care au existat numeroase animozităţi legate de refuzul României de a mai prelungi Convenţia Comercială încheiată în 1875, derulată în perioada 1876-1886. La 1 iulie 1886, România denunţă convenţia amintită, şi astfel punea capăt încercărilor pe care le făcea guvernul de la Viena spre a obţine prelungirea sau reînnoirea ei, lansând totodată politica protecţionistă românească. În acest context, ziarul vienez “Neue Freie Presse” publică două articole speciale, în 1887 şi 1888, cu referire directă la activitatea ministerială şi concepţiile economice ale lui Petre S. Aurelian.

La cumpăna secolelor al XIX lea şi al XX lea, numele lui Petru S.Aurelian era menţionat în numeroase enciclopedii din străinătate. În 1891, “Dictionnaire international des écrivains du jours”, apărut la Florenţa, în Italia, face semnificative menţiuni despre viaţa şi activitatea sa. În 1905, “Dictionnaire international des écrivains dumonde latin”, apărut la Roma, îi menţionează datele biografice şi îl apreciază drept una dintre personalităţile cu o influenţă binefăcătoare asupra culturii şi civilizaţiei ţării sale, un cetăţean de care ţara poate fi mândră.

În Belgia, în 1896, economistul Emile de Laveleye, în volumul al II-lea din lucrarea “La peninsule de Balkans”, face frecvente referiri la lucrările lui Petru S.Aurelian, “Notice sur la Roumanie” şi “Terra nostra”, apreciind că acestea sunt surse importante de informare despre lumea românească. Pentru meritele sale, în anul 1867 este numit adjunct al comisarului României la expoziţia universală de la Paris. Încă din această perioadă, mai exact din 1869 va publica numeroase articole, manuale şi lucrări ştinţifice şi va edita o serie de reviste, cea mai însemnată fiind „Economia naţională”.

În Franţa, Petre S.Aurelian a fost membru al Societăţii de economie politică. Publicaţia “Journal des Economistes” a consacrat în numărul său din aprilie 1876, o amplă prezentare a lucrării “Terra nostra”. Recenzorul Henry J. Lesage, subliniază valoarea lucrării, remarcând sentimentele patriotice care transced din paginile cărţii. Pornind de la aceste aprecieri, H. J. Lesage, publică în acelaşi an, o broşură distinctă intitulată “Les forces productive de la Roumanie, d'après le livre de M. Aureliano”.

Pentru a evidenţia cât de actuale sunt constatările şi îndemnurile făcute cu peste un secol în urmă de către Petre S. Aurelian (1875) în lucrarea "Ţara noastră. Schiţe economice asupra României", rezultă, printre altele, din urmatoarele rânduri:

"Este un lucru de nepreţuit libertatea şi independinţa, însă caută să ştim a le pastra şi întări pe lângă dezvoltarea şi practicarea cu sinceritate a instituţiilor noastre reprezentative trebuie să ne aplicăm cu toata activitatea şi inteligenţa de care neamul nostru este înzestrat, spre a da impulsiunea cea mai puternică economiei noastre naţionale România, ca oricare alta ţară, a avut revoluţiile sale politice După atâtea revoluţiuni politice este timpul să cugetăm la revoluţiunile noastre economice". Pentru înfăptuirea unui program economic de asemenea anvergură, Petre S. Aurelian cere "să adoptam o politică economică bine definită, fondată pe trebuinţele şi interesele noastre, care să ţintească a ne păstra, a ne dezvolta şi a ne perfecţiona naţionalitatea", precizând că interesele noastre ne determină “să ne îndrumăm pe calea de a deveni un popor în acelaşi timp agricultor, manufacturier şi comerciant", "de a întemeia industria în popor şi prin popor".

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Prin vasta sa activitate desfăşurată pe parcursul unei jumătăţi de secol este unul dintre cei mai straluciţi reprezentanţi ai generaţiei care a creat şi consolidat statul modern român. Nu numai că a elaborat doctrina economică a Partidului Naţional Liberal, dar a fost adevăratul părinte al protectionismului naţional economic românesc. Petre S. Aurelian moare pe 24 ianuarie 1909, la Bucureşti la vârsta de 76 de ani. Generaţiilor contemporane de economişti au datoria patriotică să repună în circuitul valorilor mondiale autentice ideile acestui stralucit înaintaş ai gândirii economice româneşti progresiste.

Bibliografie

1. Stelian Neagoe, *Oameni politici români*, Editura Machiavelli, Bucureşti, 2007, pp. 43-45.
2. Colectiv de autori, *Dicţionar de istorie economică şi istoria gândirii economice*, Editura All Beck, Bucureşti 2005.
3. Nicolae C. Nicolescu, *Şefii de stat şi de guvern ai României (1859-2003)*, Editura Meronia, Bucureşti, 2003.

Bulevardul Calea Victoriei- Arhiva Muzeului Municipiului Bucureşti, imagine preluată din volumul "Străzi vechi din Bucureştiul de azi"

Petre Sebeşanu Aurelian a condus Primăria capitalei din octombrie 1895 până în decembrie 1895. În mandatul său s-a hotărât lărgirea Bulevardului Calea Victoriei. De asemenea el este unul din fondatorii „Şcolii Speciale de Silvicultură” din Bucureşti.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Cum atribuie oamenii valoare bunurilor?

Ec. Mihaela SOROCEANU

Caracterul istoric al unor noţiuni economice precum valoarea bunurilor reflectă realitatea economico-socială de la un anumit moment dat. Conceptul de "valoare", a evoluat de-a lungul timpului, începând la la Aristotel[1] cu intuiţia sa asupra valorii, continuând cu opinia mercantiliştilor[2] conform cărora valoarea este creată în cadrul circulaţiei bunurilor şi apoi a fiziocraţilor[3] care considerau valoarea un produs al naturii. Ulterior şcoala clasică[4] de economie a considerat munca drept sursă a valorii şi, în fine, şcoala marginalistă[5] care presupune utilitatea marginală drept esenţă a valorii.

Concepte şi teorii privind valoarea bunurilor

Bunurile nu au o valoare în sine. Ele au cel mult valoarea pe care o persoană interesată (un cumpărător) este dispus să o plătească pentru ele. În accepţiunea generală valoarea unui bun este reflectată de preţ, care reprezintă o sumă de bani primită sau plătită pentru cedarea, respectiv obţinerea unui bun sau serviciu. Sub aspect economic, apreciem că preţul este expresia bănească a valorii bunurilor sau serviciilor care fac obiectul schimbului şi constituie o categorie economică. Preţul exprimă relaţiile băneşti care apar şi se derulează între agenţii economici, între aceştia şi populaţie, între cetăţeni, între diferite firme şi state etc., cu privire la exprimarea în bani a valorii mărfurilor care fac obiectul schimbului.

În condiţiile economiei contemporane preţul este un instrument al pieţei el reprezentând cantitatea de monedă pe care cumpărătorul este dispus şi poate să o ofere producătorului în schimbul bunului pe care acesta poate să i-l ofere pe piaţă şi exprimă, în cea mai mare măsură sub aspect calitativ şi structural, un ansamblu de informaţii furnizate reciproc de către participanţii la schimb, în funcţie de raportul dintre cerere şi oferta, pe de o parte, şi în cadru legislativ, pe de alta parte, având caracter dinamic, divers şi reglementat. O definiţie a preţului, unanim acceptată este cea formulată încă din antichitate de către Aristotel şi Xenofon care în esenţă reprezintă preţul ca o cantitate de monedă pe care cumpărătorul este dispus şi o poate oferi producătorului (vânzătorului) în schimbul bunului pe care acesta i-l prezintă pe piaţă. Acesta este preţul absolut. Preţul relativ poate fi exprimat în termenii cantităţii din alt bun la care trebuie să renunţe pentru procurarea produsului necesar.

La întrebarea "ce măsoară preţul" principalele şcoli economice au dat explicaţii diferite cunoscute ca teorii ale preţului. În teoria economică clasică, preţul exprimă valoarea economică a bunurilor supuse tranzacţiilor, valoare determinată de consumul de factori de producţie şi de remuneraţiile revendicate de către posesorii acestora.

Teoria obiectivă a valorii are la bază munca încorporată în marfă pe de o parte, iar pe de altă parte utilitatea mărfii. Această teorie a fost elaborată şi susţinută de reprezentanţii de seamă ai economiei politice clasice: William Petty, Adam Smith şi David Ricardo. Munca este considerată, în opinia economiştilor clasici, ca fiind singura măsură reală ce poate servi la aprecierea şi compararea valorii tuturor mărfurilor, ea constituind preţul real (natural) al unei mărfi, în timp ce cantitatea de bani care o măsoară defineşte preţul nominal. În preţ intervin însă şi elemente de acumulare a capitalului (rentă, profit) şi de fiscalitate, care modifică raportul dintre preţul natural ale mărfurilor şi conţinutul său exprimat în costul muncii.

În ceea ce priveşte utilitatea mărfii, aceasta este dependentă de carecteristicile intrinseci ale produsului, dar şi de suficienţa cantitativă a acestuia. Şcoala neoclasică a fundamentat teoria subiectivă a preţului acesta fiind determinat de utilitatea marginală şi raritatea bunului, de cantitatea în care bunul se află comparativ cu trebuinţele şi cererea solvabilă. Valoarea economică şi preţul unui bun sunt cu atât mai mari cu cât el are o utilitate marginală mai mare şi este mai rar. Conform

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

teoriei utilităţii marginale valoarea unui bun (marfă) este determinată de utilitatea pe care consumatorii o atribuie bunurilor dorite, mărimea utilităţii fiind o funcţie a rarităţii mărfii respective. Bunurile nu au valoare pentru că ele au un anumit preţ, ci pentru că oamenii le atribuie o valoare determinată de nevoia de a le folosi. Utilitatea nu mai este intrinsecă (aşa cum era la clasici), ea apare numai în relaţia dintre bunuri şi nevoile oamenilor, fiind definită ca proprietate a unui bun de a satisface o plăcere sau de a evita o pierdere. Bunurile economice nu sunt utile în acelaşi grad şi ca atare valoarea este dată nu numai de intensitatea dorinţelor omului ci şi de raritatea lor. Valoarea apare ca întruchipare a două elemente: unul subiectiv - dorinţă, şi altul obiectiv - raritatea. Omul nu doreşte deopotrivă şi cu aceeaşi intensitate mulţimea bunurilor economice, întrucât pe măsura satisfacerii trebuinţelor se reduce şi intensitatea lor şi, implicit, utilitatea şi valoarea acestora.

Teoria valorii muncă susţinută de Karl Marx a preluat de la clasicii englezi teoria valorii muncă şi a dezvoltat-o până la o formă extremă. Marx afirma că, din punct de vedere calitativ, valoarea mărfii nu reprezintă altceva decât muncă omenească abstractă, omogenă, nediferenţiată, socialmente recunoscută ca utilă şi că valoarea nu conţine nimic în afară de muncă; din punct de vedere cantitativ, mărimea valorii este determinată de timpul de muncă socialmente necesar creării bunurilor. Prin urmare, Marx absolutizează rolul muncii în crearea valorii şi neagă rolul utilităţii bunurilor ca factor determinant al valorii, utilitatea fiind redusă la o simplă premisă. Munca este considerată ca singura măsură reală care poate servi la aprecierea şi compararea mărfurilor şi ea constituie preţul real (natural) al mărfurilor; cantitatea de bani defineşte preţul nominal al mărfii.

Teoria subiectivă a valorii apelează la valoarea estimativă, valoare apreciată (aproximativă) pe care omul o ataşează diferitelor bunuri dorite în funcţie de gradul de satisfacere al nevoilor de consum, calitatea şi raritatea lor precum şi dificultăţile întâmpinate de către consumator pentru procurarea lor. Preţurile în teoria subiectivă se formează la fel ca şi valoarea, crescând sau micşorându-se în funcţie de prioritatea trebuinţelor şi de raritatea sau abundenţa lor. Valoarea estimativă medie se exprimă în preţul pieţei; ca măsură a preţului serveşte acel ultim grad de satisfacere a nevoii, reflectat de utilitatea marginală care îi dă valoare. Dacă teoria obiectivă a valorii vizează criteriile raţionalităţii producţiei, teoria subiectivă fundamentează deciziile agenţilor economici, în special în calitatea lor de consumatori ori beneficiari. Consumatorii atribuie bunurilor dorite o valoarea estimativă în funcţie de anumite criterii, cum sunt aptitudinea de a satisface o anumită nevoie şi dificultăţile de procurare.

În procesul schimbului are loc confruntarea valorilor estimative atribuite bunului de participanţii la tranzacţie, realizându-se egalizarea valorilor estimative pentru o unitate din bunul schimbat. Valoarea estimativă medie se transformă în valoare de schimb ca mărime estimată, dar exprimată în preţul pieţei. Asfel încă din antichitate s-a pus problema legăturii care există între valoarea de schimb, cea de întrebuinţare şi valoarea monedei. Platon şi Aristotel au considerat valoarea monedei ca fiind stabilită "prin lege", orice variaţie în nivelul preţurilor bunurilor tranzacţionate fiind generate de "altceva mai profund decât voinţa emitentului ".

Mercantiliştii sunt cei care, pe baza unor cercetări empirice explică fluctuaţiile preţurilor pe baza legăturii dintre cantitatea de metale şi volumul bunurilor şi serviciilor aflate în circulaţie la un moment dat. Ideile mercantiliste cu privire la legătura dintre producţia şi circulaţia mărfurilor şi a monedelor constituie germenii teoriei cantitative dezvoltată secole mai târziu de către Irwing Fisher[6].

Karl Menger[7] a introdus conceptul de utilitate marginală, prezentând o abordare radical nouă referitoare la analiza economică, aflată şi astăzi la baza teoriei austriece a valorii şi a preţului. În lucrarea "Principiile economiei", în capitolul privind Teoria generală a bunului, Menger explica: "Pentru ca un lucru să devină bun, sau cu alte cuvinte, să aibă calitatea de bun, trebuie să îndeplinească simultan urmatoarele patru condiţii esenţiale:

- să existe o nevoie umană;

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

- lucrul să aibă însuşiri ce-i permit ca obiectul să fie pus în relaţie de legatură cauzală cu satisfacerea unei nevoi;
- să existe cunoaşterea acestei conexiuni cauzale;
- să existe suficient control asupra bunului pentru a-l direcţiona către satisfacerea nevoii.

În capitolul privind Teoria valorii Karl Meger susţine că valoarea bunurilor se naşte din relaţia lor cu nevoile noastre şi nu sunt intrinseci produsului. Prin modificari ale acestei relaţii, valoarea apare şi dispare.

Teoria banilor ca instrument tehnic de schimb susţinută de Aristotel şi dezvoltată de Adam Smith şi David Ricardo pleacă de la premisa că banii, ca rezultat al unor convenţii între oameni au atât valoare de schimb, cât şi valoare de întrebuinţare. Ei au fundamentat această concepţie plecând de la premisa că valoarea monedei era determinată de cantitatea de muncă necesară extragerii şi prelucrării metalului din care aceasta era confecţionată. Preţul monedei, ca rezultat al interacţiunii dintre cerere şi ofertă era dat pe de o parte de cantitatea de metal preţios aflată în circulaţie (oferta), iar pe de altă parte de volumul mijloacelor de plată pe care le acumulează populaţia.

Teoria nominalistă - apărută ca reacţie împotriva teoriei banilor ca instrument tehnic de schimb consideră că banii nu trebuie să aibă o valoare proprie, ci una convenţională, nominală[8].

Teoria cantitativă a banilor a apărut cu mai bine de patru secole în urmă, în epoca marilor descoperiri geografice când cantităţi importante de metale preţioase au pătruns pe piaţa europeană determinând o creştere artificială a preţurilor în condiţiile menţinerii, în linii generale neschimbată, a ofertei de bunuri şi servicii[9]. În forma sa clasică, ea se prezintă sub forma unei egalităţi între oferta de bani (M x V) şi cererea de bani (P x T). Conform acestei teorii, tranzacţiile cu bunuri şi servicii realizate în economia reală trebuie să-şi găsească corespondenţa în economia monetară; astfel cantitatea de bani aflată în circulaţie (M) va fi determinată în mod direct de cantitatea de bunuri şi servicii multiplicată cu preţul acestora şi indirect de viteza de circulaţie a banilor.

Aceasta înseamnă că masa monetară necesară în circulaţie este direct proporţională cu suma preţurilor tuturor mărfurilor şi invers proporţională cu viteza de circulaţie a banilor.

Există însă şi opinii potrivit cărora cele două concepţii privind formarea valorii (teoria valorii muncă şi teoria utilităţii marginale) nu se exclud automat, astfel încât, luate separat ambele sunt unilaterale şi deci ar trebui considerate complementare. Economistul francez Charles Gide considera că în formularea ofertei (şi a preţului de ofertă) o mare importanţă au costurile, iar în formularea cererii (şi a preţului de cerere) utilitatea bunurilor. Un alt reputat economist, Alfred Marshall, afirma că valoarea se întemeiază pe utilitatea finală şi pe cheltuiala de producţie şi se menţine în echilibru între aceste două forţe opuse.

Unul dintre primii economişti români preocupaţi de teoria valorii şi de categorii economice precum banii, preţul, bogaţia a fost Dionisie Pop Marţian[10].

Prin urmare, se poate concluziona că în formarea valorii şi preţurilor au importanţă, atât utilitatea care determină, în ultimă instanţă, cererea şi preţul de cerere, cât şi costul de producţie prin care se manifestă caracterul limitat, raritatea factorilor de producţie şi care determină oferta şi preţul de ofertă. Într-o economie de piaţă, preţurile se formează ca rezultat al comportamentului specific al agenţilor economici, al modului în care aceştia reuşesc să cunoască piaţa şi să-şi adapteze activitatea sau consumul la cerinţele şi situaţia pieţei. În funcţie de condiţiile economico-sociale existente într-o ţară, într-o anumită perioadă de timp, o importanţă mai mare are unul sau altul din cei doi factori (cererea sau oferta) în formarea preţurilor. În România, preţurile sunt în general, impuse de către ofertanţi şi se bazează pe costuri ridicate ca rezultat al unei productivităţi scăzute a muncii, a unor salarii care au şi rol de protecţie socială (nu doar de remunerare a muncii), a dificultăţilor economice şi financiare prin care trec mulţi agenţi economici.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Valoarea bunurilor în optica marketingului şi strategiile de preţ

În teoria economică, piaţa este o categorie economică complexă, exprimată prin totalitatea actelor de vânzare-cumpărare privite în unitate cu relaţiile pe care le generează şi în strânsă legătură cu spaţiul în care acestea se desfăşoară. Totodată, piaţa este locul în care producţia de bunuri şi servicii apare ca ofertă de mărfuri, iar nevoile de consum ca cerere de mărfuri. Marketingul priveşte piaţa drept sfera de manifestare şi confruntare a ofertei şi a cererii şi a realizării lor prin intermediul vânzării-cumpărării.

Produsul, în sens restrâns, este privit drept un rezultat al procesului de producţie, având anumite caracteristici utile fizico-chimice, o formă uşor identificabilă şi o denumire general acceptată, fiind destinat satisfacerii nevoilor consumatorilor. În marketing preţul reprezintă un mijloc de comunicare foarte important, el fiind unul dintre primele elemente ale produsului cu care intră în contact cumpărătorii şi constituie o bază de comparaţie cu produsele similare ca valoare de întrebuinţare, aflate pe piaţă în momentul respectiv. Oferind o primă imagine a ceea ce reprezintă produsul şi constituind un indiciu a ceea ce trebuie să aştepte consumatorul de la acesta, de multe ori, preţul este un element decisiv în luarea deciziei de cumpărare.

Consumatorul apreciază utilitatea produsului (respectiv gradul de satisfacţie obţinut în consum datorită calităţilor produsului) şi acceptă sau nu preţul (în funcţie de capacitatea de apreciere, gusturi, nevoi şi nu în ultimul rând de puterea de cumpărare). Prin urmare, preţul intervine în relaţia dintre produs şi cumpărător, constituind şi un mijloc de armonizare a cererii cu oferta în cazul unei pieţe libere. Considerând că producătorii propun preţuri consumatorilor, iar aceştia atribuie o valoare produsului, putem considera preţul drept expresia financiară a valorii atribuite de consumatori în procesul schimbului. Producătorii încearcă tot mai mult să-şi diferenţieze produsele de cele ale concurenţei oferind o serie de servicii adiţionale şi caracteristici specifice, prin urmare clienţii trebuie să analizeze valoarea ofertei totale şi, mai rar, să compare produse identice. Valoarea percepută de aceştia este în funcţie de caracteristicile cerute pentru produs şi preţul plătit. Constatăm deseori că preţul unui produs/serviciu poate varia semnificativ în funcţie de o serie de elemente cum ar fi: locul, momentul şi modalitatea de comercializare.

Preţul reprezintă în acelaşi timp, atât valoarea monetară a unui produs cât şi echivalentul a ceea ce un cumpărător poate obţine prin convertirea lui în alte mărfuri sau servicii; de aceea preţul trebuie orientat cu precădere către asigurarea unei concordanţe cu mentalitatea clientului referitoare la noţiunea de valoare şi mai puţin prin prisma costurilor realizării efective a bunului respectiv[11].

Vânzătorul produsului trebuie să analizeze atent conjunctura pieţei, să sesizeze oportunităţile apărute şi să se adapteze rapid la acestea, având o politica flexibilă de preţuri. Decizia de preţ este considerată hotărâtoare în realizarea obiectivelor comerciale ale firmei datorită faptului că preţul influenţează volumul vânzărilor, profitul obţinut, cota de piaţă deţinută de firma, dar şi imaginea de marcă. Teoretic se consideră că nivelul preţului este determinant pentru nivelul vânzărilor, reducerea preţului conducând la creşterea cererii şi deci a volumului vânzărilor. Această elasticitate a cererii faţă de preţ variază însă de la produs la produs şi de la o perioadă la alta. Reducerea preţului la un produs/serviciu poate conduce la ceea ce specialiştii numesc cercul vicios al preţurilor.

Un preţ scăzut nu asigură însă întotdeauna o vânzare crescută, consumatorii putând considera produsele de marcă (şi cu un preţ mai mare) mai bune decât cele cu preţ redus. Preţul trebuie să se integreze în mixul de marketing. Strategia de preţ reprezintă modalitatea prin care preţul este utilizat ca pârghie economico-financiară în realizarea obiectivelor stabilite pe o anumită piaţă, într-un interval de timp.

La fundamentarea strategiilor de preţ, firma producătoare trebuie să ia în considerare o multitudine de elemente dintre care esenţiale sunt: costurile de producţie, obiectivele de marketing stabilite pe piaţa produsului respectiv (nivel al vânzărilor, cotă de piaţă, nivelul profitului etc.), poziţia firmei pe piaţă şi poziţionarea faţă de concurenţă, anticiparea evoluţiei cererii şi a ofertei, posibilitatea de influenţare a evoluţiei preţului etc. În formarea preţului producătorului elementele

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

principale luate în calcul sunt costurile de producţie, dimensiunea profitului, dar şi obiectivele stabilite prin strategia de piaţă ce vizează fie pătrunderea sau menţinerea pe o anumită piaţă, fie păstrarea prestigiului firmei.

Strategia de preţ reprezintă modalitatea prin care preţul este utilizat ca pârghie economico-financiară în realizarea obiectivelor stabilite pe o anumită piaţă, într-un interval de timp. În fundamentarea strategiilor de preţ, firma producătoare trebuie să ia în considerare o multitudine de elemente dintre care esenţiale sunt: costurile de producţie, obiectivele de marketing stabilite pe piaţa produsului respectiv (nivelul vânzărilor, cotă de piaţă, nivelul profitului etc.), poziţia firmei pe piaţă şi poziţionarea faţă de concurenţă, anticiparea evoluţiei cererii şi a ofertei, posibilitatea de influenţare a evoluţiei preţului etc. În formarea preţului producătorului elementele principale luate în calcul sunt costurile de producţie, dimensiunea profitului, dar şi obiectivele stabilite prin strategia de piaţă ce vizează fie pătrunderea sau menţinerea pe o anumită piaţă, fie păstrarea prestigiului firmei.

Costurile de producţie reprezintă limita minimă a nivelului preţului sub care firma vinde în pierdere. În fixarea limitei superioare trebuie avute în vedere atât evoluţia cererii, cât şi preţurile concurenţei şi reacţia acesteia la modificările de preţ. Stabilirea preţului, pe baza costului de producţie, prin metoda adaosului are loc prin adăugarea la costul de producţie a unui adaos standard (menit să acopere cheltuielile fixe şi să asigure un profit). Este o metodă larg utilizată datorită simplităţii ei, cu toate că are numeroase dezavantaje (ignoră preţurile concurenţei, cererea şi valoarea percepută de consumatori).

Metoda pragului de rentabilitate stabileşte preţul pornind de la analiza pragului de rentabilitate (stabilind cantităţile ce trebuie a fi vândute la un preţ stabilit pentru a putea obţine profitul dorit). Practic se stabilesc diverse alternative de preţuri de vânzare pentru care se estimează volumul desfacerilor corespunzător pragului de rentabilitate.

Orientarea preţurilor după concurenţă este o strategie curentă în ramurile puternic concurenţiale. Raportarea la concurenţă se face pornind de la poziţia deţinută de firmă pe piaţă şi obiectivele vizate pe perioada de timp considerată. Folosirea preţurilor identice cu ale concurenţilor este posibilă în condiţiile unei oferte comparabile calitativ cu a acestora. Strategia de preţuri a firmelor mai slabe poate fi una imitativă (prin imitarea mişcărilor concurenţei sau ca reacţie la mişcările principalilor competitori) sau diferenţiată (care asigură şi ea o concordanţă cu orientarea concurenţei în materie de preţuri, însă operaţiunea nu constă într-o copiere fidelă, modificarea într-un sens sau altul al preţului va fi urmată în proporţii uşor diferite şi cu un decalaj în timp pentru a putea evalua corect efectele unei asemenea acţiuni).

Preţurile mai scăzute decât ale concurenţilor pot fi practicate în condiţiile unor costuri de producţie mai reduse sau pe perioade scurte de timp pentru penetrarea anumitor pieţe. Firmele puternice care au o cotă de piaţă ridicată şi forţă economică considerabilă sunt capabile să controleze de multe ori preţurile, fiind apoi imitate de către concurenţă. În cazul produselor inovatoare firma producătoare poate stabili un preţ pentru fructificarea avantajului de piaţă, atâta timp cât deţine monopolul asupra pieţei, o dată cu apariţia concurenţei urmând scăderea progresivă a preţului pentru menţinerea nivelului competitiv.

Strategia preţurilor de penetrare presupune introducerea pe piaţă a produsului la un preţ mai scăzut în vederea atragerii de cumpărători şi stabilirii unei poziţii pe o piaţă nouă. După o perioadă de stabilizare a produsului are loc creşterea preţului şi apropierea de nivelul preţului pieţei. Strategia trebuie folosită cu precauţie deoarece este dificilă creşterea preţului fără o scădere puternică a volumului vânzărilor şi implicit a profitului. Având în vedere dinamica pieţei, firmele îşi pot ajusta preţurile prin:

- acordarea de rabaturi şi bonificaţii pentru achiziţionarea de cantităţi mari de mărfuri, pentru recompensarea clienţilor care achită la timp facturile etc.;
- modificarea preţurilor în funcţie de traiectoria ciclului de viaţă al produsului, de oscilaţiile sezoniere, de modificarea condiţiilor de piaţă;

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

- folosirea preţurilor diferenţiate pe categorii de consumatori, în funcţie de amplasament sau momentul vânzării;
- folosirea preţurilor „psihologice" care se bazează pe starea emoţională a cumpărătorilor[12].

Strategia de preţuri prin nivelul, diversitatea şi mobilitatea preţurilor propuse trebuie să fie suficient de elastică, evaluarea sa periodică şi asigurarea corespondenţei cu condiţiile pieţei fiind absolut necesare în vederea realizării obiectivelor stabilite.

Creşterea fără precedent a schimburilor economice interne şi internaţionale, fenomenul tot mai accentuat al globalizării, sporirea şi diversificarea continuă a bunurilor şi serviciilor oferite pe piaţă ridică serioase probleme de comunicare între producători şi consumatori sau parteneri interni sau externi. La rândul lor, consumatorii sunt copleşiţi de multitudinea şi diversitatea de produse oferite spre comercializare şi se descurcă tot mai greu în alegerea celor care să le satisfacă cerinţele în mod corespunzător.

Bibliografie

1. **Economie Politică, Ion Ignat, Ion Pohoaţă, Neculai Clipa, Gheorghe Luţac,** Editura Economică, Bucureşti, 1998.
2. **Kotler, Philip**, Managementul marketingului, Editura Theora, Bucureşti, 1998.
3. **Luca, Gabriel- Petru, Verzea Ion**, Management financiar şi tehnici de stabilire a preţului, Editura Tehnopress, Iaşi, 2007.
4. **Panaite Nica, Aurelian Iftimescu,** Management. Concepte şi aplicaţii, Editura SedcomLibris, Iaşi, 2007.
5. **Popescu, Constanţa, Badea, Gabriel, Croitoru, Gabriel,** Microeconomie – Teorie şi aplicaţii", Editura Bibliotheca, 2006.
6. **Sasu Constantin., Andrieş, Radu.,** Marketing antreprenorial, Editura F & F International, Gheorgheni, 2002.
7. **Zaiţ, Adriana**, Marketingul serviciilor, Editura Sedcom Libris, Iaşi, 2002.
8. **Aghiorghiesei Daniela Tatiana, Ruxandra Ciulu**, Strategii şi avantaje competitive în managementul antreprenorial, suport de curs- AAC – Livrabil WP11.1 realizat în cadrul Proiectului "Academia de Antreprenoriat bazat pe Cunoaştere", 2011.
9. **Ruxandra Ciulu**, Strategiile antreprenoriale, suport de curs- AAC – Livrabil WP11.1 realizat în cadrul Proiectului "Academia de Antreprenoriat bazat pe Cunoaştere", ianuarie 2013.

NOTE:

Aristotel intuieşte primul existenţa valorii. În concepţia lui valoarea de adevăr a unei expresii fără raportare la realul obiectiv nu are nici un sens.

[2]Mercantilismul este o politică economică care s-a afirmat în Europa între secolele XV - XVIII, bazată pe conceptul că puterea unei naţiuni poate fi mărită, dacă exporturile sunt superioare importurilor. Mercantilismul ca ideologie desemnează ideile şi politicile dezvoltate în jurul acestei doctrine privind balanţa comerţului din gândirea economică europeană a secolului al XVII-lea şi cea mai mare parte a secolului al XVIII-lea. Termenii „mercantilism" şi „sistemul mercantil" au fost utilizaţi pentru prima dată în 1763 de fiziocratul francez marchizul de Mirabeau şi popularizaţi mai târziu de Adam Smith în "Avuţia naţiunilor".

[3]Contrar mercantilismului, curentul fiziocrat, apărut la mijlocul secolului al XVIII-lea, a constituit o veritabilă şcoală economică, având, după cum se remarcă în literatură, un conducător, un manifest şi discipoli. Cel mai reputant dintre fiziocraţi, a fost francezul François Quesnay (1694-1774). „Manifestul" său este reprezentat prin Tabloul economic, publicat de el în 1758, în care se prezintă, pentru prima dată, un model cantitativ al circuitului economic şi al fluxurilor dintre ramurile economiei naţionale.

[4]Şcoala clasică (sfârsitul secolului al XVIII –lea şi începutul secolului al XIX lea), având ca reprezentanţi de seamă pe Adam Smith, David Ricardo, J. Stuart –Mill în Anglia şi J.B.Say în Franţa, considera că economia este guvernată de legi naturale pe baza cărora se autoreglează, rolul de mecanism de reglare revenindu-i pieţei. Principiul dominant este

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

cel pur economic, de unde şi numitul homoeconomicus care este prototipul subiecţilor economici ce acţionează în societate.

[5]Şcoala marginalistă se distinge printr-o serie de elemente particulare. Subiecţii economici nu mai sunt conduşi, în gândirea marginalistă de interese economice, ci au şi reacţii psihice care le influenţează opţiunile; economia politică este o ştiinţă a schimbului care se fundamentează pe utilitatea bunurilor validată doar de subiecţii economici cărora li se adresează. Potrivit concepţiei neoclasice la baza schimbului se află utilitatea marginală a bunurilor care determină valoarea de schimb a acestora.

[6]Irving Fisher (27 februarie 1867- 29 aprilie 1947) a fost un economist american, reprezentant al Şcolii neoclasice. Fisher a devenit cunoscut prin teoria despre preţ şi capital, după el fiind denumite ecuaţia Fisher, teorema şi efectul Fisher din economie.

[7]Karl Menger (28 februarie 1840- 26 februarie 1921) a fost un economist austriac, fondator al şcolii austriece de economie, unul dintre fondatorii programului de cercetare neoclasic; el respinge utilizarea matematicii şi favorizează analiza categoriilor apriori ale acţiunii umane. În anul 1871, publică lucrarea Grundsätze der Volkwirtschaftslehre (Principiile economiei). Plecând de la premisa că preferinţele individuale sunt factorul decisiv în comportamentul economic al oamenilor el dezvoltă teoriile subiectivismului, marginalismului şi ordinii spontane.

[8]Această teorie a cunoscut în timp următoarele forme: nominalismul funcţionalist (a lui Karl Menger care pune accentul pe capacitatea monedei de a fi schimbată printr-o cantitate de bunuri şi servicii, recunoscând însă însemnătatea factorilor materiali în asigurarea stabilităţii sistemelor monetare) şi nominalismul statal promovat de către G. F. Knapp, J. Schumpeter, F.Muller, care contestă faptul că moneda ar trebui să aibă neapărat o bază metalică, locul monedei-marfă fiind luat de moneda semn sau "de hârtie." Aceasta devine un mijloc de plată numai în momentul în care statul anunţă că este dispus să le recunoască drept mijloc de stingere a datoriilor sau pentru plata obligaţiilor. Promotorii acestei teorii consideră că banii sunt doar un nume, un simbol recunoscut ca atare de societate, simple unităţi monetare de calcul cu ajutorul cărora se exprimă diferitele proporţii în care se schimbă între ele mărfurile iar puterea de cumpărare a banilor poate fi stabilită fie pe cale administrativă de către stat, prin stabilirea raportului de schimb cu mărfurile, fie pe baza încrederii acordate emitentului şi perspectivelor acestei puteri de cumpărare. Reprezentanţii contemporani ai acestei teorii sunt Roy Harrod şi H. James. Ei consideră că fenomenele din sfera monetară apar ca rezultat al voinţei oamenilor, al politicii statului, şi drept cauze de prim ordin a instabilităţii economiei contemporane.

[9]Şi Teoria cantitativă a banilor cunoaşte mai multe forme: forma clasică elaborată de către David Hume, David Ricardo şi Adam Smith şi dezvoltată ulterior de Alfred Marshall şi Irving Fischer.

[10]Dionisie Pop Marţian (născut în anul 1829 în localitatea Ponor, judeţul Alba – decedat la 2 iulie 1865 la München-Germania) a fost unul dintre primii economişti români, preocupat de statistică şi iniţiator al şcolii economice protecţioniste. A fost primul director al Oficiului Central al Statisticii din România, organizând primul recensământ modern din România în anul 1860.

[11]Luca, Gabriel- Petru, Verzea Ion, *Management financiar şi tehnici de stabilire a preţului*, Editura Tehnopress, Iaşi, 2007, p. 233.

[12]Practicarea preţurilor psihologice se poate concretiza în: preţul „Odd-Even" care fructifică avantajul ordinului de mărime (astfel, vânzările la un preţ de 99,99 lei sunt mai mari decât în cazul unui preţ de 100 lei, deşi diferenţa de preţ este practic nesemnificativă); preţul de prestigiu, utilizat pentru păstrarea unei imagini deosebite a produsului sau mărcii respective; preţul liniei de produse care se sprijină pe apartenenţa produsului la o linie de produse cu preţuri apropiate.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Profesie și carieră

Tinerii europeni şi locurile de muncă

Zaharia Eliza- Paraschiva
Clasa a X-a X
Specializarea: Tehnician în activitaţi economice
Liceul "Ştefan Procopiu" Vaslui
Profesor coordonator: Mihaela Soroceanu

Bună!...Numele meu este Eliza. Sunt elevă în clasa a X a, profil economic şi am ales această temă deoarece recunosc că în ultimul timp m-am gândit foarte mult la un posibil loc de muncă, la ceea ce vreau să fac şi la ceea ce îmi place să fac dacă mi se va oferi vreodată ocazia să îndeplinesc acest lucru. Cu toţii cred că ştiu de existenţa crizei economice şi financiare pe care sperăm să o depăşim deoarece aceasta a afectat în mod deosebit tinerii europeni. În urma documentării mele în prezent, în Europa, aproape 6 milioane de persoane sub 25 de ani nu au un loc de muncă, 7,5 milioane de persoane nu sunt încadrate profesional şi nu urmează niciun program educaţional sau de formare. Ratele şomajului în rândul tinerilor în Europa se ridicau la 23,5% în primul trimestru al anului 2013, ceea ce depăşeşte dublul ratei, deja foarte ridicate, a şomajului înregistrat pentru populaţia în ansamblu. În unele ţări, mai mult de jumătate din tinerii care doresc să lucreze nu au un loc de muncă. Aceşti tineri constituie atât o resursă neexploatată uriaşă, pe care Europa nu îşi poate permite să o risipească, cât şi o criză socială, căreia Europa trebuie să-i pună capăt. Şomajul în rândul tinerilor are un impact profund atât asupra persoanelor, cât şi asupra societăţii şi a economiei. Ştim că o prioritate a Uniunii Europene este să îi încurajeze pe tineri, să îi ajute să intre şi să rămână pe piaţa muncii, să dobândească cât mai multă experienţă şi să îşi dezvolte competenţele care le vor permite să aibă acces la un loc de muncă stabil.

Personal, cred în ajutorul Uniunii Europene şi în sprijinul acesteia însă uneori nu poţi trăi doar cu speranţa că într-o zi o să fii independent şi nu vei mai fi nevoit să ceri ajutorul cunoştinţelor sau a părinţilor. Cred în Uniunea Europeana şi în puterile acesteia însă la un moment dat îţi doreşti ca aceste lucruri, aceste măsuri, aceste promisiuni să fie vizibile. Înţeleg că este nevoie şi de calificare, ca tinerii să dispună de cât mai multă experienţă şi studii însă sunt persoane care nu îşi pot permite studii superioare nici măcar cele XII clase. Din punctul meu de vedere aceste persoane sunt la fel de inteligente ca celelalte care au posibilităţi mai bune, cu siguranţă visează să devină ceva, să facă ceva pentru ele dar şi pentru ceilalţi, visează să aibă o locuinţă poate sau măcar o cameră a lor, visează să mănânce si altceva decât meniul zilnic sau măcar să aibă o pâine asigurată în fiecare zi, visează un dulap plin de haine sau măcar o pereche nouă de papuci doar pentru că ceilalţi sunt deja prea folosiţi. Aceste persoane probabil nici nu îndrăznesc să le mai spună părinţilor că vor la scoală, că vor ca într-o zi să aibă un loc de muncă şi un prim salariu cu care deja

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

ştiu ce vor face dacă îi întrebi. Nu le spun părinţilor deoarece ştiu că nu îşi permit decât strictul necesar şi uneori nici atât. Nu le spun pentru că părinţii lor nu vor să îi ajute în ceea ce priveşte viitorul lor ci pentru că sunt conştienţi de situaţia nefavorabilă pe care o au. Nu le spun pentru că nu vor să vadă acea privire tristă a părinţilor şi pentru a nu îi determina să îi refuze ca apoi să regrete acest lucru o viaţă întreagă.

Uniunea Europeană "se spune"că i-a măsuri în legătură cu acest lucru. Atunci mă întreb de ce atâţia tineri sunt şomeri, de ce nu pot să realizeze ceva în propria ţară, de ce unii consideră că Europa este un vis, care nu se v-a realiza niciodată? Am aproape 17 ani. Nu mă pot exprima atât de profesional şi poate nici corect în totalitate deoarece nu cunosc în profunzime problemele cu care se confruntă ţara, U.E, întreaga lume, însă ştiu că îmi doresc ca parinţii mei să nu mai fie nevoiţi să se sacrifice pentru mine, pentru a putea termina o şcoală, pentru a-mi creea un viitor. Mai am 2 surori, una de 20 de ani, iar cealaltă de 8 ani. Mă gândesc că dacă acum este aşa atunci sora mea mai mică ce va face? Îmi doresc atât de mult ca după clasa a XII a să lucrez, să mă pot întreţine singură, să pot să îmi plătesc studiile singură încât să nu fiu nevoită să renunţ la ele. Îmi doresc să îi ajut şi pe părinţii mei, dar mai ales pe sora mea pentru că dintr-un motiv anume îmi fac griji mai mult pentru viitorul ei. Dacă noi tinerii suntem cheia viitorului acestei lumi de ce nu ne putem afirma, de ce nu ni se oferă ocazia să arătam că putem şi ce putem, de ce unii sunt nevoiţi să plece din ţară, departe de familie şi de locurile natale doar pentru a-şi asigura măcar jumătate din viaţă. Cel mai trist e că uneori nici aşa nu reuşesc.

Europa încă se confruntă cu o criză economică care a erupt la începutul anului 2008, lăsând milioane de oameni fără un loc de muncă.Au trecut şase ani de atunci şi mă întreb cât va mai dura. Provocările cu care se confruntă tinerii în ziua de azi, spre exemplu lipsa perspectivei unui loc de muncă, înmulţirea slujbelor care oferă condiţii dezavantajoase pentru angajat, precum şi reducerea cheltuielilor destinate sistemelor de educaţie şi formare, influenţează negativ situaţia socială si economică în Europa.Consider că trebuie investit în viitorul tinerilor, deoarece investind în viitorul lor de fapt investim în viitorul Europei.

În satul în care locuiesc nu multe persoane au reuşit să îşi termine studiile, iar cei care le-au terminat încă nu au un loc de muncă, deşi ştiu că mereu sunt cu ochii pe ziare, internet şi chiar televizor în speranţa că vor reuşi.Vecina mea are o fată de 21 de ani. A terminat liceul, a luat bacalaureatul cu note bune şi s-a înscris la facultate însă a renunţat deoarece părinţii ei nu îşi permiteau taxele şi restul cheltuielior. Şi ei ca şi fiica lor şi-au dorit la fel de mult ca ea să meargă mai departe deoarece învăţa chiar foarte bine şi probabil nu ar fi întâmpinat foarte mari dificultaţi la facultate însă, după multe discuţii a înţeles şi ea faptul că nu putea merge mai departe. A facut un curs de contabil, a luat după cele 3 luni examenul şi diploma de calificare în acest domeniu şi după şi-a găsit un loc de muncă aici în Vaslui. Această fericire nu a durat mult deoarece şeful acesteia i-a ţinut în probă mai mult decât trebuia, iar după o lună de muncă după perioada de probă acesta nu a plătit-o spunând că şi-a achitat o parte din datorii şi nu i-a mai rămas bani şi pentru ea. Aceasta şi-a depus demisia imediat deoarece lucrase o lună acolo fără a fi platită (în plus programul de lucru pentru o fată de 21 de ani era foarte obositor). Acum, după ce a cheltuit o sumă considerabilă de bani pentru chirie şi nevoile ei zilnice s-a întors acasă, dezamăgită, încercând din nou să îşi caute un loc de muncă. Acest lucru reprezintă o experienţă pentru ea care o va ajuta, zic eu, deoarece va şti cum să acţioneze şi poate a realizat cum funcţionează această lume. Este un lucru trist faptul că nu este singura care se află în situaţia asta, ci şi alte milioane de tineri. Oamenii aflaţi la putere, oamenii care ar trebui să ne conducă spre un drum mai bun, aceşti oameni cu siguranţă nu ştiu în momentul acesta de faţă vecinei mele şi de alţi mii de tineri plini de iniţiativă şi de speranţă, cu siguranţă nu ştiu ce simt aceştia acum, în acest minut, în această secundă, în acest moment. Acest moment ei îl numesc viaţă. Este mai mult decât un moment, este şansa lor spre un viitor mai bun. S-au înfiinţat multe asociaţii care sar în ajutorul acestor tineri.

Fiind cetăţean european ai dreptul să lucrezi în orice altă ţară U.E. Potrivit unui sondaj Eurobarometru, 17% dintre europeni se văd lucrând în străinătate la un moment dat în viitor. Un

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

exemplu ar fi EURES, reţeaua europeană pentru locuri de muncă şi altele cum ar fi FSE (Fondul Social European). Sunt şi programe de schimburi între şcoli şi tări unde poţi învăţa, deasemena foarte multe lucruri. De exemplu programul Comenius, Erasmus, Leonardo da Vinci facilitează elevilor acumularea de experienţă şi familiariyarea cu piaţa europeană a muncii. Sunt programe utile însă sunt sigură că acestea nu au fost promovate îndeajuns încât toţi tinerii europeni să aibă acces la ele. Ca soluţie pentru această problemă cred că ar trebui ca fiecare tânar să aibă posibilitatea ca după terminarea studiilor să dispună de un loc de muncă măcar pentru o perioadă de un an pentru a-şi uşura căutarea în continuare a unui loc de muncă stabil.
Aceasta este strict părerea mea în legătură cu acestă temă şi problemă cu care încă ne confruntăm. Consider că merită să investim în viitorul tinerilor, deoarece investind în viitorul lor investim de fapt în viitorul Europei!...

Abandonul şcolar- o problemă a şcolii în secolul XXI!

Musteaţă Marcela-Elena

Clasa: a-X-a X

Specializare: Tehnician in activităţi economice

Liceul "Ştefan Procopiu" Vaslui

Profesor coordonator: Mihaela Soroceanu

Una din problemele majore cu care se confruntă toate ţările Uniunii Europene este abandonul şcolar. Urmările nefaste pe care aceasta le generează în dezvoltarea personală şi profesională a tinerei generaţii preocupă azi toate guvernele ţărilor civilizate. Această temă mă preocupă deoarece în activitatea mea şcolară am întâlnit mulţi tineri care au luat o astfel de decizie. Se poate lesne observa că în prezent, copii nu mai sunt interesaţi de învăţătură, nu vor să mai citească sau să facă ceva legat de şcoală, fapt ce îi face să renunţe la activitatea şcolară. Auzim tot mai des elevi care spun "nu mai vreau la şcoală" sau "m-am săturat de şcoală". Acest lucru se întâmplă deoarece nu au nişte îndrumători comptrnţi şi aici fac referire la părinţi. Ei nu sunt alături de copii lor şi "nu pun piciorul în prag" atunci când trebuie; zadarnic le spun profesorii să înveţe pentru un viitor mai bun, dacă nu insistă şi părinţii pe acest subiect. Aceştia ar trebui să le spună copiilor lor că fără o pregătire temeinică nu o să ajungă nicăieri: nu o să poată să-şi facă o carieră şi

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

nu vor şti cum să-şi câştige banii pentru a supravieţui atunci când nu vor mai avea sprijinul financiar al părinţilor.

Mulţi tineri care abandonează şcoala din diferite motive, cum ar fi:

- abandon şcolar din cauza situaţiei financiare;
- abandon şcolar din cauza relaţiilor personale ş.a.

Am întâlnit fete care au abandonat şcoala pentru că s-au căsătorit, care au renunţat la şcoală pentru că părinţii acestora au plecat în străinătate, sau pentru că părinţii lor au decedat. Acestea din urmă au renunţat la şcoală pentru a avea grijă de frăţiorii mai mici.

La polul opus se află un alt motiv care face elevii să renunţe la studii şi anume situaţia financiară foarte bună. Acestor tineri li se oferă totul de-a gata şi primesc tot ceea ce îşi doresc fără nici un efort. Nu este un lucru tocmai indicat, deoarece copii vor fi libertini, li se va permite orice şi de cele mai multe ori, din această cauză ei încearcă tot ceea ce este nou şi nepermis. Vor dori să afle ce se întâmplă când fumezi, cum te simţi când te droghezi şi vor încearca şi alte lucruri care îi tentează, deoarece sunt la vârsta la care fac multe greşeli. Încet- încet lipsesc de la ore din ce în ce mai mult până când nu vor mai vrea să vină deloc la şcoală. Având prea mulţi bani ei chiulesc de la ore şi se întâlnesc cu alţi prieteni cu care vor pleca în locuri unde pot fuma sau consuma alcool, etc. Ultima situaţie şochează cel mai mult, deoarece există copii care abandonează şcoala pentru că nu mai au posibilitaţi să rămână, iar alţii care au prea mulţi bani profită de acest lucru şi „se distrug”. Părinţii procedează greşit atunci când le oferă mulţi bani copiilor şi răspund tuturor cererilor acestora. Cu timpul nu vor mai fi ascultaţi deloc, iar copii vor face numai ce vor ei şi într-un final vor abandona şcoala.

În localitatea în care locuiesc există doar tineri care au renunţat la şcoală pentru că nu aveau o situaţie financiară foarte bună. Eu cred că şcoala ne ajută să ne construim un viitor mai bun. Tinerii care nu apreciază acest lucru, vor avea mult de suferit pe viitor.

Din punctul meu de vedere, soluţiile potrivite pentru rezolvarea problemelor legate de subiectul discutat sunt:

1. învaţământul ar trebui să fie obligatoriu până la terminarea liceului;
2. tinerilor să li se interzică accesul la calculator şi internet şi să fie puşi să citească mai mult;
3. căsătoria să fie interzisă prin lege până la vârsta de 18 ani.

Persoanele si instituţiile abilitate pentru rezolvarea acestei probleme sunt: părinţii, şcoala, administraţia locală si Direcţia Generală de Asistenţă Socială şi Protecţie a Copilului.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Clubul procopienilor isteți

Ghicitori

1.Am
un copac cu 4 crengi;
Una înverzește;
A doua rodește;
A 3 vestejește;
A 4 se usucă.

2.Mama are
Tata n-are
Mama mare și ea are
Și marinarii pe mare.
Ce este?

3.Are gura si urechi
Dar nu vorbește și nu aude.

4.Este în Constanța
Și în Timișoara
Este în Turcia
Și în Italia.

5.Bilișoare roșioare,
Stralucesc frumos la soare,
Cu codițele perechi,
Să le pui dupa urechi.

6.Care cer nu are stele?

7.Șapte frați de brâu legați.

8.Iarna-n frig, vara la soare.
Ne schimbat e la culoare.

9.N-are minte
Dar te prinde.

10.Mândru, înalt si frumos,
La ochi este luminos;
Urechi are, coarne n-are
Și te poartă in spinare.

11.Am trup, dar n-am corp;
Am gât, dar n-am cap;
Am mâneci, dar n-am mâini.

12.Am un brâu vărgat
De cer spânzurat.

13.E lânos și stă la stână
Și pe oi el le adună.

14.N-are culoare,
N-are miros;
Dar la toți
E de folos.

15.Ce merge pe apa și nu se udă?

Răspunsuri: 1-Anul, 2-Litera M, 3-Statuia, 4-Litera T, 5-Cireșe, 6-Cerul gurii, 7-Zilele săptămânii, 8-Bradul, 9-Capcana, 10-Calul, 11-Cămașa, 12-Curcubeul, 13-Câinele, 14-Aerul, 15-Umbra

Selectate de elevele Balaban Diana și Movila Andreea Alina (clasa a X-a E)
Profesor coordinator: Diana Luca

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Rezolvă rebusul:

Autor: Alerguşi G. Andrei-Marcel (Clasa a X-a X)
Profesor îndrumător: Diana Loghin

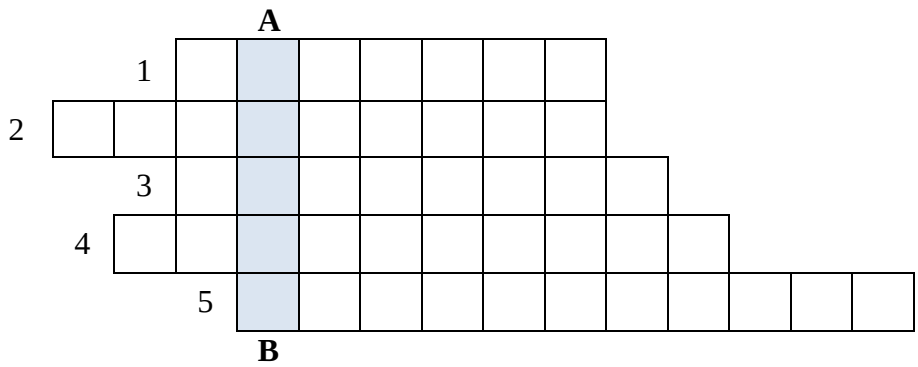

1. Activitate legală, ocupaţie
2. Trăsătură comună a tuturor activităţilor.
3. Sinonim cu meserie.
4. Capacitatea unui individ de a se pronunţa asupra unui lucru.
5. Sinonim cu întreprinzător.

Pe coloana **A-B** vei descoperi termenul „FIRMA”.

Răspunsuri: 1. Afacere. 2. Motivaţia. 3. Profesie. 4. Competenmţă. 5. Antreprenor.

REBUS

Autor: Musteaţă Marcela-Elena (Clasa a X-a X)
Profesor îndrumător: Loghin Diana

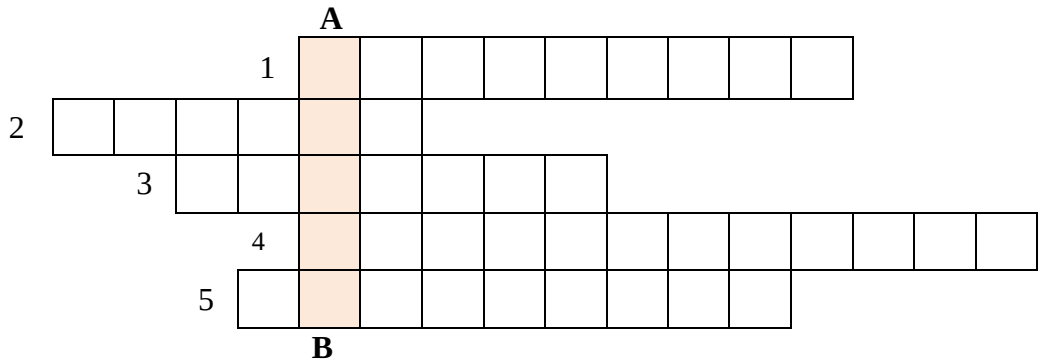

1. Este primul element cronologic al oricărei activităţi.
2. Elementul primar al structurii organizatorice, cea mai simplă subdiviziune organizatorică.
3. Generează posturi asemănătoare ca arie de cuprindere a responsabilităţii.
4. Totalitatea persoanelor care efectuează munci omogene sau complementare, care îndeplinesc aceleaşi obiective, au aceeaşi locaţie şi sunt subordonate aceluiaşi conducător.
5. Totalitatea însuşirilor şi laturilor esenţiale în virtutea cărora un individ este deosebit faţă de alt individ.

Pe coloana **A-B** veţi descoperi termenul „MUNCA”.

Răspunsuri: 1. Motivaţia; 2. Postul; 3. Funcţia; 4. Compartiment; 5. Calitatea.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Cărți, evenimente, filme, timp liber

Procopienii vă recomandă

Oana Neamțu (clasa a XI-a L) vă recomandă:

Tristan şi Isolda (2006)

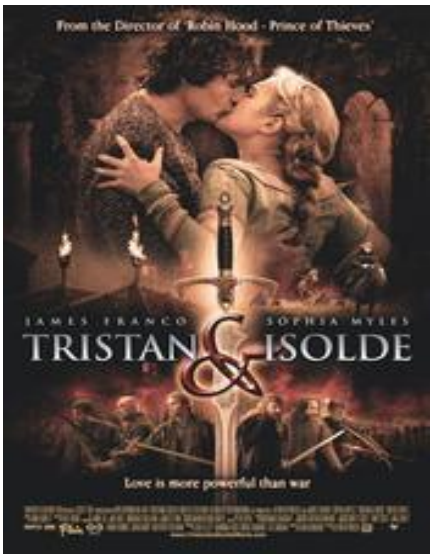

În film este vorba despre povestea de dragostea dintre Tristan, un cavaler de Cornwall, şi prinţesa irlandeză Isolda.Tristan, cavalerul care a crescut cu unchiul lui, pentru că tatăl lui a fost ucis de fratele Isoldei, dorește să îl ucidă pe acesta. Isolda îl cunoaște pe Tristan atunci când toți ceilalți din satul lui cred că este mort tot din cauza fratelui Isoldei, Morholt, care încearcă să îl omoare pe Tristan cu otravă, dar încercarea lui eșuează,acest din urmă ajungand pe malul insulei pe care trăia Isolda. Aceasta îl găsește, se îndrăgostește de el, dar ea nu știe că Tristan a făcut un pact cu unchiul lui, Mark, ca atunci când o să câștige lupta să i-o dea de soție pe Isolda, femeia de care este îndrăgostit. Aceasta trăiește câțiva ani cu Mark, dar apoi în timpul unei cine sunt atacați, și Mark este de partea celor răi, iar Tristan salvează satul de război. Așadar,Tristan îl omoară și pe Mark pentru a trăi fericit cu Isolda, pe care o lăsase însărcinată în timpul relației cu Mark.

- **Regia:** Kevin Reynolds
- **Cu:** James Franco, Sophia Myles

Slumdog Millionaire (Vagabondul milionar) – 2009

În acest film este vorba despre un biet băiat de 19 ani, Jamal Malik, care încearcă să își regăsească iubita din copilărie. Acesta face tot posibilul să o găsească, dar nu are succes. În cele din urmă, Jamal a decis să participe la show-ul televizat "Vrei sa fii milionar?" unde câștigă concursul, adică o sumă de 20 milioane rupii. Moderatorul show-lui fiind convins că a trișat, încearcă să îl facă să recunoască. Jamal începe să le povestească polițiștilor întreaga sa viață, de când era mic și până în ziua în care a ajuns în concurs. Fiecare capitol din viața sa poate oferi răspunsul la o întrebare din concurs, Jamal păr ând că se afla în emisiune mai degrabă pentru regăsirea unei dragoste pierdute decât pentru suma de bani pusă în joc. Latika, fata pe care o iubea, se uita la televizor în acel moment și atunci când el iese din platoul emisiunii o întâlnește pe ea.

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

- **Regia:** Danny Boyle
- **Cu:** Lennie James, Dev Patel, Freida Pinto

We're the Millers (Noi suntem familia Miller, 2013)

În film este vorba despre 4 actori care nu știu prea multe des pre viața celuilalt. David, personajul principal, este dealer de droguri și primește misiunea de a merge în Mexic pentru a aduce o tonă de marijuana. Acesta trebuia să facă o diversiune, pentru a trece pe la vamă fără a fi prins cu "marfa" în rulotă. Îi vine ideea să își facă o familie falsă, promițând "membrilor" bani, deși nu își va ține promisiunea. O ia ca soție pe Rose, o vecină din bloc și drept copii pe Kenye, un copil al unui vecin care îl lăsase singur acasă de ceva timp și Casey, o fată care fugise de acasă, din cauza părinților. "Familia Millers" pleacă cu rulota în Mexic, iau "marfa" și se întorc la New York. Pe drum apar anumite probleme care se vor rezolva treptat. Membrii "familiei Millers" se ceartă din cauza unor banalități, dar în final rămân prieteni foarte buni, iar Rose și David se implică într-o relație adevărată.

- **Regia:** Rawson Marshall Thurber
- **Cu:** Jennifer Aniston, Jason Sudeikis

Minte-mă frumos (2012)

Este un film românesc de succes, zic eu. Este vorba despre o fată și un băiat care se cunosc pe facebook dar având cu alte poze la profil. Aceștia, ca să nu o dea în bară, îi trimit pe cei mai buni prieteni la întâlnire. Oana, o trimite pe Dana, colega sa de apartament și de clasă de la școala de prăjituri pe care o conduce Loredana Groza iar Marius îl trimite pe Dani, un gigolo cunoscut. Aceștia pe parcursul întâlnirilor se în drăgostesc, dar Andi o minte pe Dana în anumite privințe și aceasta se supară. Oana și Marius se întâlnesc cu adevărat prin Andi, aceștia constată că nu sunt perfecți și se îndrăgostesc.

- **Regia:** Iura Luncaşu
- **Cu:** Andi Vasluianu, Diana Dumitrescu, Antoaneta Zaharia, Damian Marius

ISSN 2248–0692
ISSN–L = 2248–0692

Cartea noastră de vizită

Titlul revistei: PROCOPIENII
Fondator: Croitoru Daniela Ramona
Anul apariţiei primului număr: 2011
Numere apărute: nr. 1/octombrie 2011, nr. 2/februarie 2012, nr. 3/aprilie 2012, nr. 4/iunie 2012, nr. 5/iulie 2012, nr. 6/ianuarie 2013, nr.7/iunie 2013, nr. 8/septembrie 2013, nr. 9/ianuarie 2014, nr. 10/iunie 2014.
Scopul „Procopienilor" implicaţi în realizarea revistei: să prezinte frânturi din activităţile şi gândurile elevilor şi profesorilor şcolii, să le ofere acestora oportunităţi de exprimare şi să le stimuleze creativitatea.
Secţiuni: „Pulsul şcolii", „Condeiul Procopienilor", „Colţul părinţilor", „Pagina diriginţilor", „Abordări didactice", „Universul cunoaşterii", „Profesie şi carieră", „Orizonturi locale", „Cărţi, evenimente, filme, timp liber", „Interviuri", „Clubul procopienilor isteţi", „Galeria de onoare".
Contact: revistaprocopienii@gmail.com
Site-ul revistei: http://procopienii.webnode.com/
Premii:

- **Premiul I** la Concursul Național de Interpretare Teatrală, Creație Literară și Creație Jurnalistică "Tudor Mușatescu", Ediția a VI-a, 2013, organizat de Palatul Copiilor Pitești;
- **Premiul I** la Concursul Național de Creație Jurnalistică și Artă Fotografică "Tineri jurnaliști în devenire", Ediția a IV-a, 2013, organizat de Palatul Copiilor Pitești;
- **2 Premii I** la Expoziţia Naţională „Anelisse"–Concurs de reviste ştiinţifice, reviste de cultură, reviste şcolare, materiale publicitare şcolare, web-uri şi bloguri, organizată de Asociaţia Cultural-Ştiinţifică „Vasile Pogor" – Iaşi (iunie 2012, august 2013);
- **Premiul I** la Concursul Internaţional de Creaţie "ECO JUNIOR", secţiunea ECO MEDIA (august 2012), organizat de Colegiul Tehnic T.F „Anghel Saligny" Simeria şi ISJ Hunedoara;
- **Premiul I** la Concursul de publicație școlară "Medi@ Junior" 2013 organizat de Colegiul Tehnic T.F „Anghel Saligny" Simeria și ISJ Hunedoara;
- **Menţiune** la Expoziţia-concurs naţional de reviste şcolare organizat de Colegiul Naţional „Petru Rareş" – Beclean în parteneriat cu Asociaţia Esentza Beclean (decembrie 2012).